



Az Országgyűlés
Törvényalkotási bizottsága

Iromány száma: T/17438/8

Benyújtás dátuma: 2021. december 13.

ORSZÁGGYŰLÉS HIVATALA

Érkezett: 2021 DEC 13.

Címzett: Kövér László, az Országgyűlés elnöke

Tárgy: **Egységes javaslat benyújtása**

Benyújtó: **Hende Csaba, elnök**

Törvényjavaslat címe: **Egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról**

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat (a továbbiakban: HHSZ) 46. § (10) bekezdése alapján az előterjesztő megküldte az „**egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról**” szóló, T/17438. számú **törvényjavaslat** és az összegző módosító javaslat egybeszerkesztett, ellenjegyzésével ellátott szövegét (a továbbiakban: egységes javaslattervezet).

Az egységes javaslattervezetet megvizsgálva megállapítottam, hogy az megfelelően tartalmazza a törvényjavaslat és az összegző módosító javaslat egybeszerkesztett szövegét, ezért a HHSZ 46. § (11) bekezdés a) pontja alapján azt egységes javaslatként benyújtom.

Budapest, 2021. december „13.”

Tisztelettel:

Hende Csaba

elnök



Az Országgyűlés
Törvényalkotási bizottsága

Elnök: *Heide Bók*

EGYSÉGES JAVASLAT

**Egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló
T/17438. számú törvényjavaslat**

ZÁRÓSZAVAZÁSÁHOZ

Előterjesztő:
igazságügyi miniszter

Budapest, 2021. december „13.”

2021. évi ... törvény

egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról

1. Az 1956-os népfelkeléssel összefüggő elítélések orvoslásáról szóló 1989. évi XXXVI. törvény módosítása

1. §

Az 1956-os népfelkeléssel összefüggő elítélések orvoslásáról szóló 1989. évi XXXVI. törvény

- a) 2. §-ában a „vagy hozzátartozója” szövegrész helyébe az „, a védő, az elítélt hozzátartozója, illetve az elítélt halála után oldalági rokona” szöveg,
 - b) 3. §-ában a „vagy hozzátartozója” szövegrész helyébe az „, a védő, az elítélt hozzátartozója, illetve az elítélt halála után oldalági rokona” szöveg
- lép.

2. Az 1945 és 1963 közötti törvénysértő elítélések semmissé nyilvánításáról szóló 1990. évi XXVI. törvény módosítása

2. §

Az 1945 és 1963 közötti törvénysértő elítélések semmissé nyilvánításáról szóló 1990. évi XXVI. törvény 3. §-ában az „elítélt vagy a hozzátartozója (1978. évi IV. törvény 137. § 5. pontja)” szövegrész helyébe az „ügyészség, az elítélt, a védő, az elítélt hozzátartozója [Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 459. § (1) bekezdés 14. pont], illetve az elítélt halála után oldalági rokona” szöveg lép.

3. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

3. §

(1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 52. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A magánvádas eljárásban a feljelentés illetéke 10 000 forint, a magánvádló és a magánfél fellebbezésének illetéke 10 000 forint, a magánvádló perújítási indítványának illetéke 15 000 forint.”

(2) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 52. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha az illetéket az indítvány előterjesztésekor nem vagy hiányosan fizetik meg, az illetékfizetésre kötelezett személyt fel kell hívni, hogy azt 8 napon belül pótolja és figyelmeztetni kell az illeték meg nem fizetésének a büntetőeljárásról szóló törvényben meghatározott következményeire.”

4. §

(1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 53. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Illetékköteles a büntetőeljárás során a sértett által előterjesztett polgári jogi igény, valamint a sértett, a terhelt vagy a védő által előterjesztett, kizárólag a büntetőeljárás során elbírált polgári jogi igény kérdésében hozott döntés elleni fellebbezés. Ezt az illetéket - a polgári peres eljárásra vonatkozó illetékszabályok szerint - a büntetőeljárás illetékén felül kell megfizetni.”

(2) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 53. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Nem kell megfizetni az (1) bekezdés szerinti illetéket, ha a bíróság a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.”

5. §

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény „Mérsékelt illeték” alcíme a következő 58/A. §-sal egészül ki:

„58/A. §

(1) A büntetőeljárásban érvényesített polgári jogi igény illetéke az eljárás illetékének 10%-a, ha az elsőfokú ügydöntő határozat meghozataláig

- a) a magánfél visszavonja az előterjesztett polgári jogi igényt,
- b) a terhelt úgy nyilatkozik, hogy ellenkérelmet nem kíván előterjeszteni és a követelést a magánfél által előterjesztetteknek megfelelően teljesíteni kívánja, vagy
- c) a terhelt a váddal egyezően beismeri a bűncselekmény elkövetését.

(2) Ha a vádlottal szemben több bűncselekmény miatt emeltek vádat, az (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának akkor van helye, ha a vádlott azon bűncselekmény elkövetését ismeri be, amely vonatkozásában a polgári jogi igényt előterjesztették.

(3) Több vádlott esetén, ha az (1) bekezdés b) vagy c) pontja bármelyik vádlott esetén fennáll, a mérsékelt illeték valamennyi vádlottra vonatkozik és őket egyetemlegesen terheli.

(4) A büntetőeljárásban érvényesített polgári jogi igény illetékére az 58. § (5) és (9)-(10) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.”

6. §

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A felet – ideértve a beavatkozót és az érdekeltet is – illetékfeljegyzési jog illeti meg, a jogegységi panasz eljárás kivételével:)

- „c) a bűncselekményből – ide nem értve a személy életében, testi épségében vagy egészségében okozott kárt vagy ezekkel összefüggésben felmerült sérelemdíj megfizetését –, valamint a szabálysértésből származó kár megtérítése, az azzal összefüggésben felmerült sérelemdíj megfizetése iránti igény esetén, valamint polgári jogi igényként érvényesíthető dolog kiadása és pénzfizetésre irányuló követelés esetén;”

7. §

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 80. § (1) bekezdés m) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Azoktól az esetektől eltekintve, amelyekben az illetéket törvény rendelkezése alapján kell törölni vagy visszatéríteni, a kiszabott, de még meg nem fizetett illeték törlésének, illetőleg a megfizetett illeték visszatérítésének – hivatalból, vagy a fizetésre kötelezett, illetve jogutódja kérelmére – a következő esetekben van helye:)

„m) ha magánvádas eljárásban

ma) a jogerős ügydöntő határozat meghozatalának időpontjában az ügyészség képviselte a vádat,

mb) a bíróság az eljárást a személyes meghallgatás megkezdése előtt vagy a személyes meghallgatás alapján megszünteti,

mc) a magánvádló a vádat legkésőbb az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának meghozataláig ejti,

md) a bíróság a vádlott bűnösségét megállapítja vagy az eljárást büntethetőséget megszüntető okból vagy vádelejtés miatt megszünteti, vagy

me) a magánvádló fellebbezése eredményes.”

8. §

Hatályát veszti az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény

a) 38. § (4) bekezdésében az „a büntetőügyeken kívül” szövegrész,

b) 52. § (2) bekezdésében az „az egyesítést követően” szövegrész,

c) „A büntető eljárással kapcsolatos egyes kérelmek illetéke” alcíme,

d) 56. § (3) bekezdésében az „a büntetőügyeken kívül” szövegrész,

e) 57. § (2)–(4) bekezdése,

f) 58. § (8) bekezdése,

g) 2. melléklet X. pontjában foglalt táblázat 2. sora.

4. A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosítása

9. §

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 6. § (3) bekezdés b) pont bd) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket e törvény eltérően nem szabályoz, a Pp. szabályait a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel és a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvénynek a bírósági polgári nemperes eljárásokra vonatkozó általános rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy a felszámolási eljárásban)

„bd) az eljárás felfüggesztésének a fizetéseképtelenséget megállapító végzés meghozataláig, továbbá a Pp. 126. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti esetben van helye, azzal, hogy az eljárást felfüggesztő végzés elleni fellebbezésnek a Pp. 126. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti esetben nincs helye;”

10. §

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 23. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a felszámolási eljárás lefolytatását az adós kéri, a kérelem benyújtására a 8. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak az irányadók. Az adósnak a kérelemben be kell jelentenie a számláit vezető valamennyi pénzforgalmi szolgáltató nevét és az ott vezetett számlák számlaszámát, ideértve a kérelem

benyújtását követően nyitott számlák számlaszámát is, nyilatkoznia kell továbbá arról, ha vagyonára zár alá vételt, vagyoneklobzást rendeltek el, vele szemben pénzbírságot szabtak ki vagy büntügyi költség viselésére kötelezték. Ha az adós gazdálkodó szervezetben a magyar állam szükségképpeni törvényes öröklés útján részesedést örökölt, ezt az adósnek a kérelemben be kell jelentenie.”

11. §

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 24. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adós köteles az értesítés kézhezvételétől számított 8 napon belül a bíróságnak nyilatkozni arról, hogy a kérelemben foglaltakat elismeri-e. Ha az adós a fenti határidőn belül a bíróságnak nem nyilatkozik, a fizetéseképtelenség tényét vélelmezni kell. Ha az adós a kérelemben foglaltakat elismeri, egyidejűleg nyilatkoznia kell arról is, hogy kér-e a 26. § (3) bekezdésében meghatározott fizetési haladékot a tartozása kiegyenlítésére, továbbá az adósnek be kell jelentenie a bíróságnak a számláit vezető valamennyi pénzügyi intézmény nevét és az ott vezetett számlák számlaszámát – ideértve a kérelem kézhezvételét követően nyitott számlák számlaszámát is –, továbbá koncesszió esetén tájékoztatnia kell a koncesszióba adót a felszámolási eljárás megindításáról. Az adósnek nyilatkoznia kell arról is, ha a vagyonára büntetőeljárásban zár alá vételt, vagyoneklobzást rendeltek el, vele szemben pénzbírságot szabtak ki vagy büntügyi költség viselésére kötelezték.”

12. §

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 52. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A zárójelentés tartalmazza azoknak a hitelezőknek a felsorolását is, akik a felszámolási eljárás kezdő időpontjától a 49/D. § (1) és (3) bekezdése szerinti jogosultként nyilvántartásba vételre kerültek.”

13. §

(1) A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 57. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A gazdálkodó szervezetnek a felszámolás körébe tartozó vagyonából a tartozásokat a következő sorrend figyelembevételével kell kielégíteni:)

„e) a társadalombiztosítási alapok javára fennálló tartozások, az adók – ide nem értve a (2) bekezdés szerint felszámolási költségként elszámolható adó- és járuléktartozásokat – és adók módjára behajtható köztartozások, az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényen alapuló követelések, a 79/A. § (2) bekezdés e) pontja szerinti büntügyi hitelezői igénybejelentés, továbbá a visszafizetendő államháztartási, európai uniós vagy nemzetközi szerződésen alapuló más nemzetközi forrásból származó támogatások, valamint a közműdíjak, a társasházi közös költség és a Szövetkezeti Hitelintézetek Tőkefedezeti Közös Alapjának a d) pontban nem említett követelései,”

(2) A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 57. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha az (1) bekezdés e) pontjába tartozó hitelezők teljes kielégítésére nincs elegendő fedezet, ezen a csoporton belül a következő kielégítési sorrendben előrébb álló hitelezői igény teljes egészében való kielégítését követően kell a hátrébb álló hitelezői igényeket kielégíteni:

- a) pénzüsszegben kifejezett vagyonekobbzás alapján fennálló bűnügyi hitelezői igény,
- b) jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló törvényben meghatározott pénzbírság alapján fennálló bűnügyi hitelezői igény,
- c) társadalombiztosítási alapok javára fennálló tartozások (ideértve a szociális hozzájárulási adót is) alapján fennálló hitelezői igény,
- d) bűnügyi költség alapján fennálló bűnügyi hitelezői igény,
- e) többi hitelezői igény.”

(3) A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 57. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Ha a (6) bekezdésben meghatározott kielégítési sorrendben azonos helyen álló hitelezői igény teljes kielégítésére nincs lehetőség, akkor ezeket a hitelezői igényeket a követelések arányában kell kielégíteni.”

14. §

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény a következő fejezettel egészül ki:

„IV/A. Fejezet A bűnügyi vagyont érintő felszámolás

79/A. §

(1) E törvény rendelkezéseit az e Fejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni, ha az adós vagyonára

- a) a büntetőeljárásról szóló törvényben vagy a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló törvényben meghatározott zár alá vétel elrendelésére vagy bűnügyi költség viselésére kötelezésre,
- b) a büntetőeljárásról szóló törvényben meghatározott lefoglalás elrendelésére,
- c) a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvényben (a továbbiakban: Btk.) meghatározott elkobzás, vagyonekobbzás elrendelésére, vagy
- d) a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló törvényben meghatározott pénzbírság elrendelésére

került sor.

(2) E törvény alkalmazásában

- a) pénzüsszegben kifejezett vagyonekobbzás: az adós vagyonára elrendelt, a Btk. 75. § (1) bekezdésében meghatározott jogerős, ügydöntő határozattal vagy véglegessé vált nem ügydöntő végzéssel elrendelt vagyonekobbzás,
- b) fedezetet biztosító zár alá vétel: az adós vagyonára elrendelt, a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló törvényben meghatározott pénzbírság (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: pénzbírság) vagy a Btk. 75. § (1) bekezdésében meghatározott vagyonekobbzás biztosítása céljából elrendelt zár alá vétel,
- c) előzetes bűnügyi hitelezői igénybejelentés: a felszámolónak a fedezetet biztosító zár alá vételről rendelkező véglegessé vált vagy további jogorvoslattal nem támadható határozatról való értesítése, illetve az erről szóló határozat felszámoló részére történő kézbesítése,

- d) végleges bünyügyi hitelezői igénybejelentés: a felszámolónak a pénzösszegben kifejezett vagyonekobjásról, az adóssal szemben elrendelt pénzbírságról, valamint a jogerős ügydöntő határozattal vagy véglegessé vált nem ügydöntő végzéssel az adóssal szemben elrendelt bünyügyi költség (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: bünyügyi költség) viseléséről történő értesítése, illetve az erről szóló határozat felszámoló részére történő kézbesítése,
- e) bünyügyi hitelezői igénybejelentés: az előzetes bünyügyi hitelezői igénybejelentés és a végleges bünyügyi hitelezői igénybejelentés,
- f) felszámolási zárómérleg alatt egyszerűsített felszámolás esetén érteni kell a 63/B. § szerinti jelentést és vagyoneflosztási javaslatot is.

(3) A bünyügyi hitelezői igénybejelentés alapjául szolgáló követelés összegeként azt az összeget kell a nyilvántartásban feltüntetni,

- a) amelyet a fedezetet biztosító zár alá vétel biztosít, vagy ha ez kevesebb, amely összegen a fedezetet biztosító zár alá vétellel biztosított vagyont a felszámolási eljárásban értékesítették, vagy
- b) amely a pénzösszegben kifejezett vagyonekobjásról, a pénzbírságról, vagy a bünyügyi költségről rendelkező határozatban szerepel.

(4) A felszámoló értesíti a büntetőeljárást lefolytató szervet a bünyügyi hitelezői igénybejelentés alapjául szolgáló követelés összegének a (3) bekezdés a) pontja szerinti változásáról.

(5) Ha az adós vagyoneára zár alá vételt, vagyonekobjást rendeltek el, az adóssal szemben pénzbírságot szabtak ki, vagy az adóst bünyügyi költség viselésére kötelezték, a felszámoló a büntetőeljárást lefolytató szervtől beszerzi az erről szóló határozatot.

(6) E törvény alkalmazásában a bünyügyi hitelezői igénybejelentést is hitelezői igénybejelentésnek kell tekinteni.

(7) Ha a felszámolás elrendelésére bünyügyi igény alapján kerül sor, vagy az adós ellen folyamatban lévő eljárásban bünyügyi hitelezői igénybejelentés történik, felszámolóként a bíróság – kivéve, ha törvény alapján a pénzügyi szervezet felszámolására létrehozott állami felszámoló szervezetet kell kirendelni – a 66. § (2) bekezdés szerinti állami felszámolót rendeli ki. Ha a bíróság a 27/A. § (1) bekezdése szerint korábban már jelölt ki más felszámolót, annak felmentéséről, költségeinek megtérítéséről, díjazásának megállapításáról, továbbá az állami felszámoló kirendeléséről a bíróság az állami adó- és vámhatóság bünyügyi hitelezői igénybejelentésről való értesítésének kézhezvételét követő 5 munkanapon belül hoz végzést, a bíróság további eljárásra, a felmentett felszámoló és az állami felszámoló jogaira és kötelezettségeire a 66. § (3) bekezdését megfelelően alkalmazni kell. A felmentett felszámoló költségterítési és díjazása megállapítására, a felmentett felszámoló kötelezettségeire a 27/A. § (11) bekezdésében és 66. § (3) bekezdésében, a kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezményére pedig a 27/A. § (11a) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni.

(8) Ha a bünyügyi hitelezői igénybejelentésre a felszámolási zárómérleg bírósághoz történő benyújtásáig sor kerül, azt a 28. § (2) bekezdés f) pontjában előírt 40 napos határidőben bejelentettnek kell tekinteni.

(9) Ha az adós vagyoneára büntetőügyben

- a) véglegessé vált vagy további jogorvoslattal nem támadható zár alá vételt rendeltek el, amely nem minősül fedezetet biztosító zár alá vételnek,
- b) vagyonekobjást rendeltek el, amely nem minősül pénzösszegben kifejezett vagyonekobjásnak,
- c) véglegessé vált vagy további jogorvoslattal nem támadható lefoglalást rendeltek el, vagy

d) a jogerős ügydöntő határozattal vagy véglegessé vált nem ügydöntő végzéssel elkobzást rendeltek el,

az annak tárgyát képező vagyont a gazdálkodó szervezet vagyonába nem tartozó vagyonként kell kezelni, és a zár alá vételt, a lefoglalást, a vagyoneklobzást vagy az elkobzást végrehajtó szerv rendelkezésére kell bocsátani.

(10) A (9) bekezdésben meghatározott esetekben a 38. § (1) bekezdése nem alkalmazható.

79/B. §

(1) Ha valamely nyilvántartásba vett hitelezői követelésre vonatkozóan büntetőeljárásban zár alá vétel elrendelésére kerül sor, akkor a felszámoló a vagyonfelosztási javaslatban az erre a hitelezői igényre eső vagyont a hitelező megszerzésével, de zár alá vétellel terheltén tünteti fel. A vagyonfelosztási javaslat jóváhagyása esetén a zár alá vett hitelezői követelés helyébe lépő vagyona a zár alá vétel a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 332. § (5) bekezdése alapján külön határozat nélkül kiterjed, és azt a hitelező a zár alá vétellel terheltén szerzi meg. Ezt a vagyont a felszámoló a zár alá vételt végrehajtó állami adó- és vámhatóság rendelkezésére bocsátja.

(2) Ha az (1) bekezdés szerint zár alá vett hitelezői igényre

a) a felszámolási zárómérleg bírósághoz történő benyújtása előtt olyan vagyoneklobzást rendelnek el, amely nem minősül pénzüsszegben kifejezett vagyoneklobzásnak, akkor a vagyonfelosztási javaslatot az (1) bekezdésben meghatározott hitelezői igény figyelmen kívül hagyásával kell elkészíteni,

b) a felszámolási zárómérleg bírósághoz történő benyújtása után, de a felszámolás befejezése és az adós jogutód nélküli megszüntetése tárgyában hozott végzés jogerőre emelkedése előtt olyan vagyoneklobzást rendelnek el, amely nem minősül pénzüsszegben kifejezett vagyoneklobzásnak, akkor a felszámoló köteles a vagyonfelosztási javaslatot az (1) bekezdésben meghatározott hitelezői igény figyelmen kívül hagyásával átdolgozni, és azt újra benyújtani a bírósághoz; ebben az esetben az átdolgozott vagyonfelosztási javaslat benyújtását követően a bíróság haladéktalanul hatályon kívül helyezi a felszámolás befejezése és az adós jogutód nélküli megszüntetése tárgyában hozott korábbi végzését.

(3) Ha az (1) bekezdés szerint zár alá vett hitelezői igényre a büntetőeljárásban olyan vagyoneklobzást rendelnek el, amely nem minősül pénzüsszegben kifejezett vagyoneklobzásnak, és az a felszámolás befejezése és az adós jogutód nélküli megszüntetése tárgyában hozott végzés jogerőre emelkedése után emelkedik jogerőre vagy válik véglegessé, akkor erre a hitelezői igényre eső vagyona – mint a megszünt adósságot megillető vagyona – a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) szerint hivatalból vagyonrendezés lefolytatására kerül sor.

(4) Ha zár alá vétel elrendelésére a 49/D. §-ban meghatározott zálogjoggal biztosított hitelezői követelésre nézve került sor, akkor a zálogjoggal, valamint a 49/D. § (3) bekezdése szerinti joggal terhelt vagyontárgy értékesítéséből, vagy ezekkel a jogokkal biztosított hitelezői követelés behajtásából származó bevételből a jogosultnak járó összeg a zár alá vett hitelezői követelés helyébe lép, amelyre a zár alá vétel külön határozat nélkül kiterjed, és az összeget a felszámoló a zár alá vételt végrehajtó állami adó- és vámhatóság rendelkezésére bocsátja.

(5) Ha a (4) bekezdés szerint zár alá vett vagyona

a) a 49/D. § (1), illetve (4) bekezdése alapján a zálogjoggal biztosított hitelezői követelés kielégítése előtt olyan vagyoneklobzást rendeltek el, amely nem minősül pénzüsszegben kifejezett vagyoneklobzásnak, akkor a zálogjoggal biztosított hitelezői követelést nem lehet

kielégíteni és a vagyonfelosztási javaslatot a (4) bekezdésben meghatározott hitelezői igény figyelmen kívül hagyásával kell elkészíteni,

- b) a 49/D. § (1), illetve (4) bekezdése alapján a zálogjoggal biztosított hitelezői követelés kielégítése után, azonban a felszámolási zárómérleg bírósághoz történő benyújtása előtt olyan vagyonekობzást rendeltek el, amely nem minősül pénzösszegben kifejezett vagyonekობzásnak, akkor a vagyonfelosztási javaslatot a (4) bekezdésben meghatározott hitelezői igény figyelmen kívül hagyásával kell elkészíteni,
- c) a felszámolási zárómérleg bírósághoz történő benyújtása után, de a felszámolás befejezése és az adós jogutód nélküli megszüntetése tárgyában hozott végzés jogerőre emelkedése előtt olyan vagyonekობzást rendeltek el, amely nem minősül pénzösszegben kifejezett vagyonekობzásnak, akkor a felszámoló köteles a vagyonfelosztási javaslatot a (4) bekezdésben meghatározott hitelezői igény figyelmen kívül hagyásával átdolgozni, és újra benyújtani a bíróságnak; ebben az esetben az átdolgozott vagyonfelosztási javaslat benyújtását követően a bíróság haladéktalanul hatályon kívül helyezi a felszámolás befejezése és az adós jogutód nélküli megszüntetése tárgyában hozott korábbi végzését.

(6) Ha a (4) bekezdés szerint zár alá vett vagyona a büntetőeljárásban olyan vagyonekობzást rendelnek el, amely nem minősül pénzösszegben kifejezett vagyonekობzásnak és az a felszámolás befejezése és az adós jogutód nélküli megszüntetése tárgyában hozott végzés jogerőre emelkedése után emelkedik jogerőre vagy válik véglegessé, akkor a hitelezői igény megszűnése miatt az adós vagyont képező vagyonnövekményre – mint a megszűnt adóst megillető vagyona – a Ctv. szerint hivatalból vagyonrendezés lefolytatására kerül sor.

(7) A zár alá vett hitelezői igénnyel vagy a Be. 332. § (5) bekezdése alapján helyébe lépett vagyonnal kapcsolatban beszámítási jog nem gyakorolható.

(8) Ha valamely nyilvántartásba vett hitelezői követelésre vonatkozóan pénzösszegben kifejezett vagyonekობzást rendelnek el, annak végrehajtására az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 125/C. §-ában meghatározott rendelkezéseket kell alkalmazni.

79/C. §

(1) Ha a Be. 332. § (3) bekezdése alapján a zár alá vett vagyon helyébe előzetes büntügyi hitelezői igénybejelentés lép, és a zár alá vétel az eredeti vagyon tekintetében megszűnik, a felszámoló intézkedik az eredeti vagyon tekintetében a zár alá vétel közhiteles nyilvántartásból való törlése iránt.

(2) Ha a zár alá vétel (1) bekezdésben meghatározottak szerinti törléséhez határozat meghozatala szükséges, a határozatot a felszámoló előterjesztése alapján a felszámolási ügyben eljáró bíróság hozza meg.

79/D. §

(1) A felszámoló a büntügyi hitelezői igénybejelentés alapján hitelezőként a büntetőjogi igényt érvényesítő magyar államot veszi nyilvántartásba. A magyar állam képviselőjeként az állami adó- és vámhatóság jár el, és e követelések tekintetében gyakorolja a hitelezői jogokat. Ha a büntügyi hitelezői igénybejelentést nem az állami adó- és vámhatóság tette, a felszámoló haladéktalanul értesíti az állami adó- és vámhatóságot annak érdekében, hogy a magyar állam képviselőjeként eljárhasson.

(2) A felszámoló a felszámolás kezdő időpontjától számított hatvan napon belül a nyilvántartásba vett hitelezői követelések listáját megküldi a büntetőeljárást lefolytató szervnek. Ha a felszámoló a határidő

lejártát követően szerez tudomást az előzetes bűnügyi hitelezői igénybejelentésről, a nyilvántartásba vett hitelezői követelések listáját a tudomásszerzéstől számított 15 napon belül küldi meg büntetőeljárást lefolytató szervnek. A felszámoló a 48. § (2) bekezdésében meghatározott értesítések megküldésével egyidejűleg a nyilvántartásba vett hitelezői követelések listáját ismételtén megküldi a büntetőeljárást lefolytató szervnek. A 48. § (2) bekezdésben meghatározott értesítési kötelezettség hiányában a felszámoló a nyilvántartásba vett hitelezői követelések listáját az értékesítés megkezdésével egyidejűleg küldi meg a büntetőeljárást lefolytató szervek.

(3) A bűnügyi hitelezői igénybejelentés nem tekinthető vitatott hitelezői követelésnek.

(4) A bűnügyi hitelezői igénybejelentés tekintetében beszámítási jog nem gyakorolható.

79/E. §

(1) Az előzetes bűnügyi hitelezői igénybejelentés helyébe az azonos vagyona elrendelt végleges bűnügyi hitelezői igénybejelentés lép, függetlenül attól, hogy a végleges bűnügyi hitelezői igénybejelentésre mikor került sor.

(2) Ha a végleges bűnügyi hitelezői igénybejelentés alacsonyabb összegre vonatkozik, mint az előzetes bűnügyi hitelezői igénybejelentés, és azt

- a) a felszámolási zárómérleg bírósághoz történő benyújtásáig jelentik be, akkor az igényt a különbözetre vonatkozóan visszavontnak kell tekinteni és azt a vagyonekbeosztásból, illetve pénzbírságból származó igényre kell csökkenteni,
- b) a felszámolási zárómérleg bírósághoz történő benyújtása után, de a felszámolás befejezése és az adós jogutód nélküli megszűntetése tárgyában hozott végzés jogerőre emelkedése előtt jelentik be, akkor a felszámoló köteles a vagyonekbeosztási javaslatot ennek megfelelően átdolgozni, és azt újra benyújtani a bírósághoz; ebben az esetben az átdolgozott vagyonekbeosztási javaslat benyújtását követően a bíróság haladéktalanul hatályon kívül helyezi a felszámolás befejezése és az adós jogutód nélküli megszűntetése tárgyában hozott korábbi végzését.

(3) Ha a büntetőeljárásban a végleges bűnügyi hitelezői bejelentést megalapozó határozat a felszámolás befejezése és az adós jogutód nélküli megszűntetése tárgyában hozott végzés jogerőre emelkedése után emelkedik jogerőre vagy válik véglegessé, és alacsonyabb összegre vonatkozik, mint az előzetes bűnügyi hitelezői igénybejelentés, a különbözetet olyan, az adóst megillető vagyonnak kell tekinteni, amelyre vonatkozóan a Ctv. szerint hivatalból vagyonrendezési eljárás lefolytatására kerül sor.

(4) Ha a végleges bűnügyi hitelezői igénybejelentés magasabb összegre vonatkozik, mint az előzetes bűnügyi hitelezői igénybejelentés, a különbözetre vonatkozóan akkor lehet a felszámolási eljárásban hitelezői igényt benyújtani, ha a végleges bűnügyi hitelezői igénybejelentésre a felszámolási zárómérleg bíróságnak történő benyújtásáig sor került.

(5) Ha a büntetőeljárást végleges bűnügyi hitelezői igénybejelentés alapjául szolgáló döntés nélkül fejezik be, az előzetes bűnügyi hitelezői igénybejelentést – a büntetőeljárás befejeződésével vagy a fedezetet biztosító zár alá vétel feloldásával – visszavontnak kell tekinteni, illetve ha az előzetes hitelezői igényre vagyoni eszköz került elkülönítésre, a felszámolási eljárás befejezése és az adós jogutód nélküli megszűntetése tárgyában hozott végzés jogerőre emelkedése után hivatalból vagyonrendezési eljárást kell megindítani.

79/F. §

(1) A felszámoló a vagyonfelosztási javaslatot és az 52. §-ban meghatározott más iratokat csak azt követő két hónap elteltével küldi meg a bíróságnak, hogy a vagyonfelosztási javaslatot a büntetőeljárást lefolytató szervnek megküldte.

(2) A vagyonfelosztási javaslatban az előzetes bűnügyi hitelezői igénybejelentésre a vagyonfelosztás során eső vagyont az adós gazdálkodó szervezet tulajdonába tartozó, zár alá vett vagyonként kell feltüntetni. A vagyonfelosztási javaslat jóváhagyása esetén a vagyont a zár alá vételt végrehajtó szerv rendelkezésére kell bocsátani, és a 79/C. § megfelelő alkalmazásával intézkedni kell a zár alá vétel közhiteles nyilvántartásba való bejegyzése iránt.”

15. §

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 83/W. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) E törvénynek az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló 2021. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: 2021. évi ... törvény) megállapított 23. § (1) bekezdését, 24. § (3) bekezdését, 46. § (7) bekezdését, 46. § (7a) bekezdését, 52. § (1a) bekezdését, 57. § (1) bekezdés e) pontját, 57. § (6) bekezdését, 57. § (6a) bekezdését és IV/A. Fejezetét a 2021. évi ... törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő felszámolási eljárásokban is alkalmazni kell, valamint a 2021. évi ... törvény hatálybalépését követően a 6/A. § és a 38/A. § a már megkezdett eljárási cselekményekre sem alkalmazható, és

- a) a 2021. évi ... törvény hatálybalépését megelőzően elrendelt, a 79/A. § (2) bekezdése alapján bűnügyi hitelezői igénybejelentésnek minősülő fedezetet biztosító zár alá vételt, pénzüsszegben kifejezett vagyonekobzást, pénzbírságot és bűnügyi költséget is a 28. § (2) bekezdés f) pontjában előírt 40 napos határidőben bejelentett bűnügyi hitelezői igénybejelentésnek kell tekinteni,
- b) a 6/A. § vagy a 38/A. § alapján felfüggesztett felszámolási eljárást hivatalból folytatni kell, és
- c) a felszámoló köteles beszerezni a bűnügyi hitelezői igénybejelentés alapjául szolgáló határozatot, valamint értesíteni az állami adó- és vámhatóságot, hogy a bűnügyi hitelezői igénybejelentés végrehajtására a felszámolási eljárásban kerül sor.”

16. §

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény

- a) 46. § (7) bekezdésében a „kivéve az 57. § (1) bekezdés a) és c) pontjában foglalt követeléseket” szövegrész helyébe a „kivéve az 57. § (1) bekezdés a) és c) pontjában foglalt követeléseket, valamint a bűnügyi hitelezői igénybejelentést” szöveg,
- b) 46. § (7a) bekezdésében a „kivéve az 57. § (1) bekezdés a) és c) pontjában foglalt követeléseket” szövegrész helyébe a „kivéve az 57. § (1) bekezdés a) és c) pontjában foglalt követeléseket, valamint a bűnügyi hitelezői igénybejelentést” szöveg lép.

17. §

Hatályát veszti a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény

- a) 6/A. §-a,
- b) 38/A. §-a.

5. Az 1963 és 1989 között elkövetett egyes állam és közrend elleni bűncselekmények miatt történt elítélések semmissé nyilvánításáról szóló 1992. évi XI. törvény módosítása

18. §

Az 1963 és 1989 között elkövetett egyes állam és közrend elleni bűncselekmények miatt történt elítélések semmissé nyilvánításáról szóló 1992. évi XI. törvény 4. § (2) bekezdés a) pontjában a „védő, illetve” szövegrész helyébe a „védő, az elítélt hozzátartozója, illetve” szöveg és a „hozzátartozójának” szövegrész helyébe a „halála után oldalági rokona” szöveg lép.

6. A légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény módosítása

19. §

A légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 23. § (3) bekezdés a) pont ac) alpontjában a „(Btk. 184. §)” szövegrész helyébe a „(Btk. 184-184/C. §)” szöveg lép.

7. A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény módosítása

20. §

A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény 12. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nincs helye a kiadatásnak, ha)

„d) a kiadás alapjául szolgáló cselekményt Magyarországon, az Európai Unió másik tagállamában vagy az 1985. június 14-i, a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló 1990. június 19-i egyezményben részes állam bírósága jogerősen elbírálta, vagy a cselekmény érdeméről olyan határozatot hozott, amely – a határozatot hozó állam joga alapján – azonos cselekmény vonatkozásában újabb büntetőeljárás megindításának akadályát képezi,”

21. §

(1) A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény 14. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Meg kell tagadni a Magyarország, vagy az Európai Unió más tagállama által menekültként elismert személy kiadását, kivéve, ha azt a menedékjogról szóló törvényben meghatározott biztonságos harmadik ország kéri.

(2) A menedékes, a befogadott, az oltalmazott, valamint az Európai Unió tagállamában kiegészítő vagy ideiglenes védelemben részesített külföldi annak az államnak, ahonnan elmenekült, nem adható ki.”

(2) A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény 14. §-a a következő (2a) és (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A menekültként, oltalmazottként, valamint menedékesként elismerését kérő, valamint az Európai Unió tagállamában nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtó külföldi annak az államnak, ahonnan elmenekült, nem adható ki.

(2b) Nem akadály a kiadatásnak, ha menekültkénti, oltalmazottkénti, illetve menedékeskénti elismerését, vagy nemzetközi védelmet kérő személy a kérelmét ismételten benyújtotta, miután a korábbi kérelmét a menekültügyi hatóság további jogorvoslattal nem támadható döntésével elutasította, vagy menekültkénti, oltalmazottkénti, befogadottkénti, illetve menedékeskénti elismerését

további jogorvoslattal nem támadható döntéssel visszavonta, feltéve, hogy más, a menedékjogról szóló törvényben meghatározott védelemben nem részesül.”

(3) A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény 14. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Abban az esetben, ha a kiadni kért személy menekültkénti, oltalmazottkénti vagy menedékeskénti elismerését kéri, valamint ha a kiadni kért személy az Európai Unió tagállamában nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtó külföldi, a kiadni kért személlyel szemben alkalmazott kényszerintézkedés határideje – a menedékjogi eljárás jogerős befejezését figyelembe véve – oly módon hosszabbodik meg, hogy a kérelem megtagadását követően legalább negyven nap álljon rendelkezésre a kiadatás ügyében való döntésre és a kiadott személy átadására. A kiadatási letartóztatás és az ideiglenes kiadatási letartóztatás együttes időtartama azonban ebben az esetben sem haladhatja meg a kényszerintézkedés kezdetétől számított huszonnégy hónapot.”

(4) A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény 14. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a kiadni kért személy (2a) bekezdés szerinti kérelmét az Európai Unió más tagállama jogosult elbírálni, az eljárás lefolytatásának elősegítése érdekében a kiadatási eljárás során eljáró hatóságok a tagállam eljárás lefolytatására jogosult hatóságaival együttműködnek. Ennek érdekében a kiadatási eljárásban fogvatartott személy ideiglenes átadására az eljárást folytató tagállammal kötött eseti megállapodás alapján kerülhet sor, amelyet a tagállam arra jogosult hatóságával a miniszter köt meg. A kiadni kért személy érintett tagállamba történő átszállításáról és a Magyarország területére történő visszaszállításáról a NEBEK a rendőrség közreműködésével gondoskodik.”

22. §

A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény a következő 14/B. §-sal egészül ki:

„14/B. §

A kényszerintézkedés indokoltságát a 14. § (3) bekezdésében és a 14/A. § (2) bekezdésében meghatározott esetekben, a 22. § (1) bekezdésében meghatározott határidőkre figyelemmel, a bíróság az ügyiratok alapján a kényszerintézkedés elrendelésétől vagy meghosszabbításától számítva hathavonta felülvizsgálja.”

23. §

A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény II. Fejezete a következő 3. Címmel egészül ki:

„3. Cím

Kiadatás Magyarországról az Egyesült Királyságba, az Izlandi Köztársaságba, vagy a Norvég Királyságba

36/A. §

(1) Az 1. Cím rendelkezéseit a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának (a továbbiakban: Egyesült Királyság), az Izlandi Köztársaságnak és a Norvég Királyságnak kiadatás iránti megkeresése tekintetében az e Címben foglalt eltérésekkel kell megfelelően alkalmazni.

(2) A Magyarország területén tartózkodó személy az Egyesült Királyság, az Izlandi Köztársaság vagy a Norvég Királyság igazságügyi hatósága által az Európai Unió területén tartózkodó személy vonatkozásában kibocsátott elfogatóparancs (e Cím alkalmazásában a továbbiakban: kiadatási-elfogatóparancs) alapján büntetőeljárás lefolytatása, szabadságvesztés büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából elfogható, őrizetét kell elrendelni és kiadható. A kiadatási-elfogatóparancsot kiadatási kérelemnek kell tekinteni.

36/B. §

(1) A kiadatás kérdésében a Fővárosi Törvényszék dönt.

(2) Ha a kiadatás feltételei fennállnak, a Fővárosi Törvényszék nem ügydöntő végzéssel elrendeli a terhelt kiadatási letartóztatását és kiadatását.

(3) A Fővárosi Törvényszék megtagadja a kiadatási-elfogatóparancs végrehajtását, ha megtagadási ok áll fenn. A bíróság a kiadatási-elfogatóparancs végrehajtásának megtagadásáról az ügyiratok alapján is dönthet.

(4) Ha ugyanazon terhelt ellen kibocsátott

a) európai elfogatóparancs és egy kiadatási-elfogatóparancs vagy

b) több kiadatási-elfogatóparancs

ütközik, és a végrehajtás feltételei több állam vonatkozásában is fennállnak, a Fővárosi Törvényszék az összes körülmény mérlegelésével dönt arról, hogy melyik elfogatóparancs végrehajtására kerüljön sor. A bíróságnak a döntés meghozatalakor figyelemmel kell lennie különösen a bűncselekmény tárgyi súlyára és elkövetési helyére, az elfogatóparancsok kibocsátásának időpontjára, valamint arra, hogy az elfogatóparancsot büntetőeljárás lefolytatása vagy szabadságvesztés büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából bocsátották-e ki.

(5) Ha egy kiadatási-elfogatóparancs és egy kiadatási kérelem ütközik, az eljárásra az e Címben foglalt rendelkezések nem alkalmazhatóak.

36/C. §

(1) Ha a terhelt a kiadatásba beleegyezik, és a kiadatás feltételei fennállnak, a Fővárosi Törvényszék elrendeli a terhelt kiadatási letartóztatását és egyszerűsített kiadatását.

(2) A Fővárosi Törvényszék a kiadatási letartóztatás és egyszerűsített kiadatás elrendeléséről a kiadatási-elfogatóparancs megérkezését megelőzően is rendelkezhet.

(3) Ha a terhelt a kiadatásba beleegyezett és az (1) bekezdés szerinti döntés meghozatalához kizárólag a kibocsátó igazságügyi hatóság által nyújtott garancia beszerzése szükséges, a Fővárosi Törvényszék a garancia megérkezését követően az ideiglenes kiadatási letartóztatásban lévő terhelt kiadatási letartóztatását és egyszerűsített kiadását az ügyiratok alapján is elrendelheti. E lehetőségről a terheltet az ideiglenes kiadatási letartóztatás elrendelésekor tájékoztatni kell.

(4) A kiadatási letartóztatás és egyszerűsített kiadatás elrendelése ellen fellebbezésnek nincs helye.

(5) A kiadatási letartóztatás és egyszerűsített kiadatás elrendelése esetén az egyszerűsített kiadatás végrehajtására e törvénynek a kiadatás végrehajtására vonatkozó szabályait megfelelően alkalmazni kell.

36/D. §

(1) A bíróság haladéktalanul megküldi a kiadatás tárgyában hozott véglegessé vált nem ügydöntő végzését a miniszternek és a NEBEK-nek.

(2) A miniszter a kiadatásról szóló döntésről és a terhelt kiadatási-elfogatóparancs alapján történt fogvatartásának, illetve kényszerintézkedés hatálya alatt állásának időtartamáról a bíróság véglegessé vált nem ügydöntő végzése alapján tájékoztatja a kibocsátó igazságügyi hatóságot.

36/E. §

(1) Ha a terhelt nem mondott le a 16. § (4) bekezdése szerint a specialitás szabályának alkalmazásáról, a Fővárosi Törvényszék hozzájárul, hogy a kibocsátó állam a terhelt kiadatásának alapjául szolgáló bűncselekménytől különböző, a kiadatás előtt elkövetett egyéb bűncselekmény miatt büntetőeljárást folytasson le, illetve szabadságvesztés büntetést vagy szabadságelvonással járó intézkedést hajtson végre, ha ennek érdekében a kibocsátó állam által megküldött újabb kiadatási-elfogatóparancs vagy hozzájárulás iránti kérelem alapjául szolgáló bűncselekmény e törvény rendelkezései szerint önmagában is kiadatási kötelezettséget von maga után.

(2) A Fővárosi Törvényszék a hozzájárulásról az ügyiratok alapján dönt.

(3) A (2) bekezdés szerinti határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

(4) Az (1)-(3) bekezdés szerinti eljárást kell lefolytatni a további kiadatás esetén is, ha a terhelt nem mondott le a specialitás szabályának alkalmazásáról, és a kiadatását követően egy másik állam által a kiadatását megelőzően elkövetett bűncselekmény miatt kibocsátott európai elfogatóparancs, kiadatási-elfogatóparancs vagy ezek kibocsátására jogosult állam által kibocsátott hozzájárulás iránti kérelem tárgyában kell döntést hozni.

36/F. §

(1) A bíróság a kiadatásról szóló határozatában elhalaszthatja a terhelt kiadatásának végrehajtását annak érdekében, hogy ellene Magyarország területén a büntetőeljárást lefolytathassák, vagy ha már elítélték, a kiadatási-elfogatóparancs kibocsátásának alapjául szolgáló cselekménytől különböző bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztés vagy elzárás büntetését, illetve szabadságelvonással járó intézkedését végrehajthassák.

(2) Ha a terhelt a kiadatás elrendelésekor letartóztatásban van, előzetes kényszergyógykezelés alatt áll, szabadságvesztését vagy elzárását tölti, illetve vele szemben szabadságelvonással járó intézkedést hajtanak végre, a bíróság a terhelt kiadatásának végrehajtását elhalasztja.

(3) A bíróság az (1) bekezdésben meghatározott kiadatás végrehajtását elhalasztó határozatot a kiadatásról szóló határozatot követően is meghozhatja. A bíróság a kiadatás végrehajtásának elhalasztásáról az ügyiratok alapján határoz.

(4) Ha a terheltnek – a kiadatási letartóztatás elrendelését követően – a letartóztatását, az előzetes kényszergyógykezelését rendelik el, vagy a terhelt szabadságvesztés vagy elzárás letöltését kezdi meg, illetve vele szemben szabadságelvonással járó intézkedést hajtanak végre, a bíróság a (3) bekezdés alapján a terhelt kiadatásának végrehajtását elhalasztja.

(5) Ha a bíróság a terhelt kiadatásának végrehajtását elhalasztotta, az elhalasztás indokoltságát

- a) a (2) bekezdésben meghatározott esetben a kiadatási letartóztatás végrehajtásának fogamatba vételét, a (4) bekezdésben meghatározott esetben a kiadatási letartóztatás végrehajtásának ismételt fogamatba vételét követően haladéktalanul, majd ezt követően három hónap múlva,
- b) az a) pontban meghatározottaktól eltérő esetben a kiadatási letartóztatás elrendelését követő három hónap múlva

az ügyiratok alapján hivatalból felülvizsgálja.

(6) Ha a kiadatás végrehajtásának elhalasztása az (5) bekezdés a) vagy b) pontja szerinti kezdő időponttól számított hat hónapot meghaladja, a bíróság az elhalasztás indokoltságát a hatodik hónaptól kezdődően háromhavonta ülésen vizsgálja felül, amelyen az ügyész részvétele kötelező.

(7) Az elhalasztás indokoltságának felülvizsgálatát

- a) a (2) bekezdésben meghatározott esetben a kiadatási letartóztatás végrehajtásának fogamatba vételét, a (4) bekezdésben meghatározott esetben a kiadatási letartóztatás végrehajtásának ismételt fogamatba vételét,

b) az a) pontban meghatározottaktól eltérő esetben a kiadatási letartóztatás elrendelését követően az ügyészség, a terhelt, illetve a védője is indítványozhatja. Ha a terhelt, illetve a védő az elhalasztás felülvizsgálatára irányuló ismételt indítványban új körülményre nem hivatkozik, a bíróság az indítványt érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

(8) A bíróság az elhalasztás indokoltságának felülvizsgálata során

- a) adatszolgáltatást kér az elhalasztás alapjául szolgáló büntetőeljárás állásáról vagy a tervezett eljárási cselekményekről a büntetőeljárást folytató bíróságtól, illetve ügyészségtől,
- b) tájékozik az elhalasztás alapjául szolgáló szabadságvesztés vagy elzárás büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtásának állásáról.

(9) A bíróság az elhalasztás indokoltságát az (5)-(8) bekezdésben meghatározottak szerint felülvizsgálja és új határozatot hoz, amelyben

- a) fenntartja a kiadatás végrehajtásának elhalasztását,
- b) a fenntartással egyidejűleg elrendeli a terhelt ideiglenes átadását, vagy
- c) elrendeli a terhelt kiadatásának végrehajtását.

36/G. §

(1) A Fővárosi Törvényszék a kiadatás végrehajtásának elhalasztása esetén - a kibocsátó igazságügyi hatósággal írásban történt közös megállapodásban meghatározott feltételek szerint - elrendelheti a terhelt ideiglenes átadását a kibocsátó igazságügyi hatóság részére.

(2) A Fővárosi Törvényszék az ideiglenes átadásról az ügyiratok alapján határoz. A terhelt átadásáról és átvételéről a NEBEK a rendőrség közreműködésével gondoskodik.

36/H. §

A kiadatási-elfogatóparancsot kibocsátó állam igazságügyi hatóságának megkeresésére a bíróság vagy az ügyészség a terheltet kihallgatja. A megkeresésre és annak teljesítésére – a 3. § figyelembevételével – az V. Fejezetben foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.”

24. §

A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény II. Fejezete a következő 4. Címmel egészül ki:

„4. Cím

Az Egyesült Királyság, az Izlandi Köztársaság, vagy a Norvég Királyság megkeresése kiadatás iránt

36/I. §

- (1) A 2. Cím rendelkezéseit az Egyesült Királyság, az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság kiadatás iránti megkeresése tekintetében az e Címben foglalt eltérésekkel kell megfelelően alkalmazni.
- (2) A bíróság a terhelttel szemben az Egyesült Királyságban, az Izlandi Köztársaságban vagy a Norvég Királyságban történő elfogása és kiadatása érdekében akkor bocsát ki elfogatóparancsot (e Cím alkalmazásában a továbbiakban: kiadatási-elfogatóparancs), ha a rendelkezésre álló adatok alapján a terhelt az Egyesült Királyságban, az Izlandi Köztársaságban vagy a Norvég Királyságban tartózkodik.
- (3) A kiadatási-elfogatóparancs kibocsátására a nemzetközi elfogatóparancs kibocsátására jogosult bíróság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel.
- (4) A bíróság által kibocsátott kiadatási-elfogatóparancs kiadatási kérelemnek minősül.
- (5) A kiadatási-elfogatóparancsot a bíróság – a végrehajtó igazságügyi hatósághoz történő továbbítás végett – a miniszternek, valamint a NEBEK-nek küldi meg.
- (6) Ha a végrehajtó igazságügyi hatóság a kiadatás elhalasztásáról döntött, a keresett személy ideiglenes átadásának kezdeményezésére, valamint a megállapodás megkötésére – a miniszter útján – a bíróság jogosult.”

25. §

A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény 49. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A végrehajtás átvétele feltételeinek fennállása megállapításához szükséges információk beszerzése érdekében a miniszter – szükség esetén a NEBEK közreműködésével – adatszolgáltatást kérhet bármely szervtől, jogi személytől vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezettől.”

26. §

A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény

- a) 13. § (2) bekezdésében a „terhelt” szövegrész helyébe a „terhelt, illetve a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy (a továbbiakban együtt: terhelt)” szöveg,
- b) 47. § (2) bekezdésében az „a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának (a továbbiakban: Egyesült Királyság)” szövegrész helyébe az „az Egyesült Királyság” szöveg,
- c) 79/A. § (3) bekezdés b) pontjában az „az” szövegrész helyébe az „a” szöveg lép.

8. Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosítása

27. §

Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény 11. § (3) bekezdés b) pont 3. alpontjában a „(Btk. 184. §)” szövegrész helyébe a „(Btk. 184-184/C. §)” szöveg lép.

9. A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény módosítása

28. §

A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 6. § (3) bekezdés b) pont bb) alpontjában a „(Btk. 184. §)” szövegrész helyébe a „(Btk. 184-184/C. §)” szöveg lép.

10. A szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény módosítása

29. §

A szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény 5. § (1) bekezdés b) pontjában a „184. §-a” szövegrész helyébe a „184-184/C. §-a” szöveg lép.

11. A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosítása

30. §

A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény az 57. §-át követően a következő alcímmel egészül ki:

„A kulturális javak behozatalára vonatkozó korlátozás

58. §

Tilos azon kulturális javaknak az országba történő behozatala, bejuttatása, amelyeket származási országukból a szükséges kiviteli engedélyek nélkül, vagy a kiviteli engedély kereteit túllépve juttattak külföldre.”

12. A jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény módosítása

31. §

A jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 6. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a jogi személy vagyonára e törvény alapján zár alá vétel elrendelésére került sor, a pénzbírság akkor is kiszabható, ha a jogi személyt a felszámolási eljárásban megszüntették.”

32. §

(1) A jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 11. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A zár alá vételt elrendelő határozat rendelkező részében meg kell jelölni, hogy a zár alá vétel pénzbírság biztosítására szolgál, valamint hogy a zár alá vétel mekkora összeg biztosítására szolgál.”

(2) A jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 11. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a zár alá vételt elrendelő határozat nem tartalmazza a (3) bekezdésben foglaltakat, a bíróság – a vádemelés előtt az ügyészség, a terhelt, valamint a vagyoni érdekelt indítványára, a vádemelés után hivatalból – a (3) bekezdésnek megfelelően határoz a zár alá vételről rendelkező határozat kiegészítéséről.”

33. §

A jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 16. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A bíróság az (1) bekezdés b) pontja szerinti esetekben sem szünteti meg az eljárás jogi személlyel kapcsolatos részét, ha a pénzbírság kiszabásának a 6. § (3a) bekezdése alapján lehet helye.”

34. §

A jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 11. § (6) bekezdésében az „(1) és (2) bekezdés” szövegrész helyébe az „(1) bekezdés” szöveg lép.

35. §

Hatályát veszti a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény

- a) 11. § (2) bekezdése,
- b) 11. § (4) és (5) bekezdése,
- c) 26. § (2) bekezdésében az „, azzal az eltéréssel, hogy ha a bíróság a büntetőeljárás során a jogi személy vagyont érintően vagyoneklobzást alkalmazott, annak végrehajtása megelőzi a jogi személy vagyonának felosztását és így a végelszámolási, illetve felszámolási eljárás megindítását, illetve folytatását” szövegrész,
- d) 26. § (6) bekezdésében a „11. § (5) bekezdése alapján került sor a zár alá vételre és a” szövegrész.

13. A haditechnikai termékek gyártásának és a haditechnikai szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló 2005. évi CIX. törvény módosítása

36. §

A haditechnikai termékek gyártásának és a haditechnikai szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló 2005. évi CIX. törvény 5. § (2) bekezdés b) pont bb) alpontjában a „(Btk. 184. §)” szövegrész helyébe a „(Btk. 184-184/C. §)” szöveg lép.

14. A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény módosítása

37. §

A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 6. § (3) bekezdés b) pont bb) alpontjában a „(Btk. 184. §)” szövegrész helyébe a „(Btk. 184-184/C. §)” szöveg lép.

15. A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény módosítása

38. §

(1) A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 119. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Vagyonrendezési eljárást kell – kérelemre vagy hivatalból – lefolytatni, ha a cég jogutód nélküli törlését követően olyan vagyontárgy kerül elő, amelynek a törölt cég volt a tulajdonosa. Ha a törölt cég ellen végrehajtási eljárás van folyamatban (Vht. 46. §) a végrehajtási eljárás alatt nem kezdeményezhető vagyonrendezési eljárás a lefoglalt vagyontárgy vonatkozásában.”

(2) A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 119. §-a a következő (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1b) Vagyonrendezési eljárást kell lefolytatni – kérelemre vagy hivatalból – akkor is, ha jogszabály így rendelkezik.”

39. §

(1) A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 121. §-a a következő (2a)–(2d) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha az igényt bejelentő személy elbirtoklásra hivatkozik, vagy más jogcímen állítja azt, hogy a vagyontárgy tulajdonjogát megszerezte, és a vagyonrendező ezt nem fogadja el, a bejelentő harminc napon belül keresetet indíthat tulajdonjogának megállapítása iránt.

(2b) Ha az ingatlan-nyilvántartásban az ingatlan tulajdonosaként bejegyzett jogi személyt a típusának megfelelő nyilvántartásból törölték, a tulajdonjog elbirtoklás vagy más címen történt megszerzésének megállapítására irányuló pert az ingatlan fekvése szerint illetékes bíróságon, a bíróság által kirendelt ügygondnok ellen kell megindítani. Az ügygondnok költségeit a felperes előlegezi és viseli.

(2c) Ingóság esetében a (2b) bekezdés megfelelően alkalmazandó azzal, hogy az ingóság fekvése helyének az a hely minősül, ahol az a perindításkor található.

(2d) Ha az igénybejelentő a (2a)-(2c) bekezdés szerinti perindítás tényét a keresetindításra nyitva álló határidő alatt a vagyonrendezési eljárást lefolytató bíróság és a vagyonrendező részére igazolja, a vagyonrendezési eljárást lefolytató bíróság a vagyonrendezési eljárást a per jogerős befejezéséig felfüggeszti.”

(2) A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 121. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a (2a)-(2c) bekezdés hatálya alá nem tartozó esetben a vagyonrendező a bejelentett igényt nem fogadja el, a kérelmező nyolc napon belül a vagyonrendezési eljárást lefolytató bírósághoz fordulhat. A bíróság döntése ellen külön fellebbezésnek van helye.”

40. §

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 124. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„124. §

(1) Ha a cég törlésére felszámolási eljárásban került sor, a 120-123. §-ban foglalt rendelkezéseket az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A vagyonrendezési eljárásban csak a felszámolási eljárásban nyilvántartásba vett hitelező jelentheti be hitelezői igényét, a felszámolási eljárásban ki nem elégített követelése erejéig. A bejelentéshez a hitelező köteles csatolni az arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy a bejelentett hitelezői igény a felszámolási eljárásban vagy azt követően a nyilatkozat megtételének időpontjáig nem térült meg.

(3) A vagyonrendező a hitelezői igényeket a Cstv. 57. §-a szerinti kielégítési sorrend megfelelő alkalmazásával besorolja azzal az eltéréssel, hogy a Cstv. 49/D. § alkalmazásának nincs helye. A vagyonrendezési eljárásban a hitelezői követelést a felszámolási eljárásban nyilvántartott besorolásával azonosan kell besorolni. A zálogjogosult bejelentett igényét a Cstv. 57. § (1) bekezdés b) pontja szerinti követelésként kell nyilvántartásba venni. A (2) bekezdésben és e bekezdésben foglaltak ellenőrzése érdekében a vagyonrendező jogosult a felszámolási eljárás iratait megismerni.

(4) A 121. § (4) és (5) bekezdésétől eltérően kifogást nem terjeszthet elő a felszámolási eljárásban nyilvántartásba vett korábbi hitelező a saját követelésének besorolása miatt, kivéve, ha a besorolás vagy a követelés nyilvántartásba vétele nem az e §-ban meghatározott módon történt.

(5) A vagyontárgy értékesítéséből befolyt vételárból az eljárás költségein túl levonásra kerül

- a) a vagyontárgy élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető állapotának elhárításával közvetlenül összefüggő, hatósági határozattal elrendelt munkálatok igazolt költsége,
- b) a vagyontárgy őrzésének, állagmegóvásának, értékesítésének költsége,
- c) a vagyontárggyal összefüggésben a vagyonrendezési eljárás kezdő időpontját követően esedékessé váló és befizetendő adók, igazgatási szolgáltatási díjak, valamint
- d) a vagyonrendező munkadíja.

(6) A 123. §-tól eltérően a vagyonrendező munkadíja a vagyontárgy értékesítéséből befolyt nettó vételár 3%-ának és az azt terhelő általános forgalmi adónak megfelelő összeg.

(7) A hitelezői igényeket a (3) bekezdés szerinti kielégítési sorrendben kell kielégíteni.”

41. §

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény a következő 131/S. §-sal egészül ki:

„131/S. §

E törvénynek az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló 2021. évi törvénnyel megállapított 119. § (1b) bekezdését, 121. § (2a)-(2d) és (4) bekezdését, valamint 124. §-át a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.”

16. A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény módosítása

42. §

A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény 8. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A sértett, a gyanúsított megismerheti a közvetítői megbeszélésről készült feljegyzést, valamint a másik fél által benyújtott ügyiratot. A megismerés jogát a közvetítő az ügyirat megtekintésének, erre irányuló külön indítvány vagy hozzájárulás esetén az ügyirat tartalmáról felvilágosítás adásával, tájékoztatás nyújtásával vagy a félnek saját részre történő másolat vagy felvétel készítésének lehetővé tételével biztosítja.”

43. §

A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény a következő alcímmel egészül ki:

„A közvetítői megbeszélés előkészítése

8/A. §

(1) A közvetítő a közvetítői megbeszélés előkészítése, a konfliktus eredményes rendezése, a feleknek a közvetlen személyes találkozásra történő felkészítése érdekében kapcsolatot tarthat a sértettel, a gyanúsítottal, vagy egyszerre mindkét féllel.

(2) A közvetítő az (1) bekezdésben meghatározott kapcsolattartás során igénybe vehet bármilyen, a felek által elfogadott telekommunikációs eszközt.”

44. §

A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény 10. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az értesítésre, a kézbesítésre és az igazolásra a Be. rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell azzal, hogy két hónapon túl igazolási kérelmet nem lehet előterjeszteni és hirdetményi kézbesítés nem alkalmazható, továbbá ha az értesítés egyszerűsített kézbesítés útján történt, és az értesítés átvétele vagy tudomásulvétele nem igazolható, a (2) bekezdésben meghatározott következmények nem alkalmazhatók.”

45. §

(1) A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény 11. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A megbeszélésre a sértett és a gyanúsított egyidejű személyes jelenlétével, de egymás távollétében kerülhet sor, ha a konfliktus feloldása ily módon is lehetséges, és tartózkodási helye vagy állapota miatt bármelyik fél a megbeszélés helyszínén megjelenni csak aránytalan nehézséggel vagy egyáltalán nem képes. Ezekben az esetekben a tartózkodási hely szerint illetékes kormányhivatal kijelölt közvetítője – megkeresésre – a megbeszélés lefolytatásában közreműködik.”

(2) A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény 11. §-a a következő (4a)–(4e) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdés szerinti esetben a közvetítői megbeszéléstől eltérő helyszínen lévő sértett, illetve gyanúsított jelenlétét telekommunikációs eszköz útján kell biztosítani. Ez esetben a segítő, a védő, a tolmács, valamint a 7. § (7) és (8) bekezdésében meghatározott személy jelenléte is biztosítható telekommunikációs eszköz használatával.

(4b) Telekommunikációs eszköz útján biztosított jelenlét esetén a közvetítői megbeszélés helyszíne és a telekommunikációs jelenléttel érintett személy közötti kapcsolat biztosítása folyamatos kép- és hangfelvétel továbbításával történik. A közvetítő engedélyével, a telekommunikációs jelenléttel érintett személy a kapcsolat biztosítására a rendelkezésére álló eszközt is használhatja (e § alkalmazásában a továbbiakban: saját eszközzel biztosított jelenlét), amely esetben a közvetítői megbeszélés akkor is lefolytatható, ha az elkülönített helyszínen csak a telekommunikációs jelenléttel érintett személy van jelen.

(4c) Telekommunikációs eszköz használata esetén az elkülönített helyszínen jelen levő személy személyazonosságát a közreműködő közvetítő vagy a kormányhivatal erre felhatalmazott dolgozója igazolja. A saját eszközzel biztosított jelenlét esetén a közvetítő a telekommunikációs jelenléttel érintett személy személyazonosságát a természetes személyazonosító adatainak az egyeztetésével vagy más olyan módon ellenőrzi, amely alapján az érintett személy kiléte megállapítható.

(4d) Ha folyamatos kép- és hangfelvétel továbbítására alkalmas technikai eszköz nem biztosítható és ez a közvetítői eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezné, a kapcsolatot folyamatos hangkapcsolat is biztosíthatja. Ez esetben a telekommunikációs jelenléttel érintett személy személyazonosságát az elkülönített helyszínen közreműködő közvetítő, illetve a kormányhivatal felhatalmazott dolgozója, vagy más hivatalos vagy közfeladatot ellátó személy ellenőrzi.

(4e) A közvetítői megbeszélés nem folytatható le, ha a telekommunikációs eszköz útján biztosított jelenlét során

- a) észszerű kétely mutatkozik a telekommunikációs jelenléttel érintett személy személyazonosságával, a közvetítői megbeszélésen való részvételének önkéntességével vagy nyilatkozatának befolyásmentességével kapcsolatban,
- b) olyan személy van jelen az elkülönített helyszínen, akinek a jelenlétét a törvény nem teszi lehetővé, vagy
- c) a saját eszközzel biztosított jelenlét esetén az a) pontban meghatározottak ellenőrzése érdekében a közvetítő által meghatározott tevékenységet a telekommunikációs jelenléttel érintett személy megtagadja vagy azt ellenőrzésre alkalmatlan módon végzi el.”

(3) A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény 11. §-a a következő (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a személyes jelenlét biztosítása a (4) bekezdésben meghatározott okból telekommunikációs eszköz útján történt, akkor a megállapodás megkötésére a (4a)-(4e) bekezdésben meghatározottak alkalmazandók azzal, hogy a telekommunikációs jelenléttel érintett személy

- a) a megállapodást az elkülönített helyszínen önállóan aláírja, vagy
- b) olyan – elektronikus módon rögzített – szóbeli nyilatkozatot tesz, amely alkalmas annak igazolására, hogy a megállapodás tartalmát megismerte és elfogadta.

(8) Saját eszközzel biztosított jelenlét esetén, a telekommunikációs jelenléttel érintett személy feladata, hogy a megbeszélés során gondoskodjon az aláírt megállapodás digitalizálásáról és a közvetítő részére történő megküldéséről, vagy az általa elektronikusan rögzített nyilatkozatnak a közvetítő részére történő megküldéséről.”

46. §

A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény 12. § (2) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

(A feljegyzésben fel kell tüntetni)

„e) a telekommunikációs eszköz használatának tényét, indokát és módját, továbbá annak a személynek a megjelölését, akinek a jelenlétét telekommunikációs eszköz útján biztosítják.”

47. §

A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény

- a) 11. § (1) bekezdésében az „egyidejű személyes” szövegrész helyébe az „egyidejű, együttes személyes” szöveg,
b) 12. § (2) bekezdés d) pontjában a „nevét.” szövegrész helyébe a „nevét,” szöveg lép.

17. A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény módosítása

48. §

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény „Értelmező rendelkezések” alcíme a következő 2/A. §-sal egészül ki:

„2/A. §

(1) E törvény alkalmazásában harmadik országbeli állampolgár az a személy, aki nem az Európai Unió tagállamának állampolgára, a hontalan személy és az a személy, akinek az állampolgársága nem ismert.

(2) A harmadik országbeli állampolgárra vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni kell a magyar állampolgár és az Európai Unió valamely más tagállamának állampolgára esetében is, ha többes állampolgárként egyben harmadik országbeli állampolgár is.”

49. §

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 4. § (2) bekezdés a) pont ah) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartása tartalmazza az érintett)

„ah) állampolgárságait, előző állampolgárságait, illetve ha állampolgársága nem ismert, vagy hontalan, ezt a tény, valamint”

50. §

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 4/C. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bünyügyi nyilvántartó szerv az érintett szemből készített arcképmását, az (1) bekezdés szerint képzett technikai kapcsoló számot, valamint az arcképelemzési nyilvántartásról és az arcképelemző rendszerről szóló törvényben meghatározott metaadatokat (a továbbiakban: metaadat) arckép profil képzése, valamint az arckép profil, a technikai kapcsoló szám és a metaadatok nyilvántartásba vétele céljából, elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével haladéktalanul megküldi az arcképelemzési nyilvántartás vezetéséért felelős központi államigazgatási szervnek.”

51. §

(1) A bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 67. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bünyügyi nyilvántartó szerv a bünyügyi nyilvántartási rendszerből az e törvényben meghatározottak szerint)

„d) az arra jogosultnak elektronikus úton megismerhetővé teszi a gyermekeket sértő nemi élet szabadsága vagy nemi erkölcs elleni bűncselekményt elkövető személyek nyilvántartott adatait, ”

(2) A bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 67. § (1) bekezdés e) pont eb) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bünyügyi nyilvántartó szerv a bünyügyi nyilvántartási rendszerből az e törvényben meghatározottak szerint)

automatikus adattovábbítás útján adatot továbbít)

„eb) a választójoggal nem rendelkező polgárok nyilvántartását vezető szerv részére a nyilvántartásba történő felvétel, az abban történő módosítás, valamint az onnan való törlés céljából, vagy”

(3) A bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 67. § (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(A bünyügyi nyilvántartó szerv a bünyügyi nyilvántartási rendszerből az e törvényben meghatározottak szerint)

„f) az arcképelemzési nyilvántartásról és az arcképelemző rendszerről szóló törvényben meghatározott

fa) ismeretlen személy azonosítása, valamint személyazonosság ellenőrzése céljából, az arcképelemző tevékenység működtetéséért felelős, a Kormány által rendeletben kijelölt szerv részére, az arckép profil nyilvántartásban kezelt, a bünyügyi nyilvántartási rendszerből továbbított arcképmásból képzett arckép profilhoz rendelt technikai kapcsoló szám felhasználásával a szerv által előterjesztett adatigényletre válaszul, az arckép profil alapjául szolgáló arcképmást közvetlen adatkapcsolat útján továbbítja;

fb) ismeretlen személy azonosítása céljából, az arcképelemzési nyilvántartásról és az arcképelemző rendszerről szóló törvényben meghatározott, az arcképelemző tevékenységet végző szerv arcképelemző tevékenységének igénybevételére jogosult szerv részére, a szerv által az arcképelemző tevékenységet végző szervtől kapott, az arckép profil nyilvántartásban

kezelt technikai kapcsoló szám felhasználásával előterjesztett adatigénylésére, a technikai kapcsoló szám bünygyi nyilvántartási rendszerben való kezelése esetén, a technikai kapcsoló számhoz tartozó arcképmást közvetlen adatkapcsolat útján továbbítja.”

52. §

A bünygyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 71. §-a a következö (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a kérelmezö harmadik országbeli állampolgár vagy az Európai Unió tagállamának állampolgára és a (3) bekezdés a), d) vagy e) pontjában meghatározott tény igazolására irányuló kérelméből egyértelműen megállapítható, hogy az gyermekekkel való közvetlen és rendszeres kapcsolattartással járó szakmai vagy szervezett önkéntes foglalkozás, illetve tevékenység végzése érdekében került benyújtásra, amelynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végezné, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban állna, a bünygyi nyilvántartó szerv a bünygyi nyilvántartási rendszeren kívül az Európai Unió más tagállamában vagy az Egyesült Királyságban történö elítélést is figyelembe veszi a 79. § (3) bekezdésében meghatározottak szerint.”

53. §

A bünygyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 73. §-a a következö (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a kérelmezö harmadik országbeli állampolgár vagy az Európai Unió tagállamának állampolgára és a 71. § (6) bekezdése szerinti kérelmet terjeszt elő, a bünygyi nyilvántartó szerv a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítása iránti eljárást

- a) a 79. § (3) bekezdése szerinti adatigénylés esetén az Európai Unió más tagállama, illetve az Egyesült Királyság válasza megérkezéséig,
- b) ha a válasz alapján megfeleltetési eljárást kell kezdeményezni, akkor legfeljebb a megfeleltetési eljárás jogerös befejezéséig, illetve a bünygyi nyilvántartási rendszerbe való bejegyzést eredményezö módon történö megfeleltetés esetén az adatoknak a bünygyi nyilvántartási rendszerbe történö bejegyzéséig felfüggeszti.”

54. §

A bünygyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 76/B. §-a a következö (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A bünygyi nyilvántartó szerv jogszabályban meghatározottak szerint tájékoztatja a közvetlen hozzáféréssel történö adatátvétetre vagy az adatigénylésre jogosult szervet a 76/A. §, illetve a 76/B. § alapján tett intézkedésekről, illetve arról, ha ilyen intézkedésre nem került sor.”

55. §

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény V. Fejezete a 76/C. §-át megelőzően a következő alcím címmel egészül ki:

„A bűnügyi nyilvántartási rendszerből való adattovábbítás és az Európai Unió más tagállamának bűnügyi nyilvántartásából történő adatigénylés közötti kapcsolat”

56. §

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 76/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„76/C. §

(1) Ha az adatigénylés olyan, gyermekekkel való közvetlen és rendszeres kapcsolattartással járó szakmai vagy szervezett önkéntes foglalkozás, illetve tevékenység engedélyezése, vagy azok ellenőrzése céljából kerül benyújtásra, amelynek keretében az adatigényléssel érintett személy tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végezné, végzi, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyba kerülne vagy ilyen viszonyban áll, és aki harmadik országbeli állampolgár vagy az Európai Unió tagállamának állampolgára, az adatigénylő az adatigénylés keretében, azzal egyidejűleg kérheti, hogy a bűnügyi nyilvántartó szerv ellenőrizze, hogy szerepel-e az érintettre vonatkozó adat az Európai Unió más tagállamának vagy az Egyesült Királyság bűnügyi nyilvántartásában.

(2) A 71. § (6) bekezdése szerinti esetben a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítása iránti eljárásban a bűnügyi nyilvántartó szerv a 79. § (3) bekezdésében meghatározottak szerint ellenőrzi, hogy szerepel-e a kérelmezőre vonatkozó adat az Európai Unió más tagállamának vagy az Egyesült Királyság bűnügyi nyilvántartásában.

(3) Ha az (1) és (2) bekezdés szerinti esetben a bűnügyi nyilvántartó szerv megállapítja, hogy az Európai Unió más tagállamának vagy az Egyesült Királyság bűnügyi nyilvántartásában az adatigényléssel érintett személyre, illetve a kérelmezőre vonatkozó, magyar bíróság által még nem elismert vagy nem megfelleltetett ítélet szerepel, a bíróságnál kezdeményezi, hogy a magyar bíróság a megfelleltetést végezze el. A megfelleltetéssel kapcsolatos eljárásra a 76/B. §-ban meghatározott rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell.”

57. §

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 76/D. §-a a következő c) ponttal egészül ki:

(A tagállami ítéletek nyilvántartásának adatállományából közvetlen hozzáféréssel jogosult átvenni)
„c) a rendőrségről szóló törvényben meghatározott terrorizmust elhárító szerv a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 7/E. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjában meghatározott megelőzési, felderítési és elhárítási feladatai ellátása során érintett személyre”

(vonatkozóan kezelt adatot, akivel szemben külföldi bíróság tagállami ítéletet hozott és az ítélet esetében magyar bíróság a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény szerinti, a külföldi ítélet elismerésére irányuló eljárást, illetve az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvény szerinti megfeleltetési eljárást még nem folytatott le.)

58. §

(1) A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 78. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az átvevő tagállamot tájékoztatni kell)

„b) arról, ha az adatok a büntetések nyilvántartásából vagy – a 15. § a) és e) pontja szerinti adatok kivételével – a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásából törlésre kerültek,”

(2) A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 78. § (2) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(Az átvevő tagállamot tájékoztatni kell)

„c) arról, ha az adatok a büntetések nyilvántartásában vagy - a 15. § a) és e) pontja szerinti adatok kivételével - a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásában módosításra kerültek.”

(3) A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény a következő alcímmel egészül ki:

„A 2019/816 európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkében meghatározott adattovábbítás, valamint a 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti többszörös személyazonosság ellenőrzése

78/A. §

(1) A bűnügyi nyilvántartó szerv központi hatóságként végzi a 2019/816 európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott személyazonosító adatoknak a 2019/816 európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott, a harmadik országbeli állampolgárokkal és hontalan személyekkel szemben hozott ítéletekre vonatkozó információval rendelkező tagállamok azonosítására szolgáló központi rendszerbe (a továbbiakban: ECRIS-TCN) történő továbbítását.

(2) Az ECRIS-TCN-be történő adattovábbítás érdekében a bűnügyi nyilvántartó szerv a szakrendszeri azonosító kód megadásával igénylés alapján történő adattovábbítással átveszi a szakértői nyilvántartó szervtől az érintettnek az adattovábbítás tárgyát képező bűncselekménnyel összefüggésben rögzített ujjnyomatának azonos másolatát.

(3) A bűnügyi nyilvántartó szerv jelzéssel látja el az ECRIS-TCN-be továbbítandó adatokat, ha az érintett harmadik országbeli állampolgárt az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi

együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 1. számú mellékletében meghatározott terrorista bűncselekmény vagy más súlyos bűncselekmény elkövetéséért ítélték el.

78/B. §

(1) A bünygyi nyilvántartó szerv központi hatóságként végzi az általa az ECRIS-TCN-be feltöltött adatok tekintetében a 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott esetekben a többszörös személyazonosság manuális ellenőrzését.

(2) Amennyiben az ECRIS-TCN-be feltöltött adatok tekintetében a 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendelet 27. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti lekérdezés sárga kapcsolatot eredményez, és a rendelkezésre álló személyazonosító adatok alapján kétséget kizáró módon nem állapítható meg, hogy azok azonos vagy különböző személyeket jelölnek, a bünygyi nyilvántartó szerv a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás, az idegenrendészeti nyilvántartás, vagy a központi útiokmány-nyilvántartás adataival való összehasonlítás útján értékeli az adatok egyezőségét.

(3) Ha az adatok egyezősége a (2) bekezdésben meghatározott módon kétséget kizáróan nem állapítható meg, és az uniós információs rendszerek valamelyike ujjnyomatadatot tartalmaz, a bünygyi nyilvántartó szerv az ujjnyomatadatokat továbbíthatja a szakértői nyilvántartó szerv részére a daktiloszkópiái nyilvántartásban kezelt ujj- és tenyérnyomatokkal való összehasonlítás céljából.

(4) Ha az adatok egyezősége a (3) bekezdésben meghatározott módon sem állapítható meg kétséget kizáróan, a bünygyi nyilvántartó szerv az ECRIS-TCN-be feltöltött adatok vonatkozásában adategyeztetést kezdeményez a bünygyi nyilvántartási rendszer részére adatot közlő bírósággal.”

59. §

A bünygyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 79. §-a a következő (3)–(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A bünygyi nyilvántartó szerv adatokat igényelhet

- a) az Európai Unió más tagállamának bünygyi nyilvántartásából, illetve
- b) ha az érintett harmadik országbeli állampolgár, akkor az ECRIS-TCN-ből

annak megállapítása érdekében, hogy mely tagállam központi hatóságától kell a 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikke alapján, illetve az egyrészről az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség, és másrészről Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodás (a továbbiakban: Kereskedelmi és Együttműködési Megállapodás) 649. cikke alapján adatot igényelnie az érintett személy által elkövetett, a 80/C. § (2) bekezdésében meghatározott bűncselekményekre vonatkozóan, ha az érintett személy gyermekekkel való közvetlen és rendszeres kapcsolattartással járó szakmai vagy szervezett önkéntes tevékenység végzésére való alkalmazása érdekében jogviszony létesítése, fenntartása vagy egyéb, törvényben meghatározott feltételnek való megfelelése igazolását kéri, amelynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végezné, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban állna.

(4) Ha az (1) bekezdés szerinti adatigénylés érdekében az adatok átvételére jogosult szerv az ECRIS-TCN-ben ujjnyomattal történő adatigénylést is kezdeményez, ennek feltétele, hogy

- a) az a személy, akire az adatigénylés vonatkozik, harmadik országbeli állampolgár,

- b) az érintettnek az adatigénylés tárgyát képező bűncselekménnyel összefüggésben rögzített ujj- és tenyérnyomatát a szakértői nyilvántartó szerv a daktiloszkópiai nyilvántartásban már nyilvántartásba vette, és
- c) az adatok átvételére jogosult szerv az (1) bekezdés szerinti adatigénylésében a b) pont szerinti ujj- és tenyérnyomathoz tartozó belső azonosító kódot a bűnügyi nyilvántartó szervvel közli.

(5) A (4) bekezdés szerinti, az ECRIS-TCN-ben ujjnyomattal történő adatigénylés elvégzése érdekében a bűnügyi nyilvántartó szerv a belső azonosító kód segítségével a szakértői nyilvántartó szervtől átveszi az ujjnyomat azonos másolatát és ezzel végzi el az ECRIS-TCN-ben az adatigénylést.”

60. §

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 79/A. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a kérelmező harmadik országbeli állampolgár és a bűnügyi nyilvántartási rendszerben kezelt, rá vonatkozó adatok kiadására irányuló kérelmet nyújt be, a bűnügyi nyilvántartó szerv az ECRIS-TCN-ben ellenőrzi, hogy az Európai Unió más tagállamának bűnügyi nyilvántartásában a kérelmezőre vonatkozó adat szerepel-e. Ha az ECRIS-TCN-ben a kérelmezőre vonatkozó információ szerepel arról, hogy valamely tagállamban kezelnek a kérelmezőről bűnügyi adatot, a bűnügyi nyilvántartó szerv a bűnügyi adatok kiadása céljából kizárólag ennek a tagállamnak a központi hatóságát keresi meg.”

61. §

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 80. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bűnügyi nyilvántartó szerv az Európai Unió más tagállama kijelölt központi hatóságának kérelmére, a kérelem vagy az (1a) bekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül, az Egyesült Királyság kérelmére, a kérelem vagy az (1a) bekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvételétől számított húsz munkanapon belül a mellékletben meghatározott formanyomtatványon vagy elektronikus úton adatokat továbbít - a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartásának, a külföldre utazási korlátozás hatálya alatt állók nyilvántartásának, valamint a 15. § e) pontja szerinti adatok kivételével - a bűnügyi nyilvántartási rendszerben kezelt adatokból.”

62. §

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 80/C. § (2) bekezdés a) pont ad alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdésben meghatározott adatok kizárólag akkor továbbíthatóak, ha azok a büntetettek nyilvántartásában vagy a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásában szereplő, következő bűncselekmények elkövetéséhez kapcsolódó adatok:]

„ad) emberkereskedelem és kényszermunka [Btk. 192. § (5) bekezdés a) pont és (6) bekezdés a) pont], szexuális kényszerítés [Btk. 196. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés], szexuális

erőszak [Btk. 197. § (2) bekezdés, (3) bekezdés a) pont, (4) bekezdés és (4a) bekezdés], szexuális visszaélés (Btk. 198. §), kerítés [Btk. 200. § (2) bekezdés, (3a) bekezdés b) pont és (4) bekezdés a) pont], prostitúció elősegítése [Btk. 201. § 2020. június 30-ig hatályban volt (1) bekezdés c) pont, (2) bekezdés és (4) bekezdés b) pont], gyermekprostitúció kihasználása (Btk. 203. §), gyermekpornográfia (Btk. 204-204/A. §), szemérmesértés [Btk. 205. § (2) bekezdés], vagy”

63. §

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 83. §-a a következő (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1b) A szakértői nyilvántartó szerv erre irányuló adatigénylése alapján a 2019/816 európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkében meghatározott, az ECRIS-TCN számára történő adattovábbítás, illetve az ECRIS-TCN-ben ujjnyomattal történő adatigénylés céljából a bűnügyi nyilvántartó szerv részére a daktiloszkópiai nyilvántartásban kezelt ujjnyomat azonos másolatát továbbítja.”

64. §

(1) A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 96. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben)

„e) kijelölje az eliminációs nyilvántartást kezelő szakértői nyilvántartó szervet, valamint az érintett személy DNS-profiljának meghatározásában közreműködő szervet,”

(2) A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 96. § (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben)

„f) állapítsa meg az ECRIS-TCN, illetve az uniós információs rendszerek interoperabilitását biztosító kereteket, beleértve az interoperabilitás során eljáró hatóságok bűnügyi nyilvántartáshoz kapcsolódó, interoperabilitással érintett egyes feladatait.”

65. §

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 98. § (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

(Ez a törvény)

„g) a 2009/315/IB tanácsi kerethatározatnak a harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó információcsere és az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS)

tekintetében történő módosításáról, valamint a 2009/316/IB tanácsi határozat felváltásáról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/884 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek”
(való megfelelést szolgálja.)

66. §

A bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 98. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ez a törvény

- a) az Európai Bünyügyi Nyilvántartási Információs Rendszer kiegészítése érdekében a harmadik országbeli állampolgárokkal és a hontalan személyekkel szemben hozott ítéletekre vonatkozó információval rendelkező tagállamok azonosítására szolgáló központosított rendszer (ECRIS-TCN) létrehozásáról, valamint az (EU) 2018/1726 rendelet módosításáról szóló, 2018. november 14-i (EU) 2019/816 európai parlamenti és tanácsi rendelet,
 - b) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a határok és a vízumügy területén, továbbá a 767/2008/EK, az (EU) 2016/399, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240, az (EU) 2018/1726 és az (EU) 2018/1861 európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2004/512/EK és a 2008/633/IB tanácsi határozat módosításáról szóló, 2019. május 20-i (EU) 2019/817 európai parlamenti és tanácsi rendelet,
 - c) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a rendőrségi és igazságügyi együttműködés, a menekültügy és a migráció területén, valamint az (EU) 2018/1726, az (EU) 2018/1862 és az (EU) 2019/816 rendelet módosításáról szóló, 2019. május 20-i (EU) 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendelet
- végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”

67. §

A bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény

- a) 44. § (1) bekezdés b) pont bc) alpontjában a „(Btk. 184. §)” szövegrész helyébe a „(Btk. 184-184/C. §)” szöveg és a „(Btk. 204. §)” szövegrész helyébe a „(Btk. 204-204/A. §)” szöveg,
- b) 59. § c) pont cb) alpontjában a „ [Btk. 201. § (1) bekezdés” szövegrész helyébe a „ [Btk. 201. § 2020. június 30-ig hatályban volt (1) bekezdés” szöveg és a „(Btk. 204. §)” szövegrész helyébe a „(Btk. 204-204/A. §)” szöveg,
- c) 59. § h) pontjában a „(Btk. 318–318/A. §) vagy” szövegrész helyébe a „(Btk. 318–318/A. §),” szöveg,
- d) 72. § (2) bekezdés f) pontjában az „aláírását, valamint” szövegrész helyébe az „aláírását.” szöveg,
- e) 75/B. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjában a „cc)” szövegrész helyébe a „cb)” szöveg,
- f) 75/B. § (1) bekezdés c) pont ca) alpontjában a „cc)” szövegrész helyébe a „cb)” szöveg,
- g) 76/D. § b) pontjában a „személyre” szövegrész helyébe a „személyre, illetve” szöveg,
- h) 79/A. § (1) bekezdésében a „megkeresheti” szövegrész helyébe a „megkeresi” szöveg,
- i) 79/A. § (2) bekezdésében a „nem magyar állampolgár kérelmező az” szövegrész helyébe a „kérelmező az Európai Unió más tagállamának vagy az Egyesült Királyság állampolgára és az” szöveg,
- j) 80/C. § (1) bekezdés nyitó szövegrészében az „az egyrészről az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség, és másrészről Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodás (a továbbiakban: Kereskedelmi és Együttműködési Megállapodás)” szövegrész helyébe az „a Kereskedelmi és Együttműködési Megállapodás” szöveg,

k) 98. § (1) bekezdés f) pontjában a „bekezdésének” szövegrész helyébe a „bekezdésének,” szöveg lép.

68. §

Hatályát veszti a bünygyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 4/C. § (4) bekezdése.

18. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény módosítása

69. §

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 22. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ítéltáblán tanácsok, büntető, polgári, valamint munkaügyi kollégiumok működnek. A Fővárosi Ítéltáblán közigazgatási kollégium is működik.”

70. §

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 27. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a jogalkalmazás egysége érdekében szükséges, az ítéltábla és a törvényszék elnöke a Kúria érintett kollégiumvezetőjének javaslatot tesz arra, hogy a jogegység érdekében előterjesztett előzetes döntéshozatali indítvánnyal (a továbbiakban: előzetes döntéshozatali indítvány) jogegységi eljárást indítványozzon.”

71. §

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10–12. alcíme helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„10. A jogegység érdekében előterjesztett előzetes döntéshozatali indítvány

32. §

(1) Az előzetes döntéshozatali indítványra jogegységi eljárásnak van helye, ha

- a) az egységes ítélezési gyakorlat biztosítása érdekében jogegységi határozat meghozatala, korábban meghozott jogegységi határozat megváltoztatása vagy hatályon kívül helyezése szükséges, vagy
- b) a Kúria valamely ítélező tanácsa jogkérdésben el kíván térni a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: Kúria közzétett határozata).

(2) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti esetekben a Kúria tanácsa az előzetes döntéshozatali indítvány előterjesztése mellett a jogegységi határozat meghozataláig az eljárást felfüggeszti.

33. §

(1) Jogegységi eljárást kell lefolytatni, ha azt

- a) a Kúria elnöke, elnökhelyettese vagy kollégiumvezetője,
 - b) a 32. § (1) bekezdés b) pontjában említett esetben a Kúria tanácsa vagy
 - c) a legfőbb ügyész
- indítványozza.

(2) Az előzetes döntéshozatali indítványban az indítványozónak meg kell jelölnie, hogy milyen kérdésekben és mely okokból kéri a jogegységi eljárásban a jogegységi határozat meghozatalát, és a 32. § (1) bekezdés b) pontjában említett esetben javaslatot kell tennie a jogkérdés mikénti eldöntésére. Az indítványhoz mellékelni kell az indítvánnyal érintett bírósági határozatok kiadmányát.

11. Az előzetes döntéshozatali indítvány elbírálása során eljáró testület

34. §

Az előzetes döntéshozatali indítványt a jogegységi panasz tanács bírálja el.

35. §

A jogegységi panasz tanács dönthet úgy, hogy az ügyet az érintett kollégium kúriai bíró tagjaival kiegészülve tárgyalja vagy a Kúria teljes ülése elé utalja. A kiegészített jogegységi panasz tanács, illetve a teljes ülés akkor határozatképes, ha ülésén tagjainak több mint a kétharmada jelen van; a jogegységi határozat meghozatalához a jelen lévő tagok kétharmadának szavazata szükséges.

12. Az előzetes döntéshozatali indítvány elbírálása

36. §

A jogegységi eljárásban az előzetes döntéshozatali indítvány elbírálása során a jogegységi panasz elbírálásának szabályait a 37-41. §-ban írt eltérésekkel kell alkalmazni.

37. §

(1) Ha az előzetes döntéshozatalt a törvényszék vagy az ítélőtábla elnöke kezdeményezte, az arra vonatkozó indítványt a Kúria érintett kollégiumvezetője terjeszti a jogegységi panasz tanács elé. A kollégiumvezető indokolt indítványt tesz a kezdeményezés befogadására vagy visszautasítására. Ha a jogegységi panasz tanács az eljárás lefolytatását nem tartja szükségesnek, az indítványt végzéssel visszautasítja. Az indítvány befogadása esetén a jogegységi panasz tanács az eljárást a kollégiumvezető indítványára folytatja le.

(2) Az indítványt – ha azt nem a legfőbb ügyész nyújtotta be, és a jogegységi panasz tanács vagy a tanács elnöke nem utasította vissza – a jogegységi panasz tanács elnöke az indítvánnyal érintett bírósági határozat kiadmányával együtt megküldi a legfőbb ügyésznek. A legfőbb ügyész az indítvány kézbesítésétől számított tizenöt napon belül megküldi nyilatkozatát a Kúriának.

(3) A jogegységi panasz tanács elnöke a 32. § (1) bekezdés b) pontja alapján indult jogegységi eljárás esetén az annak alapjául szolgáló eljárásban részt vevő feleknek, illetve terhelteknek és védőknek az indítványt megküldi, akik arra az indítvány kézbesítésétől számított 15 napon belül nyilatkozatot tehetnek.

(4) Az előzetes döntéshozatali indítvány alapján a jogegységi panasz tanács elnöke kitűzi az ülés határnapját, amelyről a tanács tagjait és a törvény alapján részvételre jogosultakat értesíti. A tanács ülésén meg kell hallgatni az indítványozót, a legfőbb ügyészt és eseti meghívottat. Az eseti meghívott személyére az indítványozó vagy a tanács tagja tehet javaslatot, a meghívásról a tanács elnöke dönt.

(5) A tanács ülésén akadályoztatása esetén a legfőbb ügyészt az általa kijelölt ügyész helyettesíti.

38. §

(1) Az indítványozó a jogegységi határozat meghozataláig az indítványt módosíthatja vagy visszavonhatja.

(2) A felszólalások után a jogegységi panasz tanács elnöke az ülést berekeszti. Ezt követően a tanácskozáson a tanács tagjain kívül csak jegyzőkönyvvezető lehet jelen.

39. §

(1) A tanács elnöke érdemi elbírálás nélkül végzéssel visszautasítja a nem jogosulttól származó indítványt.

(2) A tanács érdemi elbírálás nélkül végzéssel megszünteti a jogegységi eljárást az indítvány visszavonása esetén, ha a 32. § (1) bekezdésében foglalt okok nem állnak fenn.

40. §

(1) Az indítvány alapján – a 39. §-ban foglalt kivétellel – a tanács jogegységi határozatot vagy a határozathozatalt mellőző végzést hoz. A határozatot vagy a végzést a tanács elnöke a tanács ülését követő 15 napon belül megküldi az indítvány előterjesztője és – ha az indítványozó nem a legfőbb ügyész volt – a legfőbb ügyész részére is.

(2) A jogegységi határozat és a határozathozatalt mellőző végzés indokolása tartalmazza, hogy az indítványt ki terjesztette elő, az indítvány mire irányult, és mely bírósági határozatokat érint. Ismerteti az álláspontokat, szükség esetén az indítvánnyal érintett bírósági határozatokban megállapított tényállás lényegét, helyt adó határozat esetében számot ad a rendelkező részben adott iránymutatás indokairól, a határozathozatalt mellőző végzés indokolása esetében annak okáról.

41. §

A jogegységi határozatnak – ha törvény kivételt nem tesz – a felekre és a terhelte kiterjedő hatálya nincs.”

72. §

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 76. § (5) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az OBH elnöke a személyzeti kérdésekkel kapcsolatos feladatkörében)

„e) kijelöli – a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvényben foglaltak szerint – a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 680. § (4) bekezdésében meghatározott ügyekben ítélező bírakat és a bírósági közvetítői tevékenységet végző bírakat, valamint a Fővárosi Ítéltábla elnökének javaslatára a Fővárosi Ítéltáblán, a törvényszék elnökének javaslatára a törvényszéken közigazgatási és munkaügyi ügyekben eljáró bírakat, továbbá dönt a bírák

jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvényben foglaltak szerint a kijelölés megszüntetéséről,”

73. §

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 154. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az ítélőtábla közigazgatási kollégiumának tagjai az ítélőtábla közigazgatási bíróvá kijelölt bírái. A szakmai tevékenység tekintetében a kollégium tagjai az ítélőtábla közigazgatási bíróvá kijelölt bírái, valamint a törvényszékek közigazgatási kollégiumának vezetői is. A kollégium ügyrendje határozza meg a közigazgatási kollégium szakmai feladatait.”

74. §

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 63. alcíme a következő 197/E. §-sal egészül ki:

„197/E. §

(1) Az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló 2021. évi törvénnyel megállapított 10-12. alcím rendelkezéseit a 2022. január 1. napján és az azt követően előterjesztett előzetes döntéshozatali indítványokra kell alkalmazni.

(2) Az ítélőtábla közigazgatási kollégiuma 2022. március 1-jétől működik.”

75. §

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény

- a) 42. § (3) bekezdésében a „jogegységi tanács” szövegrész helyébe a „jogegységi panasz tanács” szöveg,
- b) 42. § (4) bekezdésében a „jogegységi tanács” szövegrész helyébe a „jogegységi panasz tanács” szöveg,
- c) 43. §-ában az „a jogegységi eljárásra” szövegrész helyébe az „az előzetes döntéshozatali indítvány elbírálására” szöveg,
- d) 44. §-ában a „jogegységi eljárásra” szövegrész helyébe a „jogegységi panasz tanács eljárására” szöveg,
- e) 148. § (2) bekezdésében az „ítélőtáblai munkaügyi bírói álláshelyre” szövegrész helyébe az „ítélőtáblai munkaügyi bírói álláshelyre és az ítélőtáblán közigazgatási bírói álláshelyre” szöveg,
- f) 154. § (3) bekezdésében a „(4) bekezdésben” szövegrész helyébe a „(4) és (4a) bekezdésben” szöveg

lép.

76. §

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 175. §-ában a „197/D. §-a,” szövegrész helyébe a „197/D. §-a, 197/E. §-a,” szöveg lép.

77. §

Hatályát veszti a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében a „ , továbbá azt, hogy az egyes bírák melyik szakágú jogegységi tanácsban járhatnak el” szövegrész.

78. §

Hatályát veszti a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 24. § (2) bekezdésében a „jogegységi,” szövegrész.

19. A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény módosítása

79. §

A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 30. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A közigazgatási ügyekben eljáró bírákat a törvényszék bíráinak tekintetében a törvényszék elnökének javaslatára, a Fővárosi Ítéltábla bíráinak tekintetében a Fővárosi Ítéltábla elnökének javaslatára az OBH elnöke jelöli ki.”

80. §

A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény a következő 232/U. §-sal egészül ki:

„232/U. §

(1) Az OBH elnöke 2022. január 1. napját követően megállapítja az ítéltáblán szükséges közigazgatási bírói létszámot és pályázatot írhat ki a közigazgatási ügyszakos bírói álláshelyek betöltésére, amely az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló 2021. évi törvény hatálybalépését követő első alkalommal nem lehet későbbi, mint 2022. január 15. napja. A pályázatokat a pályázati felhívásban foglalt határidőig az ítéltábla elnökéhez kell benyújtani.

(2) A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 191. § (7) bekezdése és e törvény 232/A. §-a személyi hatálya alá tartozó volt ítéltáblai bíró, aki legalább két éves legfelsőbb bírósági, kúriai vagy ítéltáblai ítélkező bírói gyakorlattal rendelkezik, az OBH elnökéhez intézett nyilatkozatban kérheti közigazgatási ügyben eljáró ítéltáblára való áthelyezését. A nyilatkozatot – a szolgálati út betartásával – úgy kell megtenni, hogy az legkésőbb 2022. január 10. napjáig az OBH elnökéhez megérkezzen.

(3) Ha a nyilatkozatot tevő bíró megfelel a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek, az OBH elnöke áthelyezi a közigazgatási ügyben eljáró ítéltáblára.

(4) A (2) bekezdés szerint nyilatkozattételre jogosult, 2021. december 31-én „címzetes kúriai bíró” vagy „címzetes táblabíró” címmel rendelkező, valamint táblabírói cím használatára és illetményére a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 191. § (7) bekezdése alapján jogosult bíró 2022. március 1. napjától beosztásától függően megtartja címét és annak megfelelő javadalmazás illeti meg, kivéve, ha címének megfelelő beosztásra került sor.

(5) Az ítéltábla közigazgatási kollégiuma működésének megkezdéséig az e kollégiumba kiírt pályázatok elbírálása során kollégiumi véleményként az ítéltábla elnökéből, a polgári kollégium

vezetőjéből, valamint a Kúria Közigazgatási Kollégiumának bíráiból álló szakmai testület véleményét kell figyelembe venni.”

81. §

A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 237. § (1) bekezdésében a „232/T. §” szövegrész helyébe a „232/U. §” szöveg lép.

20. Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény módosítása

82. §

Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény

- a) 30. § (1) bekezdésében a „bűncselekmény elévülési idején” szövegrész helyébe a „döntés közlésétől számított egy éven” szöveg,
 - b) 30. § (6) bekezdésében a „határozata ellen” szövegrész helyébe a „határozata vagy a helyszíni bírságot megállapító döntés ellen” szöveg
- lép.

21. A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény módosítása

83. §

A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény a következő XIII/A. Fejezettel egészül ki:

„XIII/A. Fejezet *A FŐTITKÁR ÉS A FŐTITKÁR-HELYETTES*

108/A. §

(1) A legfőbb ügyész az ügyészség szervezetről és működéséről szóló utasításban meghatározott vezetői feladatok ellátására a határozatlan időre kinevezett ügyészek, illetve tisztviselők közül főtitkárt és főtitkár-helyettest nevezhet ki.

(2) Az ügyészek közül kinevezett főtitkár, illetve főtitkár-helyettes – a 18. § (2) bekezdésében felsoroltakon túl szintén – magasabb vezető állású ügyész, és rá az e törvény magasabb vezető állású ügyészre vonatkozó rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) A tisztviselők közül kinevezett főtitkár, illetve főtitkár-helyettes – a 127. § (2) bekezdésében felsoroltakon túl szintén – magasabb vezető állású tisztviselő, és rá az e törvény magasabb vezető állású tisztviselőre vonatkozó rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A 127. § (1) és (4) bekezdése a főtitkárra és a főtitkár-helyettesre nem alkalmazható.

108/B. §

(1) A főtitkár és a főtitkár-helyettes kinevezése az őt kinevező legfőbb ügyész megbízatási idejére szól. Ha a legfőbb ügyész megbízatása a megbízatási időtartam letelte előtt szűnik meg, a főtitkárnak és a

főtitkár-helyettesnek a megbízatása is megszűnik. A legfőbb ügyész újraválasztása esetén a főtitkár és a főtitkár-helyettes kinevezése az őt kinevező legfőbb ügyész megbízatási idejére meghosszabbodik.

(2) A legfőbb ügyész a megválasztott legfőbb ügyésszel egyeztetve a megbízatási ideje lejártát legalább 20, de legfeljebb 30 nappal megelőzően kiírja a főtitkári és főtitkár-helyettesi tisztségre vonatkozó pályázatot. A megválasztott legfőbb ügyész a pályázatokat hivatalba lépését követően haladéktalanul elbírálja. Ha a legfőbb ügyész megbízatása a megbízatási időtartam letelte előtt szűnik meg, a pályázatot a megválasztott legfőbb ügyész hivatalba lépését követően haladéktalanul kiírja. A legfőbb ügyész újraválasztása esetén pályázat kiírására nem kerül sor.

108/C. §

(1) A főtitkár az illetményén kívül a Kúria főtitkárával azonos juttatásra jogosult.

(2) A főtitkár-helyettes az illetményén kívül a Kúria főtitkár-helyettesével azonos juttatásra jogosult.

(3) A főtitkárt és a főtitkár-helyettest megillető juttatások igénybevételével kapcsolatban felmerült költség – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a központi költségvetésről szóló törvény ügyészségre vonatkozó költségvetési fejezetét terheli.

(4) A főtitkár és a főtitkár-helyettes köteles a részére járó juttatások igénybevételéhez szükséges adatokat – ideértve az adatok megváltozását is – haladéktalanul közölni az érintett szervvel. A jogalap nélkül felvett juttatást az erre irányuló felhívás kézhezvételétől számított 15 napon belül kell visszafizetni.

108/D. §

Ha a főtitkár, illetve a főtitkár-helyettes tisztviselő, a 147. § (3) bekezdése szerinti vezetői pótszabadság mértéke a főtitkár esetén 15 munkanap, a főtitkár-helyettes esetén 13 munkanap.”

84. §

A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény 2. melléklete a 1. melléklet szerint módosul.

85. §

A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény 6/B. melléklete a 2. melléklet szerint módosul.

86. §

A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény

- a) 85. § (1) bekezdés b) pontjában az „a legfőbb ügyész helyettes” szövegrész helyébe az „a legfőbb ügyész helyettes és a főtitkár” szöveg,
- b) 94. § (1) bekezdésében az „A legfőbb ügyész helyettes, a” szövegrész helyébe az „A legfőbb ügyész helyettes, a főtitkár, a” szöveg lép.

87. §

A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény 159. § (1) bekezdésében a „III-XIII.” szövegrész helyébe a „III-XIII/A.” szöveg lép.

22. A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosítása

88. §

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 99/A. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Ha a helyszíni bírsággal érintett cselekmény bűncselekmény, a helyszíni bírságot megállapító döntés közlésétől számított hat hónapon belüli ügyészségi kezdeményezésre a helyszíni bírságot megállapító döntést vissza kell vonni.”

89. §

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 127. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nincs helye perújításnak, ha a bírósági határozat jogerőre emelkedését követően egy év eltelt.”

23. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítása

90. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 6. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az elkövető több vagy tartós cselekménye egy bűncselekményt valósít meg, vagy több bűncselekménye e törvény rendelkezése alapján egy bűncselekményt valósít meg, és e bűncselekmény miatt az elkövetővel szemben vádemelésre került sor, az elkövető által a vádemelést követően elkövetett újabb ugyanolyan bűncselekmény önálló bűncselekményként bírálendő el.”

91. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 60. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A kiutasítás tartama azzal a nappal kezdődik, amikor az elítélt Magyarország – más európai uniós tagállamban tartózkodási joggal nem rendelkező harmadik országbeli állampolgárságú elítélt az Európai Unió – területét az idegenrendészeti jogszabályok alapján a kiutasítás végrehajtásáról hozott végzésben meghatározottak szerint elhagyja, vagy ha ennek időpontja nem ismert, a végzésben erre kijelölt határnap. Ha a bíróság külföldön tartózkodó vagy távollévő terheltet ítélt kiutasításra, a kiutasítás tartama az ügydöntő határozat jogerőre emelkedése napján kezdődik.”

92. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 74. § (5) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(Nem rendelhető el vagyonekobzás)

„c) az (1) bekezdés a) és d) pontja vagy a (2) bekezdés szerinti vagyonra, ha azzal kapcsolatban a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekménnyel azonos tényállás miatt közigazgatási hatóság, állami adó- és vámhatóság végleges határozatában vagy közigazgatási perben a bíróság jogerős határozatában fizetési kötelezettséget állapított meg, a fizetési kötelezettség erejéig.”

93. §

(1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 92/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szabálysértési eljárásban kiszabott és végrehajtott elzárás és közérdekű munka teljes időtartamát, valamint a helyszíni bírságot és a pénzbírságot be kell számítani – a szabálysértésekről szóló törvény szerint tett ügyészi felhívást, a lefolytatott felülvizsgálatot vagy perújítási eljárást követően a felhívással, a felülvizsgálattal vagy a perújítással érintett cselekmény miatt – a büntetőeljárásban kiszabott szabadságvesztésbe, elzárásba, közérdekű munkába, pénzbüntetésbe és javítóintézeti nevelésbe.”

(2) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 92/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A helyszíni bírság és a szabálysértési pénzbírság ötezer forintonként egynapi szabadságvesztésnek, illetve elzárásnak, négy óra közérdekű munkának, a pénzbüntetés azonos értékének, illetve egynapi javítóintézeti nevelésnek felel meg.”

94. §

(1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 160. § (2) bekezdés j) és k) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A büntetés tíz évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ha az emberölést)

„j) védekezésre képtelen személy sérelmére,

k) a bűncselekmény elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére, vagy”

(követik el.)

(2) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 160. § (2) bekezdése a következő l) ponttal egészül ki:

(A büntetés tíz évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ha az emberölést)

„l) az elkövetővel szemben emberölés miatt történt vádemelés után”

(követik el.)

(3) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 160. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A (2) bekezdés l) pontja akkor alkalmazható, ha az elkövetőt

a) a vádemelés után elkövetett emberöléssel egy eljárásban a korábban elkövetett emberölés miatt is elítélik, vagy

b) a korábban elkövetett emberölés miatt jogerősen elítélték.”

95. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 180. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 178. § (1) és (5)–(6) bekezdés, illetve a 179. § (1)–(2) és (6) bekezdés esetén – ha az (1) bekezdés nem alkalmazható – a büntetés korlátlanul enyhíthető, ha az elkövető a vádemelésig lehetővé teszi a kábítószer értékesítő személy kilétének megállapítását. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha a bűncselekményt bünszervezetben követik el.”

96. §

(1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 256. § (1) bekezdés c) és d) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Aki olyan tömegzavargásban vesz részt, amelynek közvetlen célja, hogy)

„c) a Kúriát,

d) a Kormányt vagy”

(az Alaptörvényben meghatározott jogköre gyakorlásában erőszakkal vagy ezzel fenyegetve akadályozza, vagy intézkedésre kényszerítse, büntett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.)

(2) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 256. § (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

(Aki olyan tömegzavargásban vesz részt, amelynek közvetlen célja, hogy)

„e) az Alkotmánybíróságot”

(az Alaptörvényben meghatározott jogköre gyakorlásában erőszakkal vagy ezzel fenyegetve akadályozza, vagy intézkedésre kényszerítse, büntett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.)

97. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 290. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A büntetés korlátlanul enyhíthető – különös méltánylást érdemlő esetben mellőzhető – az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekmény elkövetőjével szemben, ha a bűncselekményt, mielőtt az a hatóság tudomására jutott volna, a hatóságnak bejelenti, és az elkövetés körülményeit feltárja. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha a bűncselekményt bünszervezetben követik el.”

98. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 291. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A büntetés korlátlanul enyhíthető – különös méltánylást érdemlő esetben mellőzhető – az (1) bekezdésben és a (3) bekezdés a) pontjában meghatározott bűncselekmény elkövetőjével szemben, ha a bűncselekményt, mielőtt az a hatóság tudomására jutott volna, a hatóságnak bejelenti, a kapott jogtalan vagyoni előnyt vagy annak ellenértékét a hatóságnak átadja, és az elkövetés körülményeit feltárja. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha a bűncselekményt bünszervezetben követik el.”

99. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 294. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A büntetés korlátlanul enyhíthető – különös méltánylást érdemlő esetben mellőzhető – az (1) és (2) bekezdésben meghatározott bűncselekmény elkövetőjével szemben, ha a bűncselekményt, mielőtt az a hatóság tudomására jutott volna, a hatóságnak bejelenti, a kapott jogtalan vagyoni előnyt vagy annak ellenértékét a hatóságnak átadja, és az elkövetés körülményeit feltárja. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha a bűncselekményt bünszervezetben követik el.”

100. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 357. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1)-(2) bekezdés szerint büntetendő, aki az ott meghatározott bűncselekményt a tulajdonában álló külföldi védelemben részesített kulturális örökségi elemmel kapcsolatban követi el.”

101. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 396. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Korlátlanul enyhíthető annak a büntetése, aki az (1)–(6) bekezdésben meghatározott költségvetési csalással okozott vagyoni hátrányt a vádemelés előtt megtéríti. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha a bűncselekményt bünszövetségben, bünszervezetben vagy különös visszaesőként követik el.”

102. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 459. § (1) bekezdése a következő 34. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„34. külföldi védelemben részesített kulturális örökségi elem: a 2021. évi CXXV. törvénnyel kihirdetett, az Európa Tanács kulturális örökséggel kapcsolatos bűncselekményekről szóló, Nikóziában, 2017. május 19-én kelt egyezménye

- a) 2. Cikk 2. bekezdés a. pontjának megfelelően minősített, meghatározott vagy megjelölt ingó kulturális örökségi elem, és
- b) 2. Cikk 2. bekezdés b. pontjának megfelelően meghatározott vagy megjelölt ingatlan kulturális örökségi elem.”

103. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény

- a) 74/A. § (2) bekezdés d) pontjában a „gyermekpornográfia” szövegrész helyébe a „tizennyolcadik életévét be nem töltött személyt ábrázoló pornográf felvétel kínálása, átadása, hozzáférhetővé tétele, készítése, forgalomba hozatala, azzal való kereskedelem, illetve nagy nyilvánosság számára hozzáférhetővé tétele” szöveg, az „a) és c)” szövegrész helyébe a „b) pont és (6) bekezdés], tizennyolcadik életévét be nem töltött személynek vagy személyeknek pornográf műsorban való szerepeltetése vagy ilyen pornográf műsor szervezése [204/A. § (1) bekezdés b)” szöveg és a „(6)” szövegrész helyébe a „(2)–(5)” szöveg,

- b) 283. § (2a) bekezdésében az „az ideiglenes kiadatási, illetve az ideiglenes átadási bűnügyi” szövegrész helyébe az „a kiadatási, az ideiglenes kiadatási, az ideiglenes átadási, vagy az ideiglenes végrehajtási bűnügyi” szöveg,
- c) 370. § (3) bekezdés b) pont bb) alpontjában a „tárgyra vagy régészeti leletre,” szövegrész helyébe a „tárgyra, régészeti leletre vagy külföldi védelemben részesített ingó kulturális örökségi elemre,” szöveg,
- d) 371. § (3) bekezdés b) pont ba) alpontjában a „lelőhelyet vagy régészeti leletet,” szövegrész helyébe a „lelőhelyet, régészeti leletet vagy külföldi védelemben részesített kulturális örökségi elemet,” szöveg,
- e) 372. § (3) bekezdés c) pontjában a „tárgyra vagy régészeti leletre” szövegrész helyébe a „tárgyra, régészeti leletre vagy külföldi védelemben részesített ingó kulturális örökségi elemre” szöveg,
- f) 378. § (2) bekezdésében a „tárgyra vagy régészeti leletre követik” szövegrész helyébe a „tárgyra, régészeti leletre vagy külföldi védelemben részesített ingó kulturális örökségi elemre követik” szöveg,
- g) 459. § (1) bekezdés 33. pontjában az „anyag.” szövegrész helyébe az „anyag,” szöveg, lép.

104. §

Hatályát veszti a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 459. § (1) bekezdés 11. pont k) alpontjában a „ , megyei intézményfenntartó központnál” szövegrész.

24. Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény módosítása

105. §

(1) Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 5. § (6) bekezdés c) és d) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[Az (5) bekezdés nem alkalmazható, ha a kibocsátó tagállam jogával összhangban]

- „c) a határozat kézbesítése megtörtént, a terhelt tájékoztatást kapott a rendes, illetve a rendkívüli jogorvoslati lehetőségekről, de a rendelkezésre álló határidőn belül erre irányuló indítványt nem tett, vagy jelezte, hogy nem vitatja a távollétében hozott határozatot,
- d) a határozatot nem kézbesítették a terheltnek, de az átadását követően haladéktalanul kézbesítik számára, tájékoztatják a jogorvoslati lehetőségekről, és az erre rendelkezésre álló határidőről vagy”

(2) Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 5. § (6) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

[Az (5) bekezdés nem alkalmazható, ha a kibocsátó tagállam jogával összhangban]

- „e) a felmerült körülmények alapján a bíróság egyértelműen megállapítja, hogy az átadás nem jár a terhelt nemzetközi vagy európai uniós jogi aktusban rögzített alapvető jogainak sérelmével.”

106. §

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény a következő 22/A. §-sal egészül ki:

„22/A. §

(1) Ha a bíróság a 6. § (2) bekezdése szerinti előzetes hozzájárulást vagy a 21. § (1) bekezdése szerinti hozzájárulást követően a terhelt átadásának alapjául szolgáló eljárásban a terhelt átadásának végrehajtását megelőzően a 15. § (1) bekezdése alapján az átadási eljárást megszünteti, a bíróság az átadás alapjául szolgáló eljárás megszüntetésével egyidejűleg a hozzájárulásról szóló döntést – a NEBEK egyidejű értesítésével – hatályon kívül helyezi.

(2) Az (1) bekezdés szerinti hozzájárulásról szóló döntés hatályon kívül helyezésével egyidejűleg a hozzájárulás alapját képező európai elfogatóparancs végrehajtása érdekében a terhelt őrizete rendelkezhető el, ha annak feltételei fennállnak.”

107. §

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 121. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A beilleszkedési feltétel megállapításához szükséges információk beszerzése érdekében a miniszter – szükség esetén a NEBEK közreműködésével – adatszolgáltatást kérhet bármely szervtől, jogi személytől vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezettől.”

108. §

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény

- a) 3. § (2) bekezdésében a „terheltet” szövegrész helyébe a „terheltet, illetve a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyt (a továbbiakban együtt: terhelt)” szöveg,
- b) 5. § (1) bekezdés e) pontjában az „állampolgár,” szövegrész helyébe az „állampolgár vagy olyan, az Európai Unió más tagállamának állampolgára,” szöveg,
- c) 30. § (3) bekezdésében a „nyilatkozatot bíróság” szövegrész helyébe a „nyilatkozatot az európai elfogatóparancs kibocsátására jogosult bíróság” szöveg,
- d) 64/D. § nyitó szövegrészeiben az „ügyész” szövegrész helyébe az „ügyészség” szöveg,
- e) 69/B. § nyitó szövegrészeiben az „ügyész” szövegrész helyébe az „ügyészség” szöveg,
- f) 123. § (1) bekezdés b) pontjában az „a fogvatartás helye szerint illetékes” szövegrész helyébe az „az európai elfogatóparancs kibocsátására jogosult” szöveg,
- g) 140/C. § (3) bekezdésében az „A büntetőeljárásban” szövegrész helyébe az „A sértett vagy a köz javára rendelt jóvátétel, illetve a büntetőeljárásban” szöveg,
- h) 140/D. § (2a) bekezdésében a „meg – a sértett javára fizetendő jóvátétel kivételével – a” szövegrész helyébe a „meg, a” szöveg,
- i) 141. § (1) bekezdésében az „elítélés alapján” szövegrész helyébe az „elítélés vagy az ügyészség határozata alapján” szöveg,
- j) 1. számú mellékletében foglalt táblázat C:15. mezőjében a „204. § a (6) bekezdés kivételével” szövegrész helyébe a „204-204/A. §” szöveg, C:21. mezőjében az „a 184. § a (4) bekezdés a) pont kivételével és a 184/A. § az (5) bekezdés kivételével” szövegrész helyébe az „a 184. § a (4) bekezdés a) pont és (5) bekezdés kivételével, 184/A. § az (5) bekezdés kivételével, 184/B. § a (4) és (5) bekezdés kivételével, és a 184/C. § a (4) bekezdés és az (5) bekezdés a) pont kivételével” szöveg és C:55 mezőjében a „353. §” szövegrész helyébe a „353. § a (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés d) pont kivételével” szöveg, E:55 mezőjében a „218. § (1)-(3) bekezdés, szövegrész helyébe a „218. § a (2) bekezdés a) pont és a (3) bekezdés c) pont kivételével” szöveg,
- k) 12. számú mellékletében foglalt táblázat B:15 mezőjében a „gyermekpornográfia vétsége és büntette” szövegrész helyébe a „gyermekpornográfia büntette” szöveg, C:15. mezőjében a „204. §” szövegrész helyébe a „204-204/A. §” szöveg, C:21. mezőjében a „184. §” szövegrész helyébe a „184-184/C. §” szöveg és C:56 mezőjében a „353. §” szövegrész helyébe a „353. § a (2)

- bekezdés a) pont és (3) bekezdés d) pont kivételével” szöveg, E:56 mezőjében a „218. §” szövegrész helyébe a „218. § a (2) bekezdés a) pont és a (3) bekezdés c) pont kivételével” szöveg,
- l) 15. számú mellékletében foglalt táblázat B:27 mezőjében a „gyermekpornográfia vétsége és büntette” szövegrész helyébe a „gyermekpornográfia büntette” szöveg, C:22. mezőjében a „184. §” szövegrész helyébe a „184. § a (4) bekezdés a) pont és (5) bekezdés kivételével, 184/A. § az (5) bekezdés kivételével, 184/B. § a (4)-(5) bekezdés kivételével, és a 184/C. § a (4) bekezdés és az (5) bekezdés a) pont kivételével” szöveg és C:27. mezőjében a „204. §” szövegrész helyébe a „204-204/A. §” szöveg lép.

25. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény módosítása

109. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény a következő 2/B. §-sal egészül ki:

„2/B. §

(1) Ha az 1999. február 28. napjáig hatályban volt Büntető Törvénykönyv alkalmazásával kiutasítás mellékbüntetés kiszabásának van helye, vagy a kiszabott kiutasítás mellékbüntetés tartamának meghatározására a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) szerinti különleges eljárásban kerül sor, a bíróság a kiutasítás tartamát egy év és tíz év között, években határozza meg.

(2) A bíróság a kiutasítás tartamának meghatározásakor vizsgálja a Btk. 59. § (2)-(4) bekezdésében foglalt feltételeket, és ha ennek alapján a kiutasítás elrendelésének nem lenne helye, az ítéletben a kiutasítás mellékbüntetés kiszabását mellőzi.”

110. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény a következő 320/B. §-sal egészül ki:

„320/B. §

E törvénynek az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló 2021. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Módtv2.) beiktatott 2/B. §-át a Módtv2. hatálybalépését követően a bírósághoz érkezett ügyekben kell alkalmazni.”

111. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény 5. §-ában a „büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.)” szövegrész helyébe a „Be.” szöveg lép.

26. Az egyes fizetési szolgáltatókról szóló 2013. évi CCXXXV. törvény módosítása

112. §

Az egyes fizetési szolgáltatókról szóló 2013. évi CCXXXV. törvény 60. § (10) bekezdés a) pontjában a „Btk. 184. § (1) bekezdés b) pont” szövegrész helyébe a „Btk. 184-184/C. §” szöveg lép.

27. A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény módosítása

113. §

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 162. § (1) bekezdés a) pontjában a „Btk. 178–79. §” szövegrész helyébe a „Btk. 178-179. §” szöveg és az „,illetve Btk. 184. § (1) bekezdés b) pont” szövegrész helyébe az „,illetve Btk. 184-184/C. §” szöveg lép.

28. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény módosítása

114. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 17/A. §-a a következő (3a)–(3c) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A bíróság, az ügyészség, a végrehajtásért felelős szerv, valamint feladatkörében eljárva az igazságügyért felelős miniszter, a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter, illetve a gyermekek és az ifjúság védelméért felelős miniszter papíralapú kapcsolattartás esetén – kivéve, ha a címzett fogva van – a hivatalos iratot a címzett elektronikus levelezési címére vagy más elektronikus elérhetőségére – idézés vagy értesítés esetén ideértve a hangkapcsolatot biztosító elektronikus eszközre küldött szöveges üzenetet is – kézbesítheti, ha az érintett ez irányú kérelmében az elérhetőségét bejelenti. Ez esetben közölni kell azt az elektronikus vagy hangkapcsolatot biztosító elérhetőséget, amelyen a címzett a hivatalos irat hitelességét ellenőrizni tudja, illetve a kézbesítésről a nyilatkozatát megteheti.

(3b) A (3a) bekezdésben meghatározott esetben e törvény eltérő rendelkezése hiányában a kézbesítés szabályszerű, ha a hivatalos irat címzett részére történő kézbesítéséről a címzett igazolható módon – ideértve a kizárólag hangkapcsolatot biztosító elektronikus úton történő rögzített szóbeli nyilatkozattételt is – nyilatkozik. A hivatalos iratot a nyilatkozattétel napján kézbesítettnek kell tekinteni.

(3c) A (3a) bekezdésben meghatározott esetben az elítélt részére a szabadságvesztés letöltésére szóló felhívást egyszerű postai küldeményként is meg kell küldeni.”

115. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 39. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az (1) bekezdés szerinti halasztás iránti kérelem az ügydöntő határozat jogerőre emelkedésétől számított három hónapon belül terjeszthető elő. A határidő elmulasztása esetén igazolásnak helye nincs. Ha a bíróság a kérelmet megalapozottnak találja és a végrehajtás megkezdésére kitűzött határnapra figyelemmel ez indokolt, a 44. § (6) bekezdése szerint intézkedhet. Ha az (1) bekezdés szerinti halasztás iránti kérelmet olyan időben terjesztik elő, hogy annak elintézésére a végrehajtás

megkezdésére kitűzött határnap előtt már nincs lehetőség, a tanács elnöke a kérelem elbírálását mellőzi, és erről a kérelmezőt értesíti.”

116. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 46/B. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdésben meghatározott időtartam számításakor a szabadságvesztésbe a Btk. 92-92/B. §-a alapján beszámított időt figyelembe kell venni.”

117. §

(1) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 50. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A büntetés-végrehajtási bíró)

- „e) a meghallgatást és a tárgyalást a bíróság épületében, ha az elítélt fogva van, illetve az egyéb jogcímen fogvatartott esetén a meghallgatást, illetve a tárgyalást a bv. intézetben, javítóintézeti nevelés esetén a javítóintézetben tartja azzal, hogy
- ea) a fogva lévő elítélt, illetve az egyéb jogcímen fogvatartott jelenlétét a bíróság épületében tartott meghallgatáson vagy tárgyaláson telekommunikációs eszköz útján kell biztosítani,
 - eb) ha az elítélt tényleges tartózkodási helye külföldön van, jelenléte a meghallgatáson vagy a tárgyaláson telekommunikációs eszköz útján is biztosítható, valamint
 - ec) kérelemre engedélyezheti, hogy a meghallgatáson vagy a tárgyaláson jelenlétre kötelezett vagy jogosult a telekommunikációs eszköz útján történő jelenlét biztosítása érdekében – a Be. 126/A-126/B. §-ának alkalmazásával – a rendelkezésére álló eszközt használja,”

(2) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 50. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

- „(2a) Ha a büntetés-végrehajtási bírói eljárásban szabadlábon lévő elítélt meghallgatása szükséges, és
- a) az elítélt tényleges tartózkodási helye külföldön van, az a büntetés-végrehajtási bíró intézkedik, aki az elítélt utolsó ismert lakcíme, illetve tényleges tartózkodási helye, ezek hiányában az ügydöntő határozatot hozó elsőfokú bíróság székhelye szerint illetékes, feltéve, hogy az eljáró büntetés-végrehajtási bíró illetékessége nem állapítható meg, továbbá
 - b) az elítéltet elfogatóparancs alapján az eljárás lefolytatására az illetékes büntetés-végrehajtási bíró elé állítják, vagy a szabadlábon lévő elítélt az idézésre megjelenik, az elítélt lakcímének vagy tényleges tartózkodási helyének megváltozása címén az eljárás illetékességből történő áttételének nincs helye.”

118. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 61/A. §-a a következő (5b) bekezdéssel egészül ki:

„(5b) Ha a reintegrációs őrizetet elrendelő végzés ellen az ügyészség fellebbezést nyújt be, ennek a reintegrációs őrizet megkezdésére halasztó hatálya van. Az ügyészség a fellebbezésről – a fellebbezés benyújtásával egy időben – értesíti a bv. intézetet.”

119. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 61/C. §-a a következő (1d) bekezdéssel egészül ki:

„(1d) A határozatban a büntetés-végrehajtási bíró megállapítja a reintegrációs őrizet megszűnésének napját, valamint – kivéve, ha az elítélt ismeretlen helyre távozott vagy a szabadságvesztés ideiglenes foganatba vételére került sor – felhívja az elítéltet, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére a megjelölt napon és időpontban a bv. intézetben jelenjen meg.”

120. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény a következő alcímmel egészül ki:

„A kiutasítás végrehajthatósága megszűnésének megállapítása

67/A. §

(1) A büntetés-végrehajtási bíró az ügyészség indítványára a 301. § (7) bekezdésében meghatározott ok fennállása esetén az iratok alapján megállapítja a határozatlan tartamú kiutasítás végrehajthatósága megszűnését. Az eljárásnak az elítélt vagy a védő kérelmére is helye van.

(2) Ha az elítélt szabadlábon van, az eljárást az elítélt lakcíme, illetve tényleges tartózkodási helye, ha az elítéltnak nincs Magyarországon ismert lakcíme, illetve tényleges tartózkodási helye, az elsőfokon eljáró bíróság székhelye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíró folytatja le.

(3) A bűnügyi költséget az állam viseli.”

121. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 68. §-a a következő (9a) bekezdéssel egészül ki:

„(9a) Ha a pártfogó felügyelő vagy a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő javaslatot tesz a büntetés-végrehajtási bírónak külön magatartási szabályok előírására, az elítélt meghallgatása nem mellőzhető.”

122. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 76. § (2) bekezdés m) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés szerinti adatkezelés kiterjed]

„m) az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott jogai gyakorlásához és kötelezettségei teljesítéséhez szükséges további személyes adatokra, különösen az egészségügyi állapotára, esetleges káros szenvedélyeire vonatkozó vagy a bűnügyi személyes adataira, valamint külföldi állampolgárságú elítélt vagy egyéb jogcímen fogvatartott esetén az idegenrendészeti kiutasítására vonatkozó adataira,”

123. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 84. § (4a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4a) A (3) bekezdésben meghatározottak szerint kell eljárni a szabadlábon lévő elítélt feltételes szabadságának megszüntetése és nemleges kegyelmi döntés esetén, valamint a rendkívüli jogorvoslat lefolytatását követően, ha ennek eredményeként a szabadságvesztés vagy annak hátralévő részének végrehajtása iránt kell intézkedni. A BVOP az elítéltet a szabadságvesztés végrehajtásának – a feltételes szabadság megszüntetéséről szóló jogerős határozat, illetve a kegyelmi döntésről szóló és a rendkívüli jogorvoslat tárgyában hozott határozat beérkezésétől számított tizenöt napon belül – a felhívás kézbesítésétől számított harminc – feltételes szabadság megszüntetése esetén tizenöt – napon belül történő megkezdésére vagy folytatására hívja fel.”

124. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 96. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A BFB elítéltekkel kapcsolatos feladatai:

- a) az elítélt befogadást követő elhelyezése,
- b) a rezsimbe sorolás és a besorolás megváltoztatása,
- c) a rezsimbe helyezés felülvizsgálata,
- d) a reintegrációs programba történő bevonás, ilyen programba történő helyezés vagy annak megszüntetése, a programon való részvétel eredményességének értékelése,
- e) a biztonsági kockázati besorolás, a besorolás jogszabályban meghatározott időszakonkénti felülvizsgálata és a besorolás megváltoztatása,
- f) a nem dolgozó és újonnan befogadott elítélt munkába állítása, a munkahely és a munkakör kijelölése,
- g) a dolgozó elítélt más munkahelyre történő áthelyezése, munkahelyről történő leváltása,
- h) a bv. szerv orvosának javaslata alapján döntés a munkaterápiás foglalkoztatásról, annak munkaidejéről és munkarendjéről,
- i) az oktatásra, a szakképzésre és a felnőttképzésre jelentkezők beiskolázása,
- j) átmeneti részlegre helyezésre javaslattevél,
- k) sajátos kezelési igényű elítéltek részlegén történő elhelyezés vagy annak megszüntetése,
- l) a társadalmi kötődés programba történő bevonás vagy annak megszüntetése,
- m) reintegrációs őrizet elrendelésére javaslattevél,
- n) jogszabályban meghatározott egyéb feladat.

(2) A BFB az (1) bekezdés b), d), f)–h), j)–k) és m) pontjában meghatározott feladatkörének ellátása során az elítéltet meghallgatja, egyéb esetben meghallgatást tarthat.”

125. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény „Sajátos kezelési igényű elítéltek számára kialakított részlegek” alcíme a következő 109/B. és 109/C. §-sal egészül ki:

„109/B. §

(1) A fogvatartási körülményekhez való sikeres alkalmazkodás és a társadalomba való visszailleszkedés elősegítése érdekében az első alkalommal végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltk részlegére helyezhető – az elkülönítési szabályok megtartásával – az az első alkalommal végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt, akinél a társadalmi kötődés programba helyezés feltételi nem állnak fenn, azonban egyéni kockázatelemzése alapján különleges kezelése és elhelyezése indokolt, és

- a) akit gondatlan bűncselekmény miatt ítélték el,

- b) akit szándékos bűncselekmény elkövetése miatt öt évet meg nem haladó tartamú szabadságvesztésre ítélték akkor, ha
 - ba) a büntetést fogház vagy börtön fokozatban rendelték végrehajtani, és
 - bb) nem olyan, a Btk. 459. § (1) bekezdés 26. pontjában megjelölt személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt ítélték el, amelynek a büntetési tétele az öt évet meghaladja, vagy
 - c) akivel szemben az a) vagy b) pont szerint kiszabott szabadságvesztés mellett a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése miatt börtön vagy fogház fokozatú szabadságvesztés vár végrehajtásra vagy ilyen szabadságvesztést tölt, és ezek együttes tartama az öt évet nem haladja meg.
- (2) Nem helyezhető az első alkalommal végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték részlegére az az elítélt,
- a) akivel szemben a Btk. 459. § (1) bekezdés 26. pontjában megjelölt személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt új büntetőeljárás van folyamatban,
 - b) akit szigorúbb rezsimszabályok alá soroltak, vagy
 - c) akinek a biztonsági kockázati besorolása magas, kivéve, ha erre azért került sor, mert korábban öngyilkosságot kísérelt meg vagy a saját testi épsége elleni önkárosító cselekményt követett el.
- (3) Az első alkalommal végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték részlegén elhelyezett elítélt
- a) igény szerint segítséget kaphat a családi kapcsolatainak helyreállításához,
 - b) részére a kapcsolattartás gyakorisága növelhető,
 - c) életrendjének meghatározottsága csökkenthető és a reintegrációs programokon kívüli szabad idejét belátása szerint használhatja fel,
 - d) a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelővel rendszeresen tarthat kapcsolatot a 185. § (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott időtartamot megelőzően is.
- (4) Az elítélt első alkalommal végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték részlegre helyezését meg kell szüntetni, ha
- a) olyan új tény vagy körülmény merül fel, amely miatt a behelyezés feltételeinek az elítélt a továbbiakban nem felel meg,
 - b) az elítélt súlyos vagy ismételt fegyelemsértést, illetve újabb bűncselekményt követ el,
 - c) az elítélt az intézetelhagyással kapcsolatos magatartási szabályokat megszegi, vagy visszatérési kötelezettségének önhibájából nem az előírtaknak megfelelően tesz eleget,
 - d) az elítélt a reintegrációs program kapcsán együttműködési kötelezettségét nem teljesíti, vagy
 - e) az elítéltet enyhébb végrehajtási szabályok hatálya alá vagy más speciális részlegre helyezik.
- (5) A (4) bekezdés a)-d) pontja alapján történő kihelyezés esetén az elítélt az első alkalommal végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték részlegére ismételten nem helyezhető.

109/C. §

- (1) Időskorúak részlegére helyezhető az az elítélt, aki betöltötte a hatvanadik életévét és nyilatkozattal vállalja a részleg működésére vonatkozó szabályok betartását.
- (2) Az időskorúak részlegére helyezett elítélt részére
- a) különös gondoskodást kell nyújtani egészségi, ideértve mentális állapotának megőrzése érdekében,
 - b) állapotának megfelelő szabadidős vagy sporttevékenységet kell biztosítani,
 - c) munkaterápiás foglalkoztatás szervezhető,
 - d) a kapcsolattartás gyakorisága növelhető,
 - e) a szabad levegőn tartózkodás hosszabb időtartamban is engedélyezhető.

- (3) Az elítéltnak az időskorúak részlegén történő elhelyezését meg kell szüntetni, ha
- a) magatartása veszélyezteti a részleg működtetését,
 - b) az elítélt súlyos fegyelemsértést, illetve újabb bűncselekményt követ el, vagy
 - c) az együttműködési kötelezettségét nem teljesíti.”

126. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 116. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Fontos okból – így különösen az elítélt személyi vagy családi körülményei, egészségi állapota miatt – a szabadságvesztés végrehajtása hivatalból vagy kérelemre félbeszakítható, erről

- a) egy naptári évben kilencven napig terjedő időtartamra a parancsnok,
 - b) az a) pontban szabályozottnál hosszabb időre, de legfeljebb egyévi időtartamra az országos parancsnok
- dönt.”

127. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 150/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„150/A. §

(1) A büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos szolgálati jogviszonyban álló tagja az intézkedésével, illetve az általa ellátott szolgálati feladattal összefüggésben, személy vagy tárgy azonosítására, a tett intézkedés jogszerűségének vizsgálata céljából, valamint az érintett jogainak gyakorlása érdekében az intézkedéssel érintett elítéltről, környezetéről, valamint az intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról testkamerával kép- és hangfelvételt készíthet. A testkamera elektronikus megfigyelési eszköz.

(2) A testkamera a következő intézkedések foganatosítása, illetve szolgálati feladat ellátása során alkalmazható:

- a) rendkívüli esemény felszámolása esetén,
- b) zárkaajtó nyitásakor,
- c) fegyelmi és biztonsági elkülönítés esetén a zárkára helyezéskor,
- d) ha előreláthatóan kényszerítő eszköz alkalmazására kerülhet sor a bv. intézeten belül vagy azon kívül,
- e) biztonsági vizsgálat végrehajtásakor,
- f) tíz főt meghaladó fogvatartotti csoport tevékenységének felügyelete során, ha a felügyeletet a személyi állomány egy tagja hajtja végre,
- g) bv. intézeten belüli járőrtevékenység során,
- h) csomagosztáskor gyanús csomag előzetes észlelése esetén,
- i) napirendben meghatározott vagy soron kívül elrendelt létszámmellenőrzés végrehajtásakor,
- j) napirend szerinti ébresztő végrehajtásának ellenőrzésekor,
- k) fogvatartott előállítás, szállítása során, vagy
- l) fogvatartott bv. intézeten belül vagy azon kívül történő kísérése során.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott esetekben kötelező a testkamerát alkalmazni, ha a büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos szolgálati jogviszonyban álló tagját azzal felszerelték, továbbá azt a

(2) bekezdés szerinti intézkedés, illetve szolgálati feladat ellátásának ideje alatt folyamatosan kell működtetni.

(4) Az (1) bekezdésben foglaltak szerint rögzített kép- és hangfelvétel tekintetében a 150. § (5)-(10) bekezdésében foglaltakat is alkalmazni kell azzal, hogy a 150. § (6) bekezdése alkalmazásában a kérelem benyújtására nyitva álló határidő, illetve a 150. § (8) bekezdése alkalmazásában a törlés kötelezettségének határideje tíz nap.”

128. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény a következő 150/B. §-sal egészül ki:

„150/B. §

Az elítélt ellenőrzése a saját vagy mások életét, testi épségét sértő vagy veszélyeztető cselekmény megelőzése érdekében, az ilyen cselekmény lehetséges bekövetkezése miatt szükséges ideig – az emberi méltóság tiszteletben tartása mellett – a külön légtérű illemhely, illetve fürdőhelyiség falán vagy ajtaján kialakított ellenőrző nyíláson át közvetlen személyes betekintés útján is végrehajtható.”

129. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 155. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Rendkívüli esemény idején vagy más elháríthatatlan ok miatt – legfeljebb három napig – az elítéltek kizárólag hideg étellel is elláthatók, átszállítás, illetve előállítás esetén – ha az a bv. intézet székhelyének közigazgatási határán kívülre történik, vagy előreláthatóan a napirend szerinti meleg ebéd az átszállítás, illetve előállítás tartama miatt nem biztosítható – az elítélt részére csomagolt hideg ételmelet kell adni. E bekezdés alkalmazásában az előállítás alatt a jelenlét telekommunikációs eszköz útján történő biztosítását is érteni kell.”

130. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 165. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A jutalmak:

- a) dicséret,
- b) kondicionáló terem használatának díjmentes biztosítása,
- c) többlétszolgáltatás térítési díjának megfizetése alóli mentesítés egy hónap időtartamra,
- d) telefonbeszélgetés térítésmentes biztosítása harminc perc időtartamban,
- e) telekommunikációs eszköz útján történő kapcsolattartás soron kívül,
- f) csomag vásárlása vagy fogadása soron kívül,
- g) látogatófogadás soron kívül, a látogatási idő meghosszabbítása,
- h) a személyes szükségletekre fordítható összeg növelése,
- i) pénzjutalom,
- j) tárgyjutalom,
- k) a végrehajtott fenyítés nyilvántartásból törlése,
- l) látogató bv. intézeten kívüli fogadása soron kívül,
- m) jutalom kimaradás,

n) jutalom eltávozás.”

131. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 166. és 167. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„166. §

(1) A 165. § (2) bekezdés l)–n) pontja nem engedélyezhető, ha az elítélt

- a) ellen szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény miatt újabb büntetőeljárás van folyamatban, és az a bíróság, illetve ügyészség, amely előtt a büntetőeljárás folyamatban van, a büntetőeljárás eredményének veszélyeztetése okán nem járult hozzá ahhoz, hogy az elítélt a bv. intézetet őrzés nélkül elhagyhassa,
- b) a magatartási szabályokat ismételten vagy súlyosan megszegte.

(2) A látogató bv. intézeten kívüli fogadása, a jutalom kimaradás és a jutalom eltávozás időtartama a szabadságvesztésbe beszámít. A jutalom kimaradásra és a jutalom eltávozásra egyebekben a kimaradás és az eltávozás szabályait kell alkalmazni.

167. §

(1) A fegyelmi fenytés annak végrehajthatóvá válásától számított hat hónapig jutalomból nem törölhető.

(2) Egyszerre több fenytés nem törölhető el.

(3) A fenytések törlése a 168. § (1) bekezdése szerinti sorrendben történik.

(4) Az (1)–(3) bekezdés alkalmazása mellőzhető az élet vagy jelentős anyagi érték megmentése vagy súlyos veszély elhárítása miatti jutalmazás esetén.

(5) A szabadságvesztés tartama egyharmad részének – figyelembe véve a Btk. 92-92/B. § alapján beszámítani rendelt letartóztatásban töltött időt – a letöltése után törölhető jutalomból

- a) a más elítélt vagy egyéb jogcímen fogvatartott sérelmére elkövetett könnyebb sérülést okozó, magánindítványra üldözendő bűncselekményt megvalósító fegyelmi cselekmény,
- b) a pszichoaktív szer tartása, birtoklása, használata miatt kiszabott fegyelmi fenytés.

(6) Nem törölhető jutalomból a végrehajtás alatt elkövetett bűncselekményt megvalósító, erőszakos vagy súlyos sérülést okozó fegyelmi cselekmény.”

132. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény „A fenytések és a fegyelmi eljárás” alcíme a következő 171/A. §-sal egészül ki:

„171/A. §

(1) A szabadságvesztés végrehajtásának befejezésével vagy végrehajthatósága megszűnésével a fegyelmi fenytésre vonatkozó adat kizárólag az elítélttel szemben végrehajtandó újabb

szabadságvesztés, elzárás vagy letartóztatás végrehajtása során a kockázatértékelés és a biztonsági besorolás elvégzésekor használható fel.

(2) Életfogytig tartó szabadságvesztés esetén a fegyelmi fenytést a végrehajthatóvá válástól számított huszonöt év elteltével törölni kell.”

133. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 173. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az elítélt kapcsolattartási formái:)

„b) telefonbeszélgetés a bv. intézet által biztosított telefonnal és telekommunikációs eszköz útján történő kapcsolattartás,”

134. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 174. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az elítéltnak a hatóságokkal, törvényben kihirdetett nemzetközi egyezményben elismerten erre hatáskörrel rendelkező nemzetközi jogvédő szervezetekkel, az alapvető jogok biztosával, valamint a nemzeti megelőző mechanizmus szervezetével vagy munkatársával és a védővel való levelezése tartalmilag nem ellenőrizhető. Ha alapos indok merül fel arra, hogy az elítélt részére érkező vagy az általa küldött levelek nem a borítékban megjelölt hatóságtól, nemzetközi szervezettől vagy a védőtől származnak, vagy nem a címzetteknek szólnak, továbbá ha a biztonsági ellenőrzés eredményeként alaposan feltehető, hogy a zárt borítékban érkezett vagy zárt borítékban továbbítandó levélben tiltott tárgy vagy anyag került elhelyezésre, a levelet az elítélt jelenlétében – jegyzőkönyv egyidejű felvétele mellett – kell felbontani. Az ellenőrzés kizárólag a feladó azonosítására, illetve a tiltott tárgy vagy anyag jelenlétének ellenőrzésére korlátozódhat. E rendelkezés alkalmazásában az elítélt részére érkező levelek esetén nem tekinthető tiltott tárgynak az elektronikus adathordozón továbbított irat.”

135. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 181. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Pályázati forrás felhasználása esetén, ha a pályázati felhívás a fentiektől eltérő juttatást tartalmaz, a pályázati felhívásban meghatározott juttatás állapítható meg a fogvatartott részére.”

136. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény „A reintegrációs őrizet” alcíme a következő 187/F. és 187/G. §-sal egészül ki:

„187/F. §

(1) A reintegrációs őrizet hatálya alatt álló elítélt – a bv. intézet útján – kérelmet nyújthat be a büntetés-végrehajtási bíróhoz a reintegrációs őrizet megszüntetése érdekében.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kérelem benyújtása esetén a bv. intézet vezetője a reintegrációs őrizet megszüntetésére haladéktalanul előterjesztést tesz a büntetés-végrehajtási bírónak, mellékelve az elítélt kérelmét és a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő összefoglaló jelentését.

(3) Ha a reintegrációs őrizet hatálya alatt álló elítélt a határozatban megjelölt napon a bv. intézetben nem jelenik meg, akkor a bv. intézet vezetője haladéktalanul intézkedik az elítélt elővezetése iránt.

(4) Ha az elítélt életében olyan előre nem várt esemény következik be, amely miatt a reintegrációs őrizet megszüntetése halaszthatatlanná vált, és azt az elítélt kérelmezi, az elítélt a bv. intézetbe ideiglenesen befogadható. A bv. intézet vezetője az előterjesztés megtételével egyidejűleg haladéktalanul kezdeményezi az ügyészségnél a szabadságvesztés ideiglenes foganatba vételét.

187/G. §

Ha a reintegrációs őrizetben lévő elítélttel szemben elzárás, közérdekű munka vagy pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés vagy szabálysértési elzárás vár végrehajtásra, ezek foganatba vétele érdekében az elítéltnak a reintegrációs őrizet utolsó napját a büntetés-végrehajtási intézetben kell letöltenie. Az elítéltet a bv. intézet a szabadságvesztés foganatba vételére vonatkozó szabályok szerint hívja fel a letöltésre.”

137. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 270. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a munkaterápiás foglalkoztatáson részt vevő elítéltet a munkáltató a működési körében felmerült okból nem tudja munkával foglalkoztatni – ide nem értve a büntetés-végrehajtási okokat –, a kiesett munkaidőre a térítési díj ötven százaléka jár.”

138. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 273. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az elzárás a bíróság jogerős ügydöntő határozata alapján hajtható végre. A büntetés-végrehajtási bíró az elzárás végrehajthatóságának megállapítását követően az értesítőlap másolatát megküldi a BVOP-nak. Az elzárásra ítéltet a BVOP hívja fel az értesítőlap másolatának beérkezését követő tizenöt napon belül az elzárás végrehajtásának három hónapon belüli megkezdésére. A felhívást olyan időpontban kell kiadni, hogy azt az elzárásra ítélt a jelentkezési kötelezettség napja előtt legalább tizenöt nappal megkapja.”

139. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 278. § c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az elzárás vagy annak hátralevő része nem hajtható végre, ha az ügydöntő határozat jogerőre emelkedését követően az elzárásra ítélt)

„c) folyamatosan öt évet vagy azt meghaladó időt töltött szabadságvesztésben vagy letartóztatásban, illetve kényszergyógykezelésben vagy előzetes kényszergyógykezelésben, vagy két évet vagy azt meghaladó időt töltött javítóintézetben,”

140. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 289. § d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A közérdekű munka vagy annak hátralévő része nem hajtható végre, ha az ügydöntő határozat jogerőre emelkedése után az elítélt)

„d) folyamatosan öt évet vagy azt meghaladó időt töltött szabadságvesztésben vagy letartóztatásban, illetve kényszergyógykezelésben vagy előzetes kényszergyógykezelésben, vagy két évet vagy azt meghaladó időt töltött javítóintézetben.”

141. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 293/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénzbüntetés vagy annak hátralévő része nem hajtható végre, ha az ügydöntő határozat jogerőre emelkedése után az elítélt folyamatosan öt évet vagy azt meghaladó időt töltött szabadságvesztésben vagy letartóztatásban, illetve kényszergyógykezelésben vagy előzetes kényszergyógykezelésben, vagy két évet vagy azt meghaladó időt töltött javítóintézetben.”

142. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 301. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1978. évi IV. törvény) alapján kiszabott határozatlan tartamú kiutasítás mellékbüntetés végrehajthatósága tíz év elteltével megszűnik, amely időpontot,

- a) attól a naptól kell számítani, amikor az idegenrendészeti jogszabályokban meghatározottak szerint a kiutasítás végrehajtása megtörtént, vagy
- b) ha a végrehajtásra nem került sor, a kiutasítást kiszabó határozat jogerőre emelkedésének napjától kell számítani azzal, hogy ezen időtartamba nem számít bele az az idő, amíg az elítélt szabadságvesztést töltött.”

143. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 313. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a pártfogó felügyelet eredményes végrehajtása – különösen a bűnismétlési és visszaesési kockázatok csökkentése – érdekében külön magatartási szabály előírása vagy annak módosítása indokolt, vagy annak alkalmazása már szükségtelen, a pártfogó felügyelő vagy a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő az ellenőrzési tapasztalatai, a rendőrség kezdeményezése vagy a pártfogolt kérelme alapján a külön magatartási szabály előírására, megváltoztatására vagy mellőzésére a büntetés-végrehajtási bírónak javaslatot tesz.”

144. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 387. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A végrehajtásért felelős szerv a letartóztatottat

- a) az ügyészi rendelvénnyel és a letartóztatást elrendelő bírói végzés, vagy
 - b) a bíróság végzése szerint kiállított értesítőlap
- alapján fogadja be.”

145. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 388. §-a a következő (3a) és (3b) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a (3) bekezdés alkalmazásának nincs helye, de a letartóztatott korlátozott beszámítási képességét állapították meg, illetve az IMEI-ben végzett vizsgálat alapján személyiségzavarának jellege vagy annak súlyossága miatt ez indokolt, a bíróság a letartóztatott gyógyító-terápiás részlegen való elhelyezéséről rendelkezhet. A bíróság haladéktalanul megszünteti a gyógyító-terápiás részlegre helyezést, ha az az IMEI szakorvosának véleménye vagy igazságügyi pszichiátriai szakértői vizsgálat alapján már nem indokolt.

(3b) A bíróság a (3) és (3a) bekezdésben meghatározott kérdésekben egy határozattal is meghozhatja a döntést.”

146. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény

- a) 33. § (2) bekezdésében az „a) vagy b) pontja” szövegrész helyébe az „a)-c) pontja” szöveg,
- b) 61/C. § (1a) bekezdésében az „a) és b) pontja esetében” szövegrész helyébe az „a) és b) pontja és a 187/F. § (3) bekezdése esetében” szöveg,
- c) 69/A. § (1) bekezdés b) pontjában a „204.” szövegrész helyébe a „204-204/A.” szöveg,
- d) 99. § (4) bekezdésében a „vallási részlegen, valamint” szövegrész helyébe a „vallási részlegen, az első alkalommal végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték részlegén, az időskorúak részlegén, valamint” szöveg,
- e) 187/C. § (1) bekezdés f) pontjában a „bíróság a” szövegrész helyébe a „bíróság vagy az idegenrendészeti hatóság a” szöveg,
- f) 290. § (2) bekezdésében az „ügyésznek” szövegrész helyébe az „ügyészségnek” szöveg,
- g) 293/A. § (2) bekezdésében a „szabadságvesztésnek a” szövegrész helyébe a „szabadságvesztésnek, illetve a javítóintézetni nevelésnek a” szöveg,
- h) 309. § (4) bekezdésében az „a egyházi” szövegrész helyébe az „az egyházi” szöveg,
- i) 388. § (4) bekezdésében a „(2)–(3) esetén” szövegrész helyébe a „(2)–(3a) bekezdés esetén” szöveg,
- j) 436. § (1) bekezdésében az „A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1978. évi IV. törvény)” szövegrész helyébe az „Az 1978. évi IV. törvény” szöveg lép.

147. §

Hatályát veszti a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 11. § (9) bekezdésében a „fiatalkorú” szövegrészek.

29. Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény módosítása

148. §

(1) Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 13. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az igazságügyi szakértőt törölni kell a névjegyzékből, ha)

„c) a 69. § (1a) bekezdés szerinti mulasztását a kamarai tagság felfüggesztése időtartamának lejártáig nem pótolja,”

(2) Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 13. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A 69. § (1a) bekezdés b)-d) pontja, valamint a (6a) bekezdés szerint elmulasztott adatszolgáltatás teljesítéséről, vagy az adatszolgáltatás ismételt elmulasztásáról a Kamara haladéktalanul tájékoztatja a névjegyzéket vezető hatóságot.”

149. §

(1) Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 54. § (1) bekezdés b) és c) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A hatósági ellenőrzés során a névjegyzéket vezető hatóság ellenőrzi, hogy a szakértő a kirendelésnek eleget tesz-e. A hatósági ellenőrzés folyamán a névjegyzéket vezető hatóság)

„b) az 55. § (1) bekezdésében meghatározott valamely ok észlelése esetén, az 55. § (3) bekezdésében foglaltak alapján jár el,

c) a 69. § (1a) bekezdésben felsorolt okok fennállása esetén az igazságügyi szakértő kamarai tagságának felfüggesztését kezdeményezi a Kamaránál, vagy”

(2) Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 54. § (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(A hatósági ellenőrzés során a névjegyzéket vezető hatóság ellenőrzi, hogy a szakértő a kirendelésnek eleget tesz-e. A hatósági ellenőrzés folyamán a névjegyzéket vezető hatóság)

„d) fegyelmi vétség alapos gyanúja esetén fegyelmi eljárás megindítását kezdeményezheti a Kamara fegyelmi bizottságánál.”

150. §

(1) Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 69. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az igazságügyi szakértőt 6 hónapra el kell tiltani a tevékenység végzésétől és egyúttal az eltiltás idejére kamarai tagságát fel kell függeszteni, ha az igazságügyi szakértő

a) a névjegyzékben szereplő adatok változását, a Kormány rendeletében meghatározott módon, felhívásra, a jogkövetkezményekre történő írásbeli figyelmeztetés után nem jelenti be,

b) azon statisztikai adatokat, amelyeket e törvény alapján a Kamara részére szolgáltatni köteles, a naptári év tekintetében határidőben nem szolgáltatja, és annak felhívásra, a jogkövetkezményekre történő írásbeli figyelmeztetés után sem tesz eleget,

c) a naptári év első három negyedében esedékes statisztikai adatszolgáltatást két éven belül három alkalommal elmulasztja, és annak felhívásra, a jogkövetkezményekre történő írásbeli figyelmeztetés után sem tesz eleget,

- d) által szolgáltatott statisztikai adatok eltérnek a 2. melléklet szerint vezetett szakértői nyilvántartásában szereplő adatoktól, és azokat felhívásra, a jogkövetkezményekre történő írásbeli figyelmeztetés után sem helyesbíti,
- e) az e törvény alapján fennálló képzési kötelezettségének határidőben nem tett eleget, és annak felhívásra, a jogkövetkezményekre történő írásbeli figyelmeztetés után sem tesz eleget.”

(2) Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 69. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az (1) és (1a) bekezdésben foglalt esetekben a Kamara 15 napon belül határoz.”

(3) Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 69. §-a a következő (6a) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A (6) bekezdésben foglaltaktól eltérően, az igazságügyi szakértő az (1a) bekezdés szerint elmulasztott kötelezettséget a felfüggesztés időtartama alatt is teljesítheti. A felfüggesztés ideje alatti teljesítés nem érinti a felfüggesztés időtartamát.

(7) Az (1a) bekezdés szerinti felfüggesztési okok fennállását a névjegyzéket vezető hatóság az 54. § szerinti eljárásban állapítja meg.”

151. §

Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 63. § (1) bekezdés e) pontjában az „(1)” szövegrész helyébe az „(1) és (1a)” szöveg lép.

152. §

Hatályát veszti az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény

- a) 13. § (1) bekezdés f)–h) pontja,
- b) 13. § (2) bekezdés c) pontjában a „ , f)–h)” szövegrész,
- c) 13. § (6) bekezdésében a „ , f)–h)” szövegrész.

30. A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény módosítása

153. §

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 7. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Másodfokon ítélezik:

a) a törvényszékhez tartozó ügyekben a közigazgatási kollégiummal rendelkező ítélőtábla (a továbbiakban: ítélőtábla),

b) az ítélőtáblához tartozó ügyekben a Kúria.”

154. §

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 8. § (5) és (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) A másodfokon eljáró bírósági tanács három hivatásos bíróból áll.

(6) A Kúria öt hivatásos bíróból álló tanácsban jár el. Ha az ügy jellege ezt indokolja, az öt hivatásos bíróból álló tanács legfeljebb két tagja olyan hivatásos bíró lehet, aki közigazgatási ügyben eljáró bírónak nincs kijelölve. A tanács elnöke kivételesen az ügy elbírálását három hivatásos bíróból álló tanács elé utalhatja.”

155. §

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 10. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A kizárás kérdésében az ítéletábla dönt, ha a törvényszéknek nincs olyan bírója vagy tanácsa, amelyre a kizárási ok nem vonatkozik, vagy ha a kizárási ok az egész bíróságra kiterjed.”

156. §

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 12. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az ítéletábla jár el elsőfokon

- a) az eljáró közigazgatási szerv kijelölésére irányuló eljárásban, valamint
- b) a törvény által hatáskörébe utalt ügyben.

(3) A Kúria első és végső fokon jár el

- a) az alkotmányjogi panasz orvoslása eljárási eszközének megállapítására irányuló eljárásban,
- b) a helyi önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló eljárásban,
- c) a helyi önkormányzat jogalkotási kötelezettségének elmulasztása miatti eljárásban,
- d) a felosztatás kivételével a gyülekezési joggal kapcsolatos eljárásban, valamint
- e) a törvény által hatáskörébe utalt ügyben.”

157. §

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 13. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az ítéletábla hatáskörébe tartozó ügyekben a Fővárosi Ítéletábla kizárólagosan illetékes.”

158. §

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 15. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságot

- a) illetékességi összeütközés esetén, valamint akkor, ha az illetékes bíróság nem állapítható meg, vagy kizárás miatt nem járhat el, az ítéletábla,
- b) hatásköri összeütközés esetén a Kúria

jelöli ki és utasítja az eljárás lefolytatására.”

159. §

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 26. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ügyvédjelölt és ügyvédi kamarai nyilvántartásba vett jogi előadó a jogi képviselőre kötelezett fél nevében kizárólag az iratok megtekintése, azokról másolat kérése vagy készítése érdekében járhat el.”

160. §

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 36. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az eljárás szabálytalansága ellen vagy az eljárás elhúzódása miatt benyújtott kifogás elbírálására a polgári perrendtartás szabályait azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy

- a) a törvényszék mulasztásával szemben benyújtott kifogást az ítéletábra,
- b) az ítéletábra mulasztásával szemben benyújtott kifogást a Kúria,
- c) a Kúria mulasztásával szemben benyújtott kifogást a Kúria erre kijelölt másik tanácsa bírálja el.”

161. §

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 115. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jogerős ítélet, valamint a keresetlevelet visszautasító és az eljárást megszüntető jogerős végzés ellen jogszabálysértésre, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással felülvizsgálati kérelmet terjeszthet elő a fél, az érdekelt, valamint a rendelkezés rá vonatkozó része ellen az, akire a határozat rendelkezést tartalmaz.”

162. §

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 116. §-a a következő b) ponttal egészül ki:

(Nincs helye felülvizsgálatnak)

„b) ha a fél a fellebbezési jogával nem élt és a másik fél fellebbezése alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú határozatot helybenhagyta,”

163. §

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 157. §-a a következő (14) bekezdéssel egészül ki:

„(14) E törvénynek az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló 2021. évi törvénnyel módosított rendelkezéseit a 2022. március 1-jén vagy azt követően előterjesztett fellebbezés vagy felülvizsgálati kérelem, illetve az eljáró közigazgatási szerv kijelölésére irányuló kérelem alapján indult eljárásokban, valamint a 2022. március 1-jén vagy azt követően előterjesztett kizárási indítványra, az eljáró bíróság kijelölése iránt kérelemre, továbbá az eljárás szabálytalansága ellen vagy az eljárás elhúzódása miatt benyújtott kifogásra kell alkalmazni.”

164. §

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény

- a) 12. § (1) bekezdésében a „Kúria” szövegrész helyébe a „Kúria vagy az ítéletábra” szöveg,
- b) 14. § (2) bekezdésében az „a Kúriát” szövegrész helyébe az „a másodfokon eljáró bíróságot és a Kúriát” szöveg,
- c) 123. § (2) bekezdésében az „elsőfokon eljáró” szövegrész helyébe az „első vagy másodfokon eljáró” szöveg

lép.

165. §

Hatályát veszti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény

- a) 107. § (7) és (8) bekezdése,
- b) 118. § (2) bekezdésében a „háromtagú” szövegrész.

31. Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény módosítása

166. §

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 24. § (3) bekezdésében az „oktatói és tudományos tevékenységet” szövegrész helyébe az „oktatói, tudományos és művészeti tevékenységet – ideértve az ilyen tevékenységet alaptevékenységként folytató szervezetben betöltött tisztségviselői és vezetői megbízatást is –” szöveg lép.

32. A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény módosítása

167. §

(1) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 4. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Azzal szemben, akinek a felelősségét szabálysértési eljárásban megállapították, azonos tényállás mellett büntetőeljárás – a szabálysértésekről szóló törvény szerinti ügyészi felhívás, felülvizsgálat vagy perújítási eljárás lefolytatása előtt – nem indítható.”

(2) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 4. §-a a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Ha az elkövető több vagy tartós cselekménye egy bűncselekményt valósít meg, vagy több bűncselekménye a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) rendelkezése alapján egy bűncselekményt valósít meg, a (7) bekezdés nem akadályozza az olyan cselekmény miatt a büntetőeljárás megindításának és lefolytatásának, amelyet a (7) bekezdésben meghatározott tagállami határozatban szereplő tényállás nem tartalmaz.”

168. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. §

(1) A magyar büntető joghatóság alá tartozó ügyekben a büntetőeljárást e törvény szerint kell lefolytatni.

(2) A bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság eljárási cselekménye kiterjedhet a belföldön levő információs rendszer útján hozzáférhető adatokra, függetlenül az adatok elhelyezkedésétől. Az eljárási cselekmény az információs rendszer olyan részét érintheti, amelyhez a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság jogszabály felhatalmazása alapján az információs rendszer védelmét szolgáló eszköz vagy informatikai megoldás megkerülése vagy kijátszása nélkül hozzáférhet.

(3) A (2) bekezdés alapján végzett eljárási cselekmény nem érinti Magyarország nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettségeit.”

169. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 21. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az elkövetőre illetékes bíróság illetékessége a bűnpártolóra is kiterjed. A más által elkövetett büntetendő cselekmény elkövetőjére illetékes bíróság illetékessége a Btk. 399. § (3) és (4) bekezdésében és ezek Btk. 399. § (5)-(8) bekezdésében meghatározott minősített eseteiben, illetve a Btk. 400. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott bűncselekmény elkövetőjére is kiterjed.”

170. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 53. § (1) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A magánvádló az a sértett,)

- „a) aki könnyű testi sértés, magántitok megsértése, levéltitok megsértése, rágalmazás, becsületsértés, kegyeletsértés, becsület csorbítására alkalmas hamis hang- vagy képfelvétel készítése, vagy becsület csorbítására alkalmas hamis hang- vagy képfelvétel nyilvánosságra hozatala vagy
- b) amely magántitok megsértése, levéltitok megsértése, rágalmazás, becsületsértés, becsület csorbítására alkalmas hamis hang- vagy képfelvétel készítése vagy becsület csorbítására alkalmas hamis hang- vagy képfelvétel nyilvánosságra hozatala”

(esetén a vádat képviseli, feltéve, hogy az elkövető magánindítványra büntethető.)

171. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 69. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha az 58. § (4) bekezdésében meghatározott szerv az eljárásban egyéb érdekeltként fellép, akkor sértetti képviselő az állam nevében nem járhat el. Az állam sérelmére elkövetett bűncselekmények esetén a sértetti képviselet ellátására egyébként a polgári jog szabályai az irányadók.”

172. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 72. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a büntetőeljárásban részt vevő személy több törvényes képviselővel rendelkezik, eltérő megegyezésük hiányában, az ügyben elsőként fellépő törvényes képviselő jár el.”

173. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 87. § (1) bekezdés b) pont bb) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság a tizennyolcadik életévét be nem töltött személy részvételét igénylő eljárási cselekmény esetén elrendelheti, hogy)

„bb) az eljárási cselekményt a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 61. § (2) bekezdésében meghatározott szolgáltatást végző vagy jogszabályban meghatározott más szaktanácsadó közreműködésével hajtja végre. A szaktanácsadó az eljárási cselekmény vezetőjének irányításával végzi tevékenységét, ennek során közvetíti a tizennyolcadik életévét be nem töltött személyhez intézett kérdéseket és a hatóság egyéb közléseit,”

174. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 89. § (4) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ha a 82. § c) pontja alapján különleges bánásmódot igénylő sértett a tizennyolcadik életévét nem töltötte be,]

„d) a telekommunikációs eszköz alkalmazása során - ha jogszabály kivételt nem tesz - biztosítani kell, hogy a sértett kizárólag az eljáró bírót, ügyészt vagy nyomozó hatóság tagját láthassa,”

175. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 113. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az idézés és az értesítés egyszerűsített elektronikus úton való kézbesítése esetén a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság az idézésen és értesítésen feltünteti azt az elektronikus vagy hangkapcsolatot biztosító elérhetőségét, amelyen az idézett és értesített személy annak hitelességét ellenőrizni tudja.”

176. §

(1) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 123. § (1) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Telekommunikációs eszköz használata esetén az elkülönített helyszínen kizárólag a következő személyek lehetnek jelen:)

„f) a szakértő, a szaktanácsadó”

(2) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 123. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az elkülönített helyszínen legalább egy, az (1) bekezdés c) vagy d) pontjában meghatározott személynek vagy jogszabályban meghatározott más személynek jelen kell lennie.”

177. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény XX. Fejezete a következő alcímmel egészül ki:

„Egyszerűsített telekommunikációs jelenlét

126/A. §

(1) A bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság a telekommunikációs eszköz útján biztosított jelenlét céljából elrendelheti, hogy az eljárási cselekményen történő jelenlétre kötelezett vagy jogosult személy a rendelkezésére álló eszközt használja (a továbbiakban: egyszerűsített telekommunikációs jelenlét). Egyszerűsített telekommunikációs jelenlét esetén a 120-126. § rendelkezéseit ezen alcímben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Egyszerűsített telekommunikációs jelenlét esetén az eljárási cselekmény kitűzött, illetve az ügyészség, nyomozó hatóság által megjelölt helyszíne és az elkülönített helyszín között az összeköttetés közvetlenségét és kölcsönösségét kép- és hangfelvétel továbbítása biztosítja.

(3) Egyszerűsített telekommunikációs jelenlét csak az eljárási cselekményen történő jelenlétre kötelezett vagy jogosult hozzájárulásával rendelhető el.

126/B. §

(1) Egyszerűsített telekommunikációs jelenléttel az eljárási cselekmény akkor is lefolytatható, ha az elkülönített helyszínen csak a 123. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott személy van jelen.

(2) Egyszerűsített telekommunikációs jelenlét esetén a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság az elkülönített helyszínen jelen levő személy személyazonosságát a természetes személyazonosító adatainak egyeztetésével és más olyan módon ellenőrzi, amely alapján az érintett személy kiléte megállapítható.

(3) Az eljárási cselekmény nem folytatható, ha

- a) az eljárási cselekmény során észszerű kétely mutatkozik az érintett személy
 - aa) személyazonosságával,
 - ab) eljárási cselekményen való részvételének önkéntességével, vagy
 - ac) vallomásának vagy nyilatkozatának befolyásmentességével kapcsolatban, vagy
- b) az elkülönített helyszínen olyan személy van jelen, akinek a jelenléte a törvény alapján kizárt.

(4) Egyszerűsített telekommunikációs jelenlét esetén az eljárási cselekmény vezetője a (3) bekezdésben meghatározottak ellenőrzése érdekében meghatározhatja, hogy a 123. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott személy a rendelkezésére álló eszközzel milyen tevékenységet végezzen el. E tevékenységek megtagadása vagy az ellenőrzésre alkalmatlan módon való elvégzése esetén az eljárási cselekmény nem folytatható.”

178. §

(1) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 130. § (1) bekezdés d) és e) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság az ügyiratát)

„d) hirdetményi úton,

e) a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság kézbesítője útján, vagy”
(*kézbesíti a címzett részére.*)

(2) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 130. § (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(*A bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság az ügyiratát*)
„f) egyszerűsített elektronikus úton”
(*kézbesíti a címzett részére.*)

179. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény „Kézbesítés postai úton, kézbesítési fikció” alcím címe helyébe a következő rendelkezés lép:

„Kézbesítés postai úton, egyszerűsített elektronikus úton, kézbesítési fikció”

180. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 132. §-a a következő (6)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság az ügyiratot papíralapú kapcsolattartás esetén egyszerűsített elektronikus úton a címzett elektronikus levelezési címére vagy más elektronikus elérhetőségére kézbesítheti. A bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság az egyszerűsített elektronikus úton való kézbesítéskor közli azt az elektronikus vagy hangkapcsolatot biztosító elérhetőségét, amelyen a címzett az ügyirat hitelességét ellenőrizni tudja.

(7) Az egyszerűsített elektronikus úton való kézbesítés szabályszerű, ha az ügyirat címzett részére történő kézbesítéséről a címzett igazolható módon – ideértve a kizárólag hangkapcsolatot biztosító elektronikus úton történő rögzített szóbeli nyilatkozattételt is – nyilatkozik. Az ügyiratot a nyilatkozattétel napján kézbesítettnek kell tekinteni.

(8) Az egyszerűsített elektronikus úton történő kézbesítés nem minősül elektronikus kapcsolattartásnak.”

181. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 270. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A bíróság a vádemelés után szaktanácsadó közreműködését veszi igénybe, ha az eljárási cselekményt a 87. § (1) bekezdés b) pont bb) alpontban meghatározott módon rendeli végrehajtani.”

182. §

(1) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 298. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*A letartóztatás legfeljebb*)
„d) négy évig tart, ha a terhelttel szemben tíz évnél súlyosabb,”
(*szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt van folyamatban eljárás.*)

(2) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 298. § (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

(A letartóztatás legfeljebb)

„e) öt évig tart, ha a terhelttel szemben életfogytig tartó ”

(szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt van folyamatban eljárás.)

(3) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 298. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdés e) pontja szerinti letartóztatás tartamának felső határa további egy évvel meghosszabbodik, ha

- a) a vádemelésre bünszervezetben elkövetett bűncselekmény miatt került sor,
- b) a vádemelést követően az Európai Unió tagállamán kívüli országot érintő bűnügyi jogsegélykérelem előterjesztése volt szükséges,
- c) a vádemelésre terrorcselekmény büntette miatt került sor,
- d) a vádemelésre előre kitervelten, nyereségvágyból, több ember sérelmére elkövetett vagy a Btk. 160. § (7) bekezdés a) pontjára figyelemmel a (2) bekezdés 1) pontjában meghatározott emberölés büntette miatt került sor,
- e) a bíróság megállapítja, hogy a letartóztatásban lévő terhelt a vádemelést követően megszökött, szökést kísérelt meg, illetve bizonyítás megghiúsítása érdekében a büntetőeljárásban részt vevő vagy más személyt megfélemlített, jogellenesen befolyásolt vagy tárgyi bizonyítási eszközt, elektronikus adatot, vagy vagyonekobjzás alá eső dolgot megsemmisített, meghamisított vagy elrejtett.

(5) Ha a bíróság a bűnügyi felügyeletet kizárólag az (1) bekezdés e) pontjában meghatározott letartóztatás tartama felső határának eltelte miatt rendeli el, akkor a bíróság

- a) a terhelt számára előírja, hogy meghatározott lakást, egyéb helyiséget vagy ahhoz tartozó bekerített helyet nem hagyhat el engedély nélkül,
- b) a bűnügyi felügyelet végrehajtására alkalmas lakóhellyel nem rendelkező terhelt számára előírja, hogy a bűnügyi felügyeletet az állam által biztosított szálláshelyen töltsse,
- c) nem engedélyezheti, hogy a terhelt a számára kijelölt helyet munkavégzés céljából elhagyja.”

183. §

(1) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 327. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha a zár alá vételre a Btk. 75. § (1) bekezdésében meghatározott vagyonekobjzás biztosítása vagy kártérítésre, illetve pénz fizetésére irányuló polgári jogi igény biztosítása érdekében került sor, a határozat rendelkező részében ennek tényét, valamint a zár alá vétellel biztosított összeget is fel kell tüntetni. Ha a vagyon részeinek zár alá vételére több eltérő okból került sor, ezeket az adatokat a zár alá vett vagyon valamennyi része tekintetében fel kell tüntetni a határozatban.”

(2) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 327. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a zár alá vételre a Btk. 75. § (1) bekezdésében meghatározott vagyonekobjzás biztosítása vagy kártérítésre, illetve pénz fizetésére irányuló polgári jogi igény biztosítása érdekében került sor, de a (6) bekezdésben foglaltakat a zár alá vételről rendelkező határozat nem tartalmazza, a zár alá vétel elrendelésére jogosult

- a) ügyészség vagy nyomozó hatóság a 366. § megfelelő alkalmazásával, vagy

b) a bíróság a vádemelés előtt az ügyészség, a terhelt, továbbá ha a sértett zár alá vételt indítványozott, a sértett, valamint a vagyoni érdekelt indítványára, a vádemelés után hivatalból a (6) bekezdésnek megfelelően határoz a zár alá vételről rendelkező határozat kiegészítéséről.”

184. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 332. §-a a következő (3)–(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a zár alá vett vagyon felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezet vagyona, és a zár alá vételt a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény alapján a felszámolási eljárásban hitelezői igénynek kell tekinteni, akkor e hitelezői igény a felszámoló által történő nyilvántartásba vételével a zár alá vett vagyon helyébe lép, amelyre a zár alá vétel külön határozat nélkül kiterjed, és a zár alá vétel az eredeti vagyon tekintetében megszűnik.

(4) Ha a felszámolási eljárásban az adós gazdálkodó szervezet vagyona felosztásra került, a (3) bekezdésben meghatározott hitelezői igény helyébe az erre eső felosztott vagyon lép, amelyre a zár alá vétel külön határozat nélkül kiterjed, és a zár alá vétel a hitelezői igény tekintetében megszűnik. Ha a vagyon felosztása során a hitelezői igény helyébe nem léphet felosztott vagyon, a zár alá vétel megszűnik.

(5) Ha a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény alapján az adós gazdálkodó szervezettel szemben bejelentett hitelezői követelés zár alá vételére került sor, a vagyon felosztása során zár alá vett hitelezői követelésre eső vagyona a (4) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.”

185. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 358. § (2)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Jogszabály elrendelheti az eljárási cselekményről – a 360/A. §-ban meghatározott kivétellel – egyidejűleg végzett jegyzőkönyvezés mellett

a) folyamatos hangfelvétel vagy

b) kép- és hangfelvétel

készítését.

(3) Az ügyészség és a nyomozó hatóság a jogszabályban meghatározott eseteken kívül indítványra vagy hivatalból is elrendelheti az eljárási cselekményről – a 360/A. §-ban meghatározott kivétellel – egyidejűleg végzett jegyzőkönyvezés mellett folyamatos hangfelvétel vagy kép- és hangfelvétel készítését.

(4) Az eljárási cselekményről folyamatos hangfelvételt vagy kép- és hangfelvételt kell készíteni az adott eljárási cselekménnyel – a 360/A. §-ban meghatározott kivétellel – egyidejűleg végzett jegyzőkönyvezés mellett, ha a gyanúsított, a védő vagy a sértett ezt a költségek egyidejű előlegezésével indítványozza.”

186. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 360. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az eljárási cselekményről a jegyzőkönyvet – a 360/A. §-ban meghatározott kivétellel – egyidejűleg kell elkészíteni.”

187. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény „A jegyzőkönyv elkészítése, kiegészítése, kijavítása” alcíme a következő 360/A. §-sal egészül ki:

„360/A. §

(1) Ha az eljárási cselekményről folyamatos kép- és hangfelvétel készül és az eljárási cselekmény lefolytatásának körülményei, különösen a különleges bánásmódot igénylő személy kímélete ezt szükségessé teszi, a jegyzőkönyvet az eljárási cselekményt követően három munkanapon belül kell elkészíteni. Erről az eljárási cselekmény kezdetekor a jelenlévőket tájékoztatni kell.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben az e törvény szerinti figyelmeztetéseket a folyamatos kép- és hangfelvételen rögzíteni kell. Ha e törvény valamely körülmény, tény vagy cselekmény megtörténtének a jegyzőkönyvben való rögzítését írja elő, akkor azt a folyamatos kép- és hangfelvételen rögzíteni kell.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a jegyzőkönyvre a 360. § (2)-(11) bekezdésében meghatározottakat a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

- a) nem kell biztosítani, hogy a jegyzőkönyvet annak hitelesítése előtt a hitelesítésben közreműködő személy megismerhesse,
- b) az észrevétlenül nem megváltoztatható módon lezárt jegyzőkönyvet kizárólag az eljárási cselekményt végző ügyész vagy nyomozó hatóság tagja hitelesíti,
- c) a hitelesített jegyzőkönyvet annak elkészültét követően – a 360. § (7) bekezdése szerinti tájékoztatással együtt – azonnal kézbesíteni kell annak, aki az eljárási cselekményen jelen volt,
- d) a jegyzőkönyv kijavítását vagy kiegészítését a jegyzőkönyv kézbesítését, illetve – ha ez később történt meg – a folyamatos kép- és hangfelvétel megismerését követő nyolc napon belül lehet kérni,
- e) ha a jegyzőkönyv kijavítását vagy kiegészítését indítványozzák és az indítványt a folyamatos kép- és hangfelvétel alátámasztja, a jegyzőkönyvet az indítványnak megfelelően ki kell javítani vagy ki kell egészíteni,
- f) szó szerinti jegyzőkönyvezés indítványozásának kizárólag az eljárási cselekmény során van helye az e törvényben meghatározottak szerint.

(4) Ha az eljárási cselekményről készült felvétel nem áll rendelkezésre, vagy a (2) bekezdésben meghatározottak nem szerepelnek a felvételen, az (1) bekezdés szerint készült ügyirat jegyzőkönyvként nem vehető figyelembe.”

188. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 458. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az elsőfokú bíróság ügydöntő határozata az (1)-(3) bekezdésben foglaltak szerint – az elkobzást, a vagyonekobzást, az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételét elrendelő rendelkezés, valamint a lefoglalás megszüntetéséről szóló rendelkezés, illetve a polgári jogi igényt érdemben elbíráló rendelkezés kivételével – abban az esetben is jogerőre emelkedik, ha az ügydöntő határozat ellen kizárólag a vádlott örököse, a magánfél, vagy a vagyoni érdekelt jelentett be fellebbezést, vagy a fellebbezésre részükre nyitva álló határidő még nem telt el.”

189. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 483. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés elrendeléséről vagy meghosszabbításáról szóló határozata ellen bejelentett fellebbezés alapján az elsőfokú bíróság határozatát hatályon kívül helyezi és a bíróságot új eljárásra utasítja, a másodfokú bíróság a kényszerintézkedést a hatályon kívül helyezett határozat meghozatalának időpontjától kezdődően elrendelheti vagy annak határidejét meghosszabbíthatja. Az ilyen módon elrendelt vagy meghosszabbított kényszerintézkedés határideje a másodfokú bíróság döntésétől számított 72 óráig tarthat.

(6) Ha a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés megszüntetéséről szóló határozata ellen bejelentett fellebbezés alapján az elsőfokú bíróság határozatát hatályon kívül helyezi és a bíróságot új eljárásra utasítja, a fellebbezés (2) bekezdés a) pontja szerinti halasztó hatálya a megismételt eljárásban hozott döntésig tart.”

190. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 494. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés szerinti ülésre a 468. §, a 470. § (1) és (2) bekezdés, valamint a 472-475. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy az ülés megtartható az ügyész és a védő távollétében, ha annak tárgya

- a) a távoltartás vagy a bűnügyi felügyelet magatartási szabályainak ismételt vagy súlyos megszegése miatt a 293. § (3) bekezdése szerint őrizetbe vett, vagy
- b) az elfogatóparancs eredményeként a bíróság elé állított vádlottal szembeni személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés elrendelése.”

191. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 583. § (3) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Fellebbezésnek van helye kizárólag)

- „a) az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést is ideértve a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezés,
- b) az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezése, a szülői felügyeleti jog megszüntetése iránti indítványt, illetve a polgári jogi igényt érdemben elbíráló rendelkezése, vagy”

(ellen is.)

192. §

(1) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 590. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A másodfokú bíróság a (3) és a (4) bekezdésben meghatározott esetben az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében - ideértve a 458. § (5) bekezdése alapján részlegesen jogerőre emelkedett rendelkezéseket - is felülbírálja

- a) az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén
 - aa) a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, vagy
 - ab) a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,
- b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,
- c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést, továbbá
- d) a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést.”

(2) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 590. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A másodfokú bíróság az (5) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletét akkor bírálja felül, ha az ítélet megalapozatlanságának vizsgálata nélkül megállapítható, hogy a 607. § (1) bekezdésében, valamint a 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt, és a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására.”

(3) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 590. §-a a következő (11a) bekezdéssel egészül ki:

„(11a) A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel nem érintett vádlottra vonatkozó rendelkezését akkor helyezi hatályon kívül, ha a 609. § (1) bekezdése szerinti eljárási szabálysértés a fellebbezéssel nem érintett vádlott tekintetében is lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására.”

193. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 639. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A terhelt és a védő a 637. § (1) bekezdés g) pontjára alapított perújítási indítványt attól a naptól számított egy hónapon belül terjesztheti elő, amelyen a terhelt az alapügyet befejező ügydöntő határozat jogerőre emelkedéséről tudomást szerzett. A büntetés végrehajtása érdekében kibocsátott elfogatóparancs esetén a terhelt tudomásszerzésének az ítéletnek a terhelt büntetés-végrehajtási intézetbe történt befogadását követő kézbesítését kell tekinteni.”

194. §

(1) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 668. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat elutasításának nincs helye, azt a Kúria tanácsa – az (1a) bekezdésben meghatározott kivétellel – tanácsulésen bírálja el.”

(2) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 668. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Kúria a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslatról nyilvános ülésen határoz, ha

- a) a legfőbb ügyész ezt indítványozza, vagy
- b) ezt a tanács elnöke egyéb okból szükségesnek tartja.”

(3) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 668. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a Kúria tanácsa a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslatot tanácsulésen bírálja el, a terhelt és a védő a tanácsulésről szóló értesítés kézbesítésétől számított nyolc napon belül észrevételt tehetnek.”

195. §

(1) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 671. § 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatásának van helye, ha a bíróság az alapügyben a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem rendelkezett, vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett a következő kérdésekről:)

„6. az előzetes fogva tartás és a bűnügyi felügyelet beszámításáról, a szabálysértési eljárásban kiszabott és végrehajtott elzárás, közérdekű munka és pénzbírság, illetve a már végrehajtott büntetés vagy intézkedés beszámításáról,”

(2) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 671. § 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatásának van helye, ha a bíróság az alapügyben a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem rendelkezett, vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett a következő kérdésekről:)

„8. a Btk. 52. § (3) bekezdésben meghatározott foglalkozástól eltiltásról, vagy arról, hogy mely foglalkozástól tiltja el a terheltet,”

196. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 750. § (4a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4a) A távollevő terhelttel szemben folytatott eljárásban az 562. § (2) és (3) bekezdésének rendelkezései nem alkalmazhatók és a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.”

197. §

(1) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 771. § (1) bekezdés b) és c) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A bíróság az eljárást megszünteti, ha)

„b) a sértett mulasztását a feljelentés visszavonásának kell tekinteni,

c) a személyes meghallgatáson a sértett és a feljelentett békítése eredményes, vagy”

(2) A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 771. § (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(A bíróság az eljárást megszünteti, ha)

„d) az illetéket az illetékekről szóló törvény szerinti határidőben nem fizetik meg.”

198. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 778. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha a fellebbezésért az illetéket az illetékekről szóló törvény szerinti határidőben nem fizetik meg, azt a fellebbezés visszavonásának kell tekinteni.”

199. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 783. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a perújításért az illetéket az illetékekről szóló törvény szerinti határidőben nem fizetik meg, azt az indítvány visszavonásának kell tekinteni.”

200. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 837. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A különleges eljárások:

- a) a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának elhalasztása életfogytig tartó szabadságvesztés esetén,
- b) az összbüntetési eljárás,
- c) eljárás a kiutasítás tartamának utólagos meghatározására,
- d) eljárás próbára bocsátás esetén,
- e) eljárás jóvátételi munka esetén,
- f) halasztás vagy részletfizetés engedélyezése az államot illető bűnügyi költség megfizetésére.”

201. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény a következő alcímmel egészül ki:

„Eljárás a kiutasítás tartamának utólagos meghatározására

840/A. §

(1) Ha az alapügyben a kiutasítás mellékbüntetés jogerős kiszabására az 1999. február 28. napjáig hatályban volt Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény alapján határozatlan tartamban került sor, az alapügyben elsőfokon eljáró bíróság hivatalból vagy az ügyész, az elítélt vagy a védő indítványára, az ügyiratok alapján vagy nyilvános ülésen – a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény 2/B. §-a alapján – ügyszózat végzésben határozza meg a kiutasítás tartamát. Az erre irányuló indítvány elutasításáról a bíróság nem ügyszózat végzéssel határoz.

(2) A bíróság ítélettel hatályon kívül helyezi a határozatlan tartamú kiutasítás mellékbüntetéséről szóló jogerős ítéleti rendelkezést, ha a Btk. 59. § (2)-(4) bekezdése alapján a kiutasítás elrendelésének nem lenne helye.

(3) Az (1) bekezdés szerinti eljárás nem folytatható le, ha

- a) a határozatlan tartamú kiutasítás végrehajtására az idegenrendészeti jogszabályokban meghatározott módon sor került, vagy
- b) a határozatlan tartamú kiutasítást kiszabó ítélet jogerőre emelkedésétől számítva tíz év eltelt azzal, hogy e tartamban nem számított bele az az idő, amíg a terhelt szabadságvesztést töltött.

(4) A bűnügyi költséget az állam viseli.”

202. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény „Átmeneti rendelkezések” alcíme a következő 876/B. §-sal egészül ki:

„876/B. §

Az elkövetőre illetékes bíróság illetékessége a Btk. 2020. december 31-ig hatályban volt orgazdaság (Btk. 379. §) elkövetőjére is kiterjed.”

203. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény

- a) 10. § (1) bekezdés 3. pont c) alpontjában a „Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.)” szövegrész helyébe a „Btk.” szöveg,
- b) 39. § (4) bekezdésében az „a költségkedvezmény indítványozásához való jogra és” szövegrész helyébe az „arra, hogy költségkedvezmény iránti kérelmet nyújthat be,” szöveg,
- c) 101. § (1) bekezdésében a „Nemzeti Védelmi Szolgálat, a” szövegrész helyébe a „rendőrség belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerve, a rendőrség terrorizmust elhárító szerve, a” szöveg,
- d) 131. § (2) bekezdésében a „bekezdésében” szövegrész helyébe a „bekezdés a) és b) pontjában” szöveg,
- e) 132. § (1) bekezdésében a „kézbesítendő” szövegrész helyébe a „postai úton kézbesítendő” szöveg,
- f) 132. § (1a) bekezdés nyitó szövegrészében a „kézbesítendő” szövegrész helyébe a „postai úton kézbesítendő” szöveg,
- g) 132. § (2) bekezdés nyitó szövegrészében a „kézbesítendő” szövegrész helyébe a „postai úton kézbesítendő” szöveg,
- h) 132. § (5) bekezdésében a „kézbesítési fikció” szövegrész helyébe a „postai úton történő kézbesítés alapján beállt kézbesítési fikció” szöveg,
- i) 180. § (3) bekezdésében a „kérelmére” szövegrész helyébe az „indítványára” szöveg,
- j) 283. § (2) bekezdésében a „bűnügyi felügyeletet a letartóztatás” szövegrész helyébe a „bűnügyi felügyeletet kizárólag a letartóztatás” szöveg,
- k) 515. § (4) bekezdésében a „kéri” szövegrész helyébe az „indítványozza” szöveg,
- l) 556. § (2c) bekezdésében a „kérte” szövegrész helyébe az „indítványozta” szöveg,
- m) 560. § (3c) bekezdésében a „kérte” szövegrész helyébe az „indítványozta” szöveg,
- n) 746. § (5) bekezdésében a „kérelem” szövegrész helyébe az „indítvány” szöveg,
- o) 803. § (5) bekezdésében a „nem gondoskodik, az eljárást meg kell szüntetni” szövegrész helyébe a „nem gondoskodik, ezt úgy kell tekinteni, hogy a pótmagánvádló a vádat ejtette, egyúttal az eljárást meg kell szüntetni” szöveg,
- p) 817. § (3) bekezdés a) pontjában a „kérheti” szövegrész helyébe az „indítványozhatja” szöveg,
- q) 817. § (3) bekezdés b) pontjában a „kérelme” szövegrész helyébe az „indítványa” szöveg,
- r) 824. § (3) bekezdésében a „kérhetik” szövegrész helyébe az „indítványozhatják” szöveg lép.

204. §

Hatályát veszti a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény

- a) 578. § (1) bekezdésében az „Az ötvenezer forintot meg nem haladó bűnügyi költség esetén a rendelkezésre álló adatok alapján legfeljebb két hónapi halasztás, illetve három hónapi részletfizetés engedélyezhető.” szövegrész,
- b) 616. § d) pontjában az „a vádlott hozzájárulása nélkül is” szövegrész,
- c) 694. § (1) bekezdésében az „a fiatalkorú hozzájárulása nélkül” szövegrész,
- d) 756. § (2) bekezdésében a „vagy a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy” szövegrész,
- e) 756. § (3) bekezdésében a „vagy a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy” szövegrészek és a „vagy bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személlyel” szövegrész.

33. Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény módosítása

205. §

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 68. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„68. § [Közreműködési kötelezettség az elkülönített számlára történő befizetéssel összefüggésben]

(1) Ha a 67. § alapján az állami adó- és vámhatóság által kezelt elkülönített számlára az elkövető befizetést teljesített, az elkövető a befizetést követő 30 napon belül, külön felhívás nélkül írásban nyilatkozik arról, hogy mely büntetőeljárásra tekintettel teljesítette a befizetést, továbbá arról, hogy

- a) az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozó adóval, költségvetési támogatással kapcsolatos befizetés esetén mely adózó, adónem, időszak és – ha az állami adó- és vámhatóság az adókötelezettség tekintetében határozatot hozott – az állami adó- és vámhatóság mely határozatában megállapított fizetési kötelezettségére,
- b) nem az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozó adóval, költségvetési támogatással vagy költségvetésből származó pénzeszközzel kapcsolatos befizetés esetén mely személynek, mely szerv felé, milyen jogcímen fennálló tartozásra

tekintettel került sor a befizetésre.

(2) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti nyilatkozathoz az elkövető csatolja a tartozás alapjául szolgáló jogviszonyt keletkeztető okiratot, valamint – ha az rendelkezésre áll – az érintett szervnek a tartozás teljesítésére vonatkozó felhívását.

(3) Ha az elkövető az (1)-(2) bekezdés szerinti nyilatkozattételi kötelezettségének nem, vagy nem teljes körűen tesz eleget, és a befizetést követő hat hónapon belül az állami adó- és vámhatóság rendelkezésére álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a befizetett összeget mely adózó, mely adószámlájára kell átvezetni, vagy az (1) bekezdés b) pontja szerinti esetben a befizetésről mely szervet kell tájékoztatni, az állami adó- és vámhatóság a 68/A. § (3) bekezdésében meghatározottak szerint jár el. Ha a nyilatkozatban megjelölt adózóval szemben az ott megjelölt adónem és időszak tekintetében adóellenőrzés van folyamatban, a 68/A. § (1) bekezdése szerinti átvezetésre, vagy a kincstár által vezetett külön költségvetési számlára történő átutalásra csak az eljárás befejezését követően kerülhet sor.”

206. §

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény a következő 68/A. §-sal egészül ki:

„68/A. § [Elszámolás bűncselekmény esetén]

(1) Az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozó adóval, költségvetési támogatással kapcsolatban elkövetett bűncselekményre tekintettel az elkövető által befizetett összeget az adóhatóság átvezeti azon adózó adószámlájára, amelynek a bűncselekmény következtében fizetési kötelezettsége keletkezett.

(2) Ha az elkülönített számlára teljesített befizetés nem az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozó adóval, költségvetési támogatással vagy költségvetésből származó pénzeszközzel kapcsolatos, az állami adó- és vámhatóság tájékoztatja a 68. § (1) bekezdés b) pontja szerinti nyilatkozatban megjelölt szervet a befizetésről. Az érintett szerv kérelmére az állami adó- és vámhatóság gondoskodik a befizetett összeg átutalásáról. Ezt követően az elkövető az érintett szerv által folytatott eljárásban köteles közreműködni a megfizetett összegnek a bűncselekmény következtében keletkezett fizetési kötelezettséghez való viszonyának tisztázása érdekében.

(3) Ha az (1) bekezdés szerinti átvezetésnek lenne helye, de az bármely okból nem lehetséges - különösen, ha az adózó megszűnt, vagy ha az adózóval szemben nem folytatott az állami adó- és vámhatóság a büntetőeljárással érintett adónemmel és időszakkal összefüggésben ellenőrzést, vagy ha nem tett terhére megállapítást, vagy az (1) bekezdés szerinti adózónak önkéntes teljesítés vagy eredményes végrehajtás következtében már nem vagy alacsonyabb összegben áll fenn fizetési kötelezettsége -, az elkülönített számlára befizetett összeget, vagy annak fennmaradó részét, át kell utalni a kincstár által vezetett külön költségvetési számlára. A kincstár számlájára átutalt összeg a központi költségvetés bevételeként képezi. Ezt a rendelkezést kell alkalmazni akkor is, ha több elkövető tesz nyilatkozatot ugyanazon adózó ugyanazon adókötelezettségére, és a fizetési kötelezettség az adózó esetében a korábban teljesített és átvezetett megfizetésre tekintettel már nem áll fenn.

(4) Az (1) bekezdés szerinti átvezetésnek, valamint a befizetésnek a 68. § (3) bekezdése, valamint a (2) és (3) bekezdés szerinti átutalásának nem képezi akadályát, hogy a bíróság büntetőeljárást befejező jogerős vagy véglegessé vált határozatot, vagy az ügyészség, illetve a nyomozó hatóság további jogorvoslással nem támadható eljárást megszüntető határozatot még nem hozott.

(5) Ha az állami adó- és vámhatóság a befizetett összeget a (3) bekezdés alapján a kincstár által vezetett külön költségvetési számlára utalja át, és a büntetőeljárás eredményeként nem állapítják meg az elkülönített számlára megfizetést teljesítő természetes személy büntetőjogi felelősségét, vagy alacsonyabb elkövetési értéket állapítanak meg, mint amennyit a bünyügyi számlára korábban befizetett, a befizetett összeget vagy a többletként jelentkező különbözetet a befizetést teljesítő személy kérelmére vissza kell téríteni. Az állami adó- és vámhatóság az e bekezdés szerinti kérelem alapján a befizetett összeget abban az esetben téríti vissza, ha a befizetést teljesítő személy a bíróság büntetőeljárást befejező jogerős vagy véglegessé vált határozatának, vagy az ügyészség, illetve a nyomozó hatóság további jogorvoslással nem támadható eljárást megszüntető határozatának bemutatásával a visszatérítést megalapozó körülményt az állami adó- és vámhatóság számára igazolja.

(6) Nincs helye az (5) bekezdés szerinti visszatérítésnek, ha a befizetést teljesítő személynek, vagy a nyilatkozatában megjelölt adózónak köztartozása van, a köztartozás erejéig. A köztartozás esetén a 76. §-a szerinti visszatartási jog gyakorlásának van helye.”

207. §

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 146. §-a a következő (1a)–(1d) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az adózónak az utólagos adómegállapítási eljárás során benyújtott kérelmére, az adóhatóság mellőzi az adózó feltárt adókülönbözöt azon összegének megfizetésére kötelezését, amelyre vonatkozóan a bíróság ügydöntő határozatban (a továbbiakban: ügydöntő határozat) vagy onkolobzást

rendelt el, ha az adókülönbözet, valamint az ügydöntő határozatban megállapított vagyoni hátrány alapjául szolgáló tényállás megegyezik, és a vagyoneklobzást az adózóval vagy azzal szemben rendelték el, aki az adózónál feltárt adókülönbözetből eredő vagyonnal gazdagodott. Az adózó a kérelméhez csatolja az ügydöntő határozatot. Az adóhatóság a kérelemről az utólagos adómegállapítás során hozott határozatban dönt. Ha az adózó a kérelmét az utólagos adómegállapítás során hozott határozat közlését követően nyújtja be, az adóhatóság az utólagos adómegállapítás során hozott határozatot kiegészíti, annak véglegessé válását követően módosítja.

(1b) Ha az adóhatóság az (1a) bekezdés szerinti kérelemnek helyt ad, a vagyoneklobzás összegéig az adókülönbözet az ügydöntő határozat jogerőssé válásával megfizetettnek minősül, és az (1) bekezdés a) pontja szerint megállapított adókülönbözetből a határozat rendelkező részében a vagyoneklobzással érintett adókülönbözet összegét elkülönítetten – feltüntetve az adónemet, a költségvetési támogatást és az időszakot – az ügydöntő határozatban megállapított vagyoneklobzásra utalással kell megállapítani. A vagyoneklobzással érintett adókülönbözet összegére a jogkövetkezményeket e törvény szerint kell megállapítani.

(1c) Az adózónak az utólagos adómegállapítási eljárás során hozott határozat véglegessé válását követően benyújtott kérelmére, az adóhatóság az adómegállapításhoz való jog elévüléséig a határozatot az (1b) bekezdésben meghatározottaknak megfelelően módosítja, illetve az adómegállapításhoz való jog elévülését követően, de az adótartozás végrehajtásához való jog elévülési idején belül a 204. § (2) bekezdését alkalmazza, ha az (1a) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek, és a vagyoneklobzást elrendelő ügydöntő határozat az utólagos adómegállapítás során hozott határozat véglegessé válását megelőzőn jogerőre emelkedett.

(1d) Az adóhatóság az (1c) bekezdés szerinti kérelem elutasításáról határozatban dönt.”

208. §

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 204. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„204. § [Végrehajtáshoz való jog korlátozása vagy megszüntetése]

(1) Ha az adómegállapításhoz való jog elévülését követően az adóhatóság vagy a felettes szerv megállapítja, hogy az adómegállapítás részben vagy egészben jogszabálysértő, az adótartozás végrehajtásához való jog elévülési idején belül a jogszabálysértő adómegállapítás tekintetében az adóvégrehajtáshoz való jogot korlátozza vagy megszünteti.

(2) Az adóhatóság az adózó kérelmére az adómegállapításhoz való jog elévülését követően, az adótartozás végrehajtásához való jog elévülési idején belül korlátozza vagy megszünteti az adóvégrehajtáshoz való jogot a megállapított adókülönbözet azon összege tekintetében, amelyre vonatkozóan a bíróság ügydöntő határozatban vagyoneklobzást rendelt el, ha az adókülönbözet, valamint az ügydöntő határozatban megállapított vagyoni hátrány alapjául szolgáló tényállás megegyezik és a vagyoneklobzást az adózóval vagy azzal szemben rendelték el, aki az adózónál feltárt adókülönbözetből eredő vagyonnal gazdagodott. Az adózó a kérelméhez csatolja az ügydöntő határozatot. Az adóhatóság a kérelemről határozatban dönt.”

209. §

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény a következő 274/M. §-sal egészül ki:

„274/M. § [Átmeneti rendelkezés az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló 2021. évi ... törvényhez]

(1) E törvénynek az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló 2021. évi ... törvény (a továbbiakban: Módtv8.) által megállapított rendelkezéseit a 67. § alapján az elkülönített számlára már teljesített befizetések esetében is alkalmazni kell, ha a Módtv8. hatálybalépésekor a befizetett összegnek az adózó adószámlájára történő átvezetése, a kincstár által vezetett külön költségvetési számlára történő átutalása, elkövető részére történő visszatérítése vagy az érintett szerv számára történő átutalása még nem történt meg. Ebben az esetben az állami adó- és vámhatóság a Módtv8. hatálybalépését követő hat hónapon belül felhívja a befizetést teljesítő személyt, e törvénynek a Módtv8. által megállapított 68. §-a alapján fennálló közreműködési kötelezettségének teljesítésére.

(2) Ha a Módtv8. hatálybalépését követő hat hónapon belül az (1) bekezdés szerinti felhívás eredménytelen vagy a felhívás kiküldése nem lehetséges, vagy a befizetést teljesítő személy nem teljesíti a Módtv8. által megállapított 68. §-a alapján fennálló nyilatkozattételi kötelezettségét, és az állami adó- és vámhatóság rendelkezésére álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a befizetett összeget mely adózó, mely adószámlájára kell átvezetni, vagy a befizetésről mely szervet kell tájékoztatni, az állami adó- és vámhatóság az elkülönített számlára befizetett összeget átutalja a kincstár által vezetett külön költségvetési számlára. A kincstár számlájára átutalt összeg a központi költségvetés bevételeit képezi. Az a befizetést teljesítő személy, valamint az az adózó, akinek a bűncselekmény következtében fizetési kötelezettsége keletkezett, az átutalást követően is kérheti a befizetés figyelembevételét az adott kötelezettség tekintetében vagy a 68/A. § (5) és (6) bekezdése alapján a befizetés visszatérítését.

(3) A (2) bekezdés szerinti átutalásnak nem képezi akadályát, hogy a bíróság büntetőeljárást befejező jogerős vagy véglegessé vált határozatot, vagy az ügyész, illetve a nyomozó hatóság további jogorvoslattal nem támadható eljárást megszüntető határozatot még nem hozott.

(4) A Módtv8. hatálybalépéséig a 67. § alapján az elkülönített számlára már teljesített befizetések tekintetében a Módtv8. hatálybalépésekor hatályos 68. § (3) bekezdését a Módtv8. hatálybalépését követően is alkalmazni kell.

(5) E törvénynek a Módtv8. által megállapított 146. § (1a)-(1b) bekezdését a Módtv8. hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban, a Módtv8. által megállapított 146. § (1c) és (1d) bekezdését, valamint a 204. § (2) bekezdését a Módtv8. hatálybalépése előtt véglegesen lezárt eljárásokban az adómegállapításhoz való jog elévüléséig, illetve az adóvégrehajtáshoz való jog elévüléséig is alkalmazni kell.”

34. Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény módosítása

210. §

(1) Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény 120. § (4) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1)–(2) bekezdésben foglalt, az adózó terhére történő módosítás korlátozása nem érvényesül, ha]
„c) az adózó rosszhiszemű volt,”

(2) Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény 120. § (4) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

[Az (1)–(2) bekezdésben foglalt, az adózó terhére történő módosítás korlátozása nem érvényesül, ha]
„d) az adóhatóság az adózót a büntetőeljárásban hozott ügydöntő határozatban megállapított vagyoneklobzásra tekintettel nem vagy alacsonyabb összegben kötelezte a megállapított adókülönbözlet megfizetésére, de a határozat véglegessé válását követően a büntetőeljárásban a vagyoneklobzást mellőzték vagy alacsonyabb összegre rendelték el.”

35. Az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény módosítása

211. §

(1) Az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 125/A. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Ha a jogi személlyel szemben a büntetőeljárásban kiszabott pénzbírság vagy a megállapított bűnügyi költség ideiglenesen eredménytelen végrehajtása állapítható meg, az állami adó- és vámhatóság az állam nevében felszámolási eljárást kezdeményez. Az eljárást kezdeményező kérelemben, illetve a hitelezői igény bejelentésekor köteles nyilatkozni arról, hogy a jogi személlyel szemben pénzbírságot szabtak ki, vagy a bűnügyi költség viselésére kötelezték, és ezen követelésekre vonatkozóan a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 79/D. §-a alapján hitelezői joggyakorlásra jogosult.”

(2) Az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 125/A. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Ha a jogi személlyel szemben a büntetőeljárásban kiszabott pénzbírság vagy a megállapított bűnügyi költség végrehajtása során az adós gazdálkodó szervezettel szemben felszámolási, csőd-, végelszámolási, kényszertörlesztési eljárás indul, az állami adó- és vámhatóság a Cstv. 79/A. § (2) bekezdésében meghatározott bűnügyi hitelezői igénybejelentés érvényesítése érdekében, a határozat megküldésével írásban értesíti a felszámolót, végelszámolót és a felszámolást, csődeljárást, végelszámolást, kényszertörlesztést elrendelő bíróságot. Az adóhatóság a hitelezői igény bejelentésekor köteles nyilatkozni arról, hogy a jogi személlyel szemben pénzbírságot szabtak ki, pénzüsszegben kifejezett vagyoneklobzást alkalmaztak vagy a bűnügyi költség viselésére kötelezték, és ezen követelésekre vonatkozóan a Cstv. 79/D. §-a alapján hitelezői joggyakorlásra jogosult.”

212. §

Az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 125/B. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az állami adó- és vámhatóság a 125/A. § (10) bekezdése szerint jár el, ha a gazdálkodó szervezettel szemben elrendelt, a jogi személlyel szemben büntetőeljárásban kiszabott pénzbírság vagy a pénzüsszegben kifejezett vagyoneklobzás érdekében történő zár alá vétel végrehajtása során az adós gazdálkodó szervezet felszámolás alá kerül.”

213. §

(1) Az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 125/C. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénzüsszegben kifejezett vagyonekkozás végrehajtása során az állami adó- és vámhatóság az adós vagyontárgyait a pénzkövetelés végrehajtásának szabályai szerint, a jelen §-ban foglalt eltérésekkel vonja végrehajtás alá, alkalmazza továbbá a 125/A. § (9)-(10) bekezdését.”

(2) Az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 125/C. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha felszámolási eljárásban bejelentett hitelezői követelés zár alá vételére került sor, majd ezt követően a hitelezői igényre nem pénzüsszegben kifejezett vagyonekkozást rendelnek el, és a felszámolási eljárás alatt, vagy annak befejezésekor a vagyoneelosztás során a zár alá vétel tárgya helyébe meghatározott vagyontárgy vagy annak egy része lépett, az állami adó- és vámhatóság a vagyonelemet annak az adósnak adja vissza, akivel szemben a hitelezői követelés érvényesítésre került. Amennyiben az adós jogutód nélkül megszűnt, az állami adó- és vámhatóság vagyone rendezési eljárást kezdeményez.”

(3) Az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 125/C. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha a pénzüsszegben kifejezett vagyonekkozás, vagy a jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírság alacsonyabb összegre vonatkozik, mint az ezek biztosítása érdekében elrendelt zár alá vétel, az állami adó- és vámhatóság a különbözetként fennmaradó vagyone ra a felszámolás befejezése és az adós jogutód nélküli megszüntetése tárgyában hozott végzés jogerőre emelkedése után a cégbíróságnál vagyone rendezési eljárást kezdeményez.”

214. §

(1) Az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 131/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) 2019. december 31-ét követően az állami adó- és vámhatóság az e törvényben foglaltak alapján végzi a végrehajtást a 29. § (1) bekezdés 6. és 9-21. pontja szerinti, 2019. január 1-jét megelőzően kiállított azon végrehajtható okiratok tekintetében, amelyek esetében a végrehajtási eljárás érdemi befejezésére 2019. december 31-ig nem került sor. E § alkalmazásában érdemi befejezéssel érintett eljárásnak a 2018. december 31-én a bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I. 17.) IM rendelet szerint érdemben befejezett végrehajtási eljárások minősülnek.”

(2) Az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 131/A. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az állami adó- és vámhatóság a 29. § (1) bekezdés 6. és 9-21. pontja szerinti, 2019. január 1-jét megelőzően kiállított végrehajtható okiratok alapján indított olyan végrehajtási eljárások esetén, amelyeket a törvénszéktől vett át, a 18. § (1) bekezdés d) pontja alapján megszünteti a végrehajtási eljárást, ha a törvénszéktől átvett iratok alapján megállapítható, hogy a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény alapján az átadást megelőzően a végrehajtáshoz való jog elévült. A jelen rendelkezés hatálybalépése nem érinti a korábban fogatosított végrehajtási cselekmények jogszerűségét. A végrehajtási eljárás során korábban jogszerűen beszedett, valamint megfizetett pénzüsszegek az általános szabályok szerint elszámolhatók.”

215. §

Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 125/C. § (6) bekezdésében a „vagyon tárgy vagy” szövegrész helyébe a „vagyon tárgy hiánya vagy” szöveg lép.

216. §

Hatályát veszti az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 125/C. § (4) bekezdésében a „ , továbbá ha a pénzüsszegben elrendelt vagyonek kobzás végrehajtása során megállapították, hogy a vagyonhoz ingatlan is tartozik” szövegrész.

36. A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény módosítása

217. §

A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény a következő 49/A. §-sal egészül ki:

„49/A. §

(1) A csecsemőgondozási díjra, gyermekgondozási díjra, örökbefogadói díjra jogosultsághoz szükséges, az Ebtv. által meghatározott előzetes 365 napi biztosítási idő szerzése céljából az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról és egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről szóló, 1968. február 29-i 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet (a továbbiakban: SR.) hatálya alá tartozó szolgálati jogviszonyban állt személy megállapodást (a továbbiakban: anyasági pénzbeli ellátás biztosítására irányuló megállapodás) köthet.

(2) Az anyasági pénzbeli ellátás biztosítására irányuló megállapodás alapján fizetendő járulék összege a csecsemőgondozási díj, a gyermekgondozási díj, illetve az örökbefogadói díj számításának alapjául szolgáló naptári napi alap, illetve naptári napi jövedelem 5 százalékának és az Ebtv. által meghatározott előzetes 365 napi biztosítási időhöz hiányzó napok számának szorzata ezer forintba kerekítve. Az anyasági pénzbeli ellátás biztosítására irányuló megállapodás legfeljebb annyi napra köthető meg, ahány napig a biztosított az előzetes 365 napi biztosítási idő megszerzésére előírt két éves időtartamon belül az SR. szerinti közös betegségbiztosítási rendszer tagja volt.”

218. §

A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény 52. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az anyasági pénzbeli ellátás biztosítására irányuló megállapodás a csecsemőgondozási díj, a gyermekgondozási díj, illetve az örökbefogadói díj elbírálása tárgyában hozott határozat elleni jogorvoslatra meghatározott idő lejártáig kezdeményezhető, és a járulékot a megállapodás megkötését követő öt napon belül egy összegben kell megfizetni.”

219. §

A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény 53. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„53. §

(1) A 48. § szerinti megállapodást a megállapodást kötő személy lakóhelye szerint illetékes, nyugdíjbiztosítási igazgatási szervként eljáró fővárosi és megyei kormányhivatallal, magyarországi lakóhely hiányában a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervként eljáró fővárosi kormányhivatallal kell megkötni.

(2) Az anyasági pénzbeli ellátás biztosítására irányuló megállapodást a megállapodást kötő személy lakóhelye szerint illetékes egészségbiztosítási szervként eljáró fővárosi és megyei kormányhivatallal, magyarországi lakóhely hiányában az egészségbiztosítási szervként eljáró fővárosi kormányhivatallal kell megkötni.”

220. §

A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény 54. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az anyasági pénzbeli ellátás biztosítására irányuló megállapodás megkötéséhez bemutatandó a szerződő természetes személy személyazonosságát igazoló okmány, a lakó-, tartózkodási helyet igazoló dokumentum és a 49/A. § (1) bekezdése szerinti jogviszonyt és a 49/A. § (2) bekezdése szerinti betegbiztosításban töltött időt igazoló dokumentum.”

221. §

A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény 33. alcíme a következő 105/C. §-sal egészül ki:

„105/C. §

(1) Az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló 2021. évi ... törvénnyel megállapított anyasági pénzbeli ellátás biztosítására irányuló megállapodás a 2022. január 1-jét megelőző időszakra is megköthető.

(2) Az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló 2021. évi ... törvénnyel megállapított 49/A. §-t a 2022. január 1-jén véglegessé vált határozattal le nem zárt ügyekben is alkalmazni kell azzal, hogy ha a kérelmező az anyasági pénzbeli ellátás biztosítására irányuló megállapodás megkötésének igényét a határozat véglegessé válását megelőzően bejelenti, az eljárást az anyasági pénzbeli ellátás biztosítására irányuló megállapodás megkötéséig, de legkésőbb 2022. március 31-éig fel kell függeszteni.

(3) Ha a csecsemőgondozási díj, a gyermekgondozási díj vagy az örökbefogadói díj iránt 2021. évben benyújtott kérelmet jogosultság hiányára tekintettel utasították el, az igénylő 2022. március 31-éig kezdeményezheti az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló 2021. évi ... törvénnyel megállapított anyasági pénzbeli ellátás biztosítására irányuló megállapodás megkötését a 2022. január 1-jét megelőző időszakra. A csecsemőgondozási díj, a gyermekgondozási díj, illetve az örökbefogadói díj igénylése iránt az anyasági pénzbeli ellátás biztosítására irányuló megállapodás megkötését követően ismételt benyújtott kérelmet úgy kell tekinteni, mintha az eredeti igénybejelentés időpontjában nyújtották volna be.”

222. §

A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény

- a) 50. §-ában a „48. § és a 49. §” szövegrész helyébe a „48. §, a 49. § és a 49/A. §” szöveg,
- b) 51. §-ában a „48. § és 49. §” szövegrész helyébe a „48. §, a 49. § és a 49/A. §” szöveg,
- c) 52. § (1) bekezdésében a „48. § és 49. §” szövegrész helyébe a „48. §, a 49. § és a 49/A. §” szöveg lép.

37. Záró rendelkezések

223. §

- (1) Ez a törvény – a (2)–(7) bekezdésben foglalt kivétellel – 2022. január 1-jén lép hatályba.
- (2) A 10. § és a 81. § 2022. január 2-án lép hatályba.
- (3) A 62. § és a 67. § e) és f) pontja 2022. február 2-án lép hatályba.
- (4) Az 1–3. alcím, az 5–6. alcím, a 8–10. alcím, a 13. alcím, a 14. alcím, a 16. alcím, az 57. §, a 67. § a)–d) és g) pontja, a 20. alcím, a 22. alcím, a 90–99. §, a 101. §, a 103. § a)–b) pontja, a 104. §, a 24–28. alcím, a 30. alcím, a 167–182. §, a 185–204. §, a 33. alcím és a 34. alcím 2022. március 1-jén lép hatályba.
- (5) Az 50. §, az 51. § és a 68. § 2022. április 2-án lép hatályba.
- (6) A 48. §, a 49. §, az 52–56. §, az 58–61. §, a 63–66. § és a 67. § h)–k) pontja 2022. június 28-án lép hatályba.
- (7) A 11. alcím, a 100. §, a 102. § és a 103. § c)–g) pontja az Európa Tanács kulturális örökséggel kapcsolatos bűncselekményekről szóló, Nikóziában, 2017. május 19-én kelt egyezménye kihirdetéséről szóló 2021. évi CXXV. törvény 2. §-ának hatálybalépése napján lép hatályba.

224. §

- (1) A 69–75. § és a 78. § az Alaptörvény 25. cikk (6) és (8) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.
- (2) A 79. § és a 80. § az Alaptörvény 25. cikk (8) bekezdése, valamint 26. cikk (1) és (2) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.
- (3) A 82–84. §, a 86. § és az 1. melléklet az Alaptörvény 29. cikk (7) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

225. §

- (1) Ez a törvény
 - a) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározatnak,
 - b) a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,

- c) a 2009/315/IB tanácsi kerethatározatnak a harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó információcsere és az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) tekintetében történő módosításáról, valamint a 2009/316/IB tanácsi határozat felváltásáról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/884 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek

való megfelelést szolgálja.

(2) Ez a törvény

- a) az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer kiegészítése érdekében a harmadik országbeli állampolgárokkal és a hontalan személyekkel szemben hozott ítéletekre vonatkozó információval rendelkező tagállamok azonosítására szolgáló központosított rendszer (ECRIS-TCN) létrehozásáról, valamint az (EU) 2018/1726 rendelet módosításáról szóló, 2018. november 14-i (EU) 2019/816 európai parlamenti és tanácsi rendelet,
- b) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a rendőrségi és igazságügyi együttműködés, a menekültügy és a migráció területén, valamint az (EU) 2018/1726, az (EU) 2018/1862 és az (EU) 2019/816 rendelet módosításáról szóló, 2019. május 20-i (EU) 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

1. A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény 2. mellékletében foglalt táblázat helyébe a következő rendelkezés lép:

	A	B
1.	A főtitkár A főosztályvezető ügyész A fővárosi főügyész Országos illetékességű főügyészség főügyésze	200
2.	A főtitkár-helyettes A főosztályvezető-helyettes ügyész	150
3.	A legfőbb ügyészségi főosztályi szervezetbe nem tartozó osztályvezető ügyész A fellebbviteli főügyész A főügyész	120
4.	A legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyész A fellebbviteli főügyészhelyettes A fővárosi főügyészhelyettes Országos illetékességű főügyészség főügyészhelyettese	100
5.	A fellebbviteli főügyészségi osztályvezető ügyész	80
6.	A főügyészhelyettes	70
7.	A legfőbb ügyészségi főosztályi szervezetbe nem tartozó osztályvezető helyettes ügyész A Fővárosi Főügyészség osztályvezető ügyésze Országos illetékességű főügyészség osztályvezető ügyésze A kiemelt és nagyobb járási ügyészségi vezető ügyész	60
8.	A legfőbb ügyészségi csoportvezető ügyész	50
9.	A főügyészségi osztályvezető ügyész	45
10.	A főügyészségi csoportvezető ügyész A kiemelt és nagyobb járási ügyészségi vezetőhelyettes ügyész A kisebb járási ügyészségi vezető ügyész	40
11.	A kiemelt és a nagyobb járási ügyészségi csoportvezető ügyész	30
12.	A kisebb járási ügyészségi vezetőhelyettes ügyész	25

”

2. melléklet a 2021. évi ... törvényhez

1. A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény 6/B. mellékletében foglalt táblázat helyébe a következő rendelkezés lép:

”

	A	B	C
1.	Fizetési fokozat	Alsó határ szorzószám a	Felső határ szorzószáma
2.	Főtitkár	1,91	2,61
3.	Főtitkár-helyettes	1,51	2,15
4.	Gazdasági főigazgató, Főosztályvezető, az OKRI igazgatója	1,23	1,85
5.	Főosztályvezető-helyettes, az OKRI igazgatóhelyettese	1,09	1,74
6.	Osztályvezető	0,97	1,62
7.	Osztályvezető-helyettes	0,68	1,51
8.	Csoportvezető	0,64	1,45
9.	Irodavezető	0,53	1,39

”